

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
4-5/2013

TOMMI TAKASEN

neljästä kulmakivestä

ELÄMÄN JA URHEILUN TASAPAINO

ERKKI SEIKKULA: "KILTTEYS SIKSEEN, RÖYHKEYTTÄ LISÄÄ JA TERÄVÄMPÄÄ ASENNETTA!"

SIMO PARTANEN ENSIMMÄINEN PRACTICAL-AMPUJA URHEILUKOULUSSA

ISOPISTOOLIN EM-MITALISTI MARKO RÄSÄNEN LOPETTI MAAJOUKKUEESSA

Lapua Naturalis

- suorituskykyä vailla vertaa

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 431 0244
www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
85. vuosikerta, 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi puh. (09) 3481 3152
risto.aaarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnönen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Sevent Oy puh. +358(0)40 358 2341
info@sevent.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAIKKA

Forssa Print 2013

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2013

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2013	25.1.	20.2.
2/2013	12.4.	10.5.
3/2013	31.5.	27.6.
4-5/2013	6.9.	2.10.
6/2013	25.11.	19.12.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09) 147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Talouspäälikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistos sihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäälikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus päälikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Skeet-ampuja Tommi Takanen
Hälvälän Superfinaalissa syyskuussa.

KUVA

Lassi Palo

4 Pääkirjoitus: Tästä se lähtee!

5 Vanha kausi "paketissa",
nyt kohti uusia haasteita.

6 Lapuan Erkki Seikkula
perää ammattimaisempaa otetta.

8 Valmennuksen kehitysprosessi
kohti vuotta 2016.

10 Granadan MM-kilpailujen myöhäisen
ajankohdan vaikutukset.

12 EM-Osijekin isopistoolimitalistien kuulumiset.

14 Marko Kemppainen ei ole päättänyt jatkostaan.

16 Skeet-ampujat Tommi Takanen
ja Jesse Louhelainen.

18 Kuka on practical-ampuja Simo Partanen?

20 Pistooliampuja Otto Suuronen.

21 Kivääriampuja Juho Autio.

22 Noin 20 kysymystä:
asesepä ja valmentaja Veijo Sivula.

24 Practicalin kauden kuulumiset.

25 Siluetin mitalinhoito vuosi.

26 Mustaruutiampujat menestyivät.

27 Salon Kymmenykset onnistunut kokeilu.

28 Esittelyssä ratahaulikko Battista Rizzini.

30 Nastakiekon 50-vuotisjuhlavuosi.

32 Ahvenanmaan Kultahippufinaali.

34 Lapsen suusta kuuluu totuus: Juho Rullo.

35 Toisenlainen totuus: Katri-Helena Tamminen.

36 Me yhdessä -kiertueen kuulumiset.

38 Lukijakyselyn tuloksia.

40 Raportti Pääkaupunkiotelusta.

42 Päätöksiä, tiedotuksia ja kilpailukutsuja.

46 Svenska sidan.

KAKSI SUOMALAISTA MAAILMANCUPIN FINAALEIHIN

Satu Mäkelä-Nummela.

Juho Kurki.

Kaksi suomalaista osallistuu syksyn aikana järjestettäviin Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) maailmancupien finaalieihin. He ovat kivääriampuja Juho Kurki ja trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela.

Haulikkolajien finaalit ovat Abu Dhabissa 21.-29. lokakuuta. Kivääri- ja pistoolilajien finaalit käydään Saksan Münchenissä 6.-12. marraskuuta.

Mäkelä-Nummela kilpailee keskiviikkona 23. lokakuuta ja Kurki 9. marraskuuta.

Kurki sijoittui kolme kertaa kahdeksan parhaan joukkoon maailmancupin kilpailuissa. Mäkelä-Nummela on MC-finaalissa mukana voitettuaan maailmancupin finaalin viime vuonna Mariborissa.

– Kausi mennään täysillä loppuun asti. Ei tässä höyryä lasketa yhtään, vaan sitä lisätään, hallitseva mestari sanoo.

– Lähdän ihan hyvillä fiiliksillä finaaliin. Ilmakivääri on kulkenut tällä kaudella hyvin, ja eiköhän se finaalissakin kulje, Kurki puolestaan miettii.

– Kausi on ollut pitkä, ja siksi pidin syyskuun taukoa ammunasta. Treenaaminen alkaa taas lokakuussa.

Myös viime vuoden maailmancupin finaalissa nähtiin kaksi suomalaista. Mäkelä-Nummela lisäsi finaalissa ampui Kai Jahnsson, joka sijoittui ilmapistoolissa 11:nneksi Bangkokissa järjestetyssä kilpailussa. Kaksi vuotta sitten pistooliampuja Mira Suhonen oli ainoa suomalainen maailmancupien finaalissa. Hän sijoittui Puolan Wrocławissa käydyssä kilpailussa yhdeksänneksi.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

PÄÄKIRJOITUS / LEDARE

Per-Ole Lindell

Suomen Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja / Finska Sportskytteförbundets träningschef

TÄSTÄ SE LÄHTEE!

Ensimmäinen kausi olympiadista kohti Rio de Janeiroa on kohta takana ja minulla viisi kuukautta valmennuksen johtajana Ampumaurheiluliitossa. Kausi oli tehtävään tullessani puolessa välissä, ja tätä kirjoittaessani ovat haulikkolajien MM-kilpailut käynnissä. Maailmancupin finaalit ammutaan loka-marraskuussa. Finaaleihin pääsivät hyvän kauden jälkeen Juho Kurki kiväärissä ja Satu Mäkelä-Nummela trapissa.

Ensi vuonna alkaa kilpaileminen Rion olympiapaikoista. Eli tekemistä riittää meille kaikille!

Vuoden aikana kilpailutimme uusia ja nuoria urheilijoita, jotta he tottuivat koviin kilpailuihin ja meille syntyisi uusi sukupolvi vanhojen konkareiden rinnalle taistelemaan olympiamitaleista. Muutamat heistä ovatkin nousseet maajoukkueetasolle vuoden aikana – haulikossa Henri Sorvo ja Tommi Takanen, kiväärissä Joni Stenström, Annika Sihvonen, Katarina Långström ja Aleks Leppä joitakin mainitakseni. Maajoukkuevalmentajien osalta tilanne on hyvä: meillä on tällä hetkellä lähes kaikissa lajeissa päätoimisia valmentajia. Sen sijaan tehoryhmätasolla meillä ei ole yhtään päätoimista valmentajaa. Tästä syystä aloitamme tänä vuonna satsaamisen nuoriin ja tehoryhmäikäisiin.

Päätoiminen nuorten valmentaja tai tehoryhmävalmentaja kaikkiin lajeihin on pidemmän ajan tavoite. Yritämme löytää keinoja valmentajien palkkaamiseksi tekemällä yhteistyötä urheiluakatemioiden, urheilupistojen ja Olympia- ja Paralympiakomitean kanssa. Seuratoimintaa tuemme Me yhdessä -ohjelmalla, jonka avulla koulutamme ja innostamme seuroja parantamaan toimintaansa.

Onnistuminen kaikilla tasoilla vaatii lisää resursseja. Liiton oman varainhankinnan tehostamiseksi käynnistämme olympialajeja tukevan projektin. Kirkastamme lajimme ilmettä kotimaisen sinivalkoiseksi ja raikkaaksi sekä entistäkin urheilullisemmaksi. Nostamme lajiamme esiin kaikilla tasoilla ja eri foorumeilla uudistetun ilmeen vauhdittamana – onhan ampumaurheilu 2000-luvun menestynein kesäolympialaji!

Tavoitteenamme on, että ampumaurheilun SM-kilpailut televisioidaan viimeistään vuonna 2015, ehkä jo ensi vuonna. Huippu-urheilijat, kilpailut ja tulokset saavat omat, näyttävät sivunsa liiton sivustolla. Ampumaurheiluliiton oman varainhankinnan ohella myös urheilijat saavat koulutusta sponsoreiden ja yhteistyökumppaneiden hankinnan tehostamiseksi.

Menestys tulee ennen työtä vain sanakirjassa. Tehostakaamme työn tekemisen menestystä edistäviä vaikutuksia toinen toisiamme kannustaen ja rohkaisten yhä parempiin saavutuksiin sekä yhdessä onnistumisista iloiten.

Intohimolla, ilolla ja antaumuksella.

NU KÖR VI IGÅNG!

Olympiadens första säsong på väg mot Rio de Janeiro är snart över, liksom även mina fem första månader som träningschef för Sportskytteförbundet. När jag påbörjade mina uppgifter var säsongen halvvägs, och i skrivande stund pågår lerduve-VM. Världscupens finaler skjuts i oktober-november. Till finalerna kom efter en bra säsong Juho Kurki i gevär och Satu Mäkelä-Nummela i trap.

Nästa år börjar tävlandet om Rios OS-platser. Med andra ord har vi alla mycket att göra!

Under årets lopp lät vi nya och unga idrottare tävla för att de skulle vänja sig vid hårda tävlingar och för att vi skulle få en ny generation som jämsides med de gamla veteranerna kämpar om OS-medaljerna. Några av dessa idrottare har under det här året nått landslagsnivån, bland dem t.ex. Henri Sorvo och Tommi Takanen i hagelgevär och Joni Stenström, Annika Sihvonen, Katarina Långström och Aleks Leppä i gevär. När det gäller landslagstränarna är situationen bra: vi har för tillfället heltidstränare i nästan alla grenar. Däremot har vi ingen heltidstränare på tehoryhmä-nivå. Av denna orsak börjar vi i år satsa på ungdomar och unga skyttar i tehoryhmä-ålder.

På lång sikt är målet att få en heltidstränare för ungdomar eller en tehoryhmä-tränare i alla grenar. Vi försöker hitta sätt att anställa tränare genom att samarbeta med idrottsakademier, idrottsinstitut, Olympiska kommittén och Paralympiska kommittén. Föreningsverksamheten stödjer vi genom programmet Vi tillsammans, med hjälp av vilket vi skolar och inspirerar föreningar att förbättra sin verksamhet.

Att lyckas på alla plan kräver mer resurser. För att effektivisera förbundets egen medelanskaffning startar vi ett projekt som stödjer OS-grenar. Vi friskar upp vår idrottsgrens utseende så det blir riktigt blåvitt och fräscht och ännu sportigare än förr. Med hjälp av detta nya utseende lyfter vi fram vår gren på alla plan och på olika forum – sportskyttet är ju faktiskt den idrottsgren inom vilken vi har nått den största framgången i sommar-OS på 2000-talet!

Vårt mål är att få FM-tävlingarna i sportskytte televiserade senast år 2015, kanske redan nästa år. Elitidrottarna, tävlingarna och resultatet får egna fina sidor på förbundets webbplats. Vid sidan om förbundets egen medelanskaffning skolas även idrottarna för att effektivisera anskaffningen av sponsorer och samarbetspartners.

Framgång nås endast genom arbete. Låt oss effektivisera de krafter som hjälper att leda arbetet till framgång genom att stödja varandra, uppmuntra varandra till att nå allt bättre resultat och tillsammans glädjas över framsteg.

Med passion, glädje och hängivelse.

Yhteistyössä

GRIZZLY
active profile outfit

VIERUMÄKI

LAPUA

Sanser
PALOJOKI-YHTIÖT

Suomen
MATKATOIMISTO

Teksti: Lassi Palo Kuva: Per-Ole Lindell

KOHTI UUSIA HAASTEITA

"Kausi oli niin sanottu välikausi, jonka aikana ajettiin uusia urheilijoita sisään ja annettiin heille mahdollisuus saavuttaa maailmancup-taso. Silti jääminen täysin ilman aikuisten henkilökohtaisia arvokisamitaliaa harmittaa."

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell summaa näin suomalaisten ISSF-lajien ampumaurheilijoiden kauden.

Pitkästä kaudesta ovat vielä jäljellä maailmancupin finaalit, joihin osallistuu kaksi suomalaista, kuten sivulla 3 kerrotaan. He ovat Juho Kurki ja Satu Mäkelä-Nummela. Tämän lehden ollessa painossa ammuttiin Ranskassa 300m kiväärin ja iso- ja vakiopistoolin Eurooppa cupien finaalit, joihin osallistui useita suomalaisia.

On kuitenkin aika vetää syyskuun loppuun

ehtinyt kausi yhteen. Suomen Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell silmäilee ISSF:n lajien mitalitaulukkoa kesän MM- ja EM-kilpailuista.

– Tulevaisuudessa aikuisten henkilökohtaiset mitalit ovat tietysti tavoitteena. Olemme hyvällä tasolla, mutta olimme tänä vuonna huolestuttavan kaukana henkilökohtaisista mitaleista. Toki maailmancupeissa tuli hyviä suorituksia, hän sanoo.

Suomi voitti viisi EM-mitalia, joista kaksi oli hopeisia ja kolme pronssisia. Neljä mitalia tuli liikkuvassa maalissa Suhlissa ja yksi isopistoolissa, kun Suomi saavutti joukkuepronssia Osijekissa. Perussa järjestettyjen haulikkolajien MM-kilpailujen viimeinen suomalaislaji eli miesten trap ei ehtinyt tähän lehteen. Muissa lajeissa ei mitaleja tullut.

Poikien liikkuvan maalin ampujille tuli henkilökohtaisia EM-mitaleja ja joukkuemitaleja. Jani Suoranta (vas.), Heikki Lähdekorpi ja Mika Kinisjärvi Suhlissa iloisissa mitalitunnelmissa.

– Kun olympialaisiin valmistautuminen todenteolla alkaa ensi vuonna, on valmennusta syytä terästä, Lindell linjaa.

Kurki voitti aiemmin tänä vuonna ilmakiväärin EM-pronssia ja saavutti kolme kertaa finaalin maailmancupeissa. Marko Kemppainen oli EM-skeetissä neljäs, ja Simo Köylinen oli kaksois-trapissa finaaliuusinnassa.

Lajiryhmät palkitsevat syksyn aikana parhaitaan omista parlamenteissaan tai tapahtumissaan, koska yhteistä kauden päätöstilaisuutta eli Grande Finalea ei tänä vuonna järjestetä.

Päättynyttä kautta, ensi vuotta ja käynnissä olevaa olympiadia käsitellään Urheiluampujan seuraavilla sivuilla.

ASELAKIEHDOTUS LAUSUNNOLLE, SÄÄNNÖKSIÄ SELKEYTETÄÄN

Aselainsäädännön uudistamista valmistellut työryhmä sai ehdotuksensa valmiiksi syyskuussa. Luonnos hallituksen esitykseksi lähtee laajalle lausuntokierrokselle. Hallituksen esitys on tarkoitus antaa eduskunnalle syysistuntokauden aikana.

Ampuma-aselakiin esitetään useita tarkennuksia. Aseiden säilyttämiseen liittyviä säännöksiä selkeytetään. Jatkossa ampuma-aseen säilyttäminen ei olisi enää mahdollista siten, että ase tai sen osa ei olisi lukittuna, todetaan sisäasiainministeriön tiedotteessa.

Jos luvanhaltijalla on säilytettävänä enemmän kuin viisi asetta, aseet olisi säilytettävä hyväksytyssä turvakaapissa tai poliisilaitoksen hyväksymissä säilytystiloissa. Turvakaapin hankintaan olisi viiden vuoden siirtymäaika.

Tilapäinen säilyttäminen ehdotetaan säänneltäväksi. Kulkuneuvossa asetta saisi säilyttää vain väliaikaisesti ampuma-aseen käyttöön tai kuljetukseen liittyen. Tällöin ase tulisi säilyttää lukitussa paikassa tai muutoin lukittuna niin, ettei sitä

havaita kulkuneuvon ulkopuolelta. Käyttöön liittyvää väliaikaista säilytystä voisi olla säilyttäminen ampumakilpailun tai metsästyksen yhteydessä.

Ampumaratojen perustamista ja ylläpitoa koskeva lainsäädäntö ehdotetaan uudistettavaksi. Edellinen sääntely on vuodelta 1915. Perustaminen ja ylläpitäminen olisivat jatkossa luvanvaraisia toimintoja silloin, kun kyseessä on tavallinen ampumarata tai ampumaurheilukeskus. Niin sanottujen vähäisten ampumaratojen osalta riittäisi pelkkä ilmoitus. Lupaviranomaisena toimisi Poliisihallitus.

Jokaisella ampumaradalla tulisi olla ratavastaava, joka valvoisi radalla tapahtuvaa toimintaa ja radan turvallisuutta. Radalla tulisi myös olla järjestysääntö, jolla varmistetaan rata-alueella ja sen välittömässä läheisyydessä oleskelevien henkilöiden turvallisuus.

Lääkärillä on velvollisuus ilmoittaa poliisille henkilöstä, joka on sopimaton ampuma-aseen, aseiden osan, patruunoiden tai erityisen vaarallisten ammusten hallussapitoon.

ERKKI SEIKKULA:

"ASENNETTA JA OTETTA SYYTÄ TARKISTAA JA TERÄVÖITTÄÄ"

Tekstit ja kuva: Lassi Palo

"Kiltteys sikseen ja röhkeyttä lisää. Terävämpää asennetta ja ammattimaisempaa otetta. Kansainväliset arvokilpailut ovat sen suuruusluokan tapahtumia, että urheilija osallistuu niihin vain voittaakseen." Näin sanoo Lapuan myynti- ja markkinointipäällikkö Erkki Seikkula.

Kroatian Osijekissa järjestetyissä ruutilajien EM-kilpailuissa suomalaiset ampumaurheilijat saivat suorituksistaan palautetta – välillä kipakkaakin, kun äänessä oli Lapuan myynti- ja markkinointipäällikkö Erkki Seikkula. Suorapuheinen kun on, Osijekissa vallinneen kovan helteen lämpökerroin nousi hetimitäin palautteen myötä.

Seikkula ei ota suoraan kantaa siihen, tarvittaisiinko tällaista "hiustenkuivaajapalautetta" useamminkin, vaan korostaa sitä, että asioista täytyy pystyä keskustelemaan niiden oikeilla nimillä. Jos EM-kisoissa saavuttaa sijan "30 ja jotain", niin silloin on aina epäonnistunut, hän sanoo.

– Siitä täytyy sisuuntua, oppia ja päättää olla tekemättä vastaavaa suoritusta enää koskaan, hän sanoo ja myöntää, että "helppoa näin täältä takavemmalta sanottuna".

Seikkula on kuitenkin sitä mieltä, että tiedonvaihdoilla ja positiivisella henkisellä sparrauksella saadaan asioita vietyä eteenpäin ja kehitettyä. Samalla on pidettävä mielessä se, ettei urheilijan kisasuoritusta saa häiritä eikä puuttua urheilijan ja valmentajan luomaan taktiikkaan kisan ja kisojen aikana.

Vielä siitä palautteen kipakkuudesta...

– No joo, kyllähän joitain lainalaisuuksia käytiin taustahenkilöiden kanssa läpi ja nuorempaa urheilijajakaartia potkittiin positiivisessa hengessä persauksille.

Sallittakoon seuraava ilmaisu: huippu-urheilussa tarvitaan myös tietynlaista kuspäisyyttä – hyvän maun rajoissa tietysti. Seikkulan mielestä suomalaiset ovat "lähtökohtaisesti vähän turhan kilttejä".

– Tämä on varmaankin loppupeleissä vähän meidän kaikkien suomalaisten perisynti. Kisatilanteessa täytyy uskaltaa olla rohkea ja röhkeä, mitata ja osoittaa reilusti oma osaamistaso sekä ylittää se vaikka vähän kyynärpäätaktiikkaa käyttäen. Näinhän ne kaikki huiputkin lajiin katsomatta toimivat. Kun brännikkä roikkuu kaulassa, niin siitä täytyy nauttia, olla ylpeä – ja jopa tietää olevansa paras.

OLYMPIALAISET KRUUNUNJALOKIVENÄ

Lapua on yhteistyössä myös Suomen Ampumaurheiluliiton kanssa. Rio de Janeiroon päättävää uutta olympiadia on nyt eletty vuosi eli siellä järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin ja paralympialaisiin on kolme vuotta aikaa.

Suomalaisia on hemmoteltu ampujien menestyksellä kesäolympialaisissa. Kun on hyvän makuun tottunut, Seikkula ei näe yhtään hyvää syytä miksi tätä oletusarvoa olisi syytä laskea myöskään Rion osalta.

– Rimaa olisi syytä nostaa yhä korkeammalle ja napata edustuspaikkoja enemmän kuin Suomella oli Lontoon kisoissa (neljä). Yhteistyösopimukseemme tämä on selkeästi kirjattu. Tavoitteenamme on tukea ja auttaa suomalaisia ampumaurheilijoita menestymään kansainvälisessä kilpailutoiminnassa. Eli olympialaiset näyttelevät sitä kansainvälisen kilpailutoiminnan kruununjalokiveä, josta ehdottomasti odotamme positiivista tuottoa tekemällemme monivuotiselle sijoitukselle, Seikkula muotoilee.

Ja vielä täsmällisemmin: millainen on tilanne kesällä 2016?

– Suomella on kolme kivääri-, kolme pistooli- ja kaksi haulikkoampujaa Rio de Janeiron kisoissa, joista kotiin tuodaan yksi kulta ja yksi himmeämpi mitali. Niin... ja ei-olympialajien edustajat edelleen dominoivat kansainvälisiä kisoja!

Kun Seikkula seurasi paikan päällä Kroatian Osijekissa heinä-elo-kuussa järjestettyjä ruutilajien EM-kilpailuja, hän ei ollut tyy-

tyväinen suomalaisten suorituksiin kesän päätapahtumassa. Miksi?

– Vain voittajat muistetaan. Mitalisaalis ja menestyminen jäivät suomalaisten urheilijoiden osalta luvattoman ohueksi. Isopistoolijoukkue oli ainoa, joka täytti odotukset. Sen jokainen jäsen venyi huippusuoritukseen ja jopa ylitti tasonsa. Todella hieno suoritus Teemulta (Lahti), Petriltä (Ylinen) ja Markolta (Räsänen)!

Jos Seikkula pystyisi vastaamaan kysymykseen, missä on eniten parannettavaa – harjoittelussa, valmennuksessa, kisoihin valmistautumisessa, kilpailuun valmistautumisessa paikan päällä vai asenteessa – hän olettaa, että liiton puheenjohtaja Pia Nybäck ja toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi ostaisivat huutaen hänen osaamiseensa käyttöön – ison maailman tyyliin muhkealla sopimuksella. Seikkula ei kuitenkaan näe tätä vaihtoehtoa realistisena, koska hän tietää, että Suomella on kansainvälisesti mitattuna ammattimiehet puikoissa, kun puhutaan valmennuksesta.

– Luotan ehdottomasti siihen, että he kaivavat urheilijoista kaiken mahdollisen potentiaalin esiin vuoden kuluttua Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa, joissa ammutaan jo olympiaedustuksista.

Sen verran Seikkula rohkenee sanoa, että urheilijoiden kanssa käymiens keskustelujen perusteella pinnalle nousi Osijekissa näkemys, jonka mukaan asennetta ja "tiettyä ammattimaista otetta" olisi ehkä syytä tarkistaa ja terävöittää.

– EM-kilpailut ovat sen suuruusluokan tapahtuma, että urheilija osallistuu niihin vain voittaakseen. Urheilijan on myös ymmärrettävä, millainen koneisto taustalla pyörii, jotta hänen osallistumisensa kisoihin on ylipäättään toteutunut.

– Yhteistyösopimukseemme perusteella maksamme kuvaannollista laskua yhdessä liiton muiden sopimuskumppanien, urheilijoiden vanhempien, omien taustajoukkojen ja jopa itse urheilijan kanssa, joten urheilijan täytyy ymmärtää se tosiasia, että häneltä odotetaan tulosta eikä sijaa 47 tai jotain. "Tappamisen meininki" pitää vain kaivaa jostain esille, tehdä oma suoritus ja juhlaa mestaruutta.

"KISOIHIN LÄHDETTÄVÄ VOITTAMAANI!"

Yleispätevänä ohjeena voisi Seikkulan mukaan tyrkyttää sitä, että jokaisen urheilijan tulisi lisätä omaa henkilökohtaista haluaan voittaa.

– Ei lähdetä tavoittelemaan karsinnasta selviämistä, finaaliapaikkaa tai edes sitä olympiapaikkaa – vaan lähdetään reilusti voittamaan!

Seikkula tuntee Ampumaurheiluliiton uuden valmennuksen johtajan Per-Ole Lindellin jo tämän aikaisemmasta elämästään ampumahiih-

MIKÄ?

Nammo-konsernin pääkonttori sijaitsee Norjan Raufossissa ja konserni työllistää yhteensä vajaat kolme tuhatta työntekijää. Nammo Lapua Oy:llä on kotimaassa tehtaat Lapualla ja Vihtavuoressa sekä toimisto Vantaalla.

Nammo Lapua Oy:n kotimaan jakeluyhtiönä toimii Nordic Distribution Oy NorDis. Nammo-konsernilla on Lapualla pienkaliperitoimintoja sekä isokaliiperisten ampumatarvikkeiden valmistusta.

Nammo Lapua Oy:n valmistamien patruunoiden ostajia ovat metsästäjät, urheilumpujat, viranomais-organisaatiot sekä puolustusvoimat. Tuotevalikoimaan kuuluvat patruunat ja patruunakomponentit sekä tykistön ja heittimistön panokset, sytyttimet ja nallit.

don parissa. Astuessaan lajiliitosta toiseen ei ”Pellen” työtehtävä ainakaan helpottunut, Seikkula arvioi.

– Valmennuksen johtaja ei ole valmentaja, vaan johtaja, joka vie omalla esimerkillään hommaa eteenpäin, luo mahdollisuuksia ja helpottaa niin urheilijoiden kuin valmentajienkin päivittäistä tekemistä. Kisaolosuhteissa on äärimmäisen tärkeää, että hän on perillä asioista ja pysyy ajan hermolla sekä ratkaisee ja selvittää ongelmat ennen kuin ne ehtivät saavuttaa valmentajan tai urheilijan. Ei muuta kuin tiukkaa otetta ja menestystä Pellelle, Seikkula lähettää terveisiä.

Kiväärilajeihin tehtiin vajaat kaksi vuotta sitten Urheilijan polku. Seikkula pitää suunnitelmamaa hienona, ja sen jalkautuminen on hänen arvionsa mukaan lähtenyt hyvin liikkeelle.

– Tällä hetkellä on oleellista huolehtia sen jatkuvuudesta ja kehityksestä sekä siitä, että sen tuloksena saadaan lisää uusia huippuampujia.

Seikkulan viisi tärkeintä vinkkiä nuorille ampumaurheilijoille on: sitouta itsesi lajiin, aseta tavoitteet korkealle, harjoittele, voita ja nauti menestyksestä. Suomalaisen ampumaurheilun tärkeimmät vahvuudet ovat valmennus, koko maan kattava juniori- ja seuratyö, menestyminen kansainvälisessä kilpailussa, kansainvälinen yhteistyö ja vaikuttaminen sekä Lapua. Entä mitkä asiat vaativat välittömiä parannustoimenpiteitä, jos rahasta ei tarvitsisi välittää?

– Ampumaratatilanne eli ehdottomasti lisää nykyaikaisia harjoittelupaikkoja 10m aina 300m saakka. Enemmän seuroihin ja junioreihin kohdistuvaa systemaattista ammatti-valmennusta. Harjoitusmääriä on lisättävä. Seuraliiga ja enemmän kansainvälisiä kisoja huippuampujille. Adaptoida Norjasta DFS-tyyppinen ammunta ja juurruttaa se Suomeen ”jokamiehen” ampumalajiksi.

MENESTYS RUOKKIVA VOIMA

Ampumaurheilu ja Lapuan toiminta ovat erittäin kansainvälistä toimintaa. Yhteistyösopimuksia tehdään menestyksen perusteella – mutta kuinka suuri on menestyksen painoarvo? Lapuan tavoitteena on tukea ja auttaa suomalaisia ampumaurheilijoita menestymään kansainvälisessä kilpailussa ja tämän avulla vahvistamaan Lapua-brändiä.

– Menestyminen on oleellisin tätä oravanpyörää ruokkiva voima. Lapua haluaa ja tarvitsee mitaleja ja menestystä. Jos tukemamme urheilijat eivät menesty, se korreloi suoraan lii-

ketoimintamme menestymättömyyden kanssa, jolloin meillä on käytännössä taas vähemmän pelimerkkejä sijoittaa urheilijoiden tukemiseen. Loppupelissä aika yksinkertaista matematiikkaa.

Lapua-patruunoita viedään yli 50 maahan, ja lapualaisilla patruunoilla on saavutettu useita mestaruuksia ja mitaleja. Seikkulan sydän sykkii tietysti Suomelle, mutta jos menestystä ei tule, pitääkö sinun ja Lapuan unohtaa isänmaallinen syke?

– Miellän olevani vain ja ainoastaan suomalainen, jolloin suomalaisten urheilijoiden saavuttamat ilot ja myös mahdolliset surut jaetaan. Lapua on kuitenkin kansainvälinen toimija, jonka markkinat ovat koko maapallon laajuiset, joten liiketoimintaa johdetaan ilman voimakkaita kansallistunteita. Toisaalta Suomi on meidän kotimarkkina-alueitamme.

Juho Kurki tähtäsi ilmakiväärin EM-pronsia maaliskuussa ja nappasi sittemmin kauden aikana kolme maailmancupin finaaliapaikkaa. Minna Leinonen on ollut myös hyvässä vireessä. Seikkula pitää kansainvälisessä kilpailussa saavutettua mitalia ”aina hatunnoston arvoisena suorituksena”, mutta myöntää olevansa jopa vähän ylikriittinen, koska hän ei noteeraa finaaliapakoja varsinaisiksi saavutuksiksi.

– Valitettava tosiasia on se, että vain voittajat muistetaan. Joka tapauksessa Kurki ja Leinonen ovat osoittaneet vahvaa tuloskuntoa ja osaamista keväästä lähtien. Minna on ollut maailman huippuja jo vuosien ajan, ja kovan työn kautta Juholla tulee varmasti olemaan menestyksekkäitä vuosia edessään. Molemmat saattavat palata Riosta metallisten tuliaisten kanssa.

Seikkula on sanonut, että Lapuassa suhdaudutaan luottavaisin mielin tulevaisuuteen. Huippuvuosien tuloksia on onnistuneesti investoitu koneisiin, osaamiseen ja ennen kaikkea kilpailukyvyn kehittämiseen. Miten kommentoit uskoasi suomalaisen ampumaurheilun tulevaisuuteen?

– Sitä koetellaan ampumaratojen sulkemisen ja aselupapolitiikan kiristymisen takia. Uskon silti, että ampumaurheilu säilyttää perinteisenä menestyslajina asemansa ja jopa vahvistaa sitä. Se muokkaa itseään tulevaisuuden vaatimusten suuntaan olemalla perinteikäs menestystä mutta myös trendikäs ja hauska sekä rentouttava koko kansan laji, joka vetää puoleensa uusia junioreja. Kun meillä on juniorimassaa, niin meillä on tulevaisuudessa myös kansainvälisesti menestyviä huippuampujia. ✕

MENESTYKSEKÄS, VAUHDIKAS JA NOPEA JUHLAVUOSI

Nammo Lapua Oy/Lapuan tehtaat juhli 90-vuotisjuhlaan viime toukokuussa. Juhlavuosi on Erkki Seikkulan mukaan ollut vauhdikas ja nopea – ja menestyksellinen.

– Juhla on jäänyt toiminnassamme vahvasti arjen jalkoihin. Näyttää kuitenkin siltä, että vuodesta tulee meille todellinen juhluvuo – ei niinkään ikääntymisen vaan menestymisen ansioista. Lapua oli vahvin ja menestynein brändi niin siluetti-ammunnan EM-kisoissa kuin myös Osijekin EM-kisoissakin. Lisäksi suomalaiset kasa-ampujat yltyivät aivan mahdollittomaan menoon omissa EM-kisoissaan Tshekin Plzenissä, ja raportit USA:sta kertovat loistotuloksista sikäläisissä eri lajeissa ja kisoissa. Kun tähän vielä lisätään menestyminen kaupankäynnissä, niin juhluvuoestamme tulee todella menestyksellinen. Olemme reilusti edellä kaikkia suunniteltuja juttuja. Vuodesta tulee kuudes ennätysvuosi putkeen.

Yhtiö elää vahvaa kasvun aikakautta toisin kuin monet muut yritykset.

– Yksi voimakas tekijä menestyksen ja kasvun taustalla on usko brändiimme ja selkeä visiomme siitä, mihin haluamme liiketoiminnassamme mennä ja millä strategialle sen saavutamme. Olemme linjanneet toimintatapamme hyvin selkeäksi, emmekä yritä halaila koko maailmaa ”töskäämällä” sitä sun tätä älytöntä, jonka tuloksena syntyisi vain kustannuksia.

Kun Seikkulalta kysyy, kuinka kovaa taistelu oikeasti on yhä tiukentuvilla markkinoilla, hän vastaa kiertelemättä:

– Jos nyt ei ihan ole kysymys elämästä ja kuolemasta, niin ei oikeastaan paljon muustakaan. Kilpailijoiden lisäksi taistelun kovuutta lisäävät yhteiskuntien asettamat paineet, joita ovat lainsäädännöt alkaen logistiikasta ja päättyen tuotteidemme varastointiin ja käyttöön.

Seikkula muistuttaa, ettei Lapua eikä mikään sen kilpailijoihista ole yleishyödyllinen yhdistys, vaan jokaisen tarkoituksena on tuottaa tulosta omistajilleen. Asiakkaista, markkinaosuuksista ja kisamenestyksestä käydään kiihtyvää taistelua koko ajan, ja sen seurauksena pienet ja laaduttomat pelurit putoilevat yksi kerrallaan kisasta pois, hän sanoo.

IDEOITA JÄÄKIEKOSTA JA AMPUMAHIIHDOSTA

Toimit aktiivisesti juniorijääkiekon parissa. Mitä sieltä voisi ja pitäisi siirtää ampumaurheiluun?

– Vaikka ampumaurheilu on tarkkuutta ja tiettyä rauhallisuutta edustava laji ja jääkiekko on toista ääriäitää, niin molemmista lajeista löytyy sellaista osaamista ja tietoa, joita voidaan käyttää hyväksi.

– Jääkiekosta tulevat mieleen muun muassa joukkuelajin vaatima sitoutuminen, tietty voittamisen kulttuuri ja hyvin monipuolinen off season -treenaaminen. Ampumaurheilulla on paljon sellaista osaamista ja tarjottavaa, joka toisi uusia aspekteja jääkiekkoon. Olen jo päättänyt kokeilla yhtä ”Hirven Juhannusjuttua” omien junioreiden parissa ensi kesän treeniohjelmassa.

Entä suomalaisesta tai kansainvälisestä ampumahiihdosta, jolla on vahva asema etenkin Keski-Euroopassa?

– Kansainvälistä ampumahiihtoliittoa (IBU) kannattaisi benchmarkata niin tarkasti kuin mahdollista ja oppia kuinka se teki lajistaan Keski-Euroopan suosituimman talviurheilulajin: valtavat yleisömäärät maailmancupeissa ja uskomaton tuntimäärä televisiointiaikaa useilla eri kanavilla parhaaseen katselu aikaan sekä vedonlyöntitoimistojen uskomaton kiinnostus lajiin kohtaan.

– Rahaa paasaa lajille ja urheilijoille kirjaimellisesti ovista ja ikkunoista, jolloin laji säilyy terveenä, elinvoimaisena ja jatkaa vauhdikasta kehittymistään.

"Tiedätkö, mikä on todellisuudessa lajissasi lopputuloksen kannalta ratkaisevaa? On etsittävä ja määritettävä ydinkohdat sekä tehtävä oikeita asioita ja asioita oikein." Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava Kimmo Yli-Jaskari haastaa Ampumaurheiluliiton valmentajat miettimään valmennuksen kehitysprosessia kohti Rio de Janeiron olympialaisia, jotka järjestetään kolmen vuoden kuluttua.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Valmennuksen kehitysprosessi kohti Rio de Janeiron olympialaisia 2016

"TÄYTYY TEHDÄ OIKEITA ASIOITA JA ASIOITA OIKEIN!"

Suomalainen ampumaurheilu haluaa palata mitalikantaan Rio de Janeiron olympialaisissa kolmen vuoden kuluttua. Viime vuonna Lontoon olympialaisissa parhaat sijoitukset olivat Satu Mäkelä-Nummelen seitsemäs sija trapissa ja Kai Jahnssonin kahdeksas sija ilmapistoolissa. Sydneyn, Ateenan ja Pekingin olympialaisissa suomalaiset saavuttivat kaikissa vähintään yhden mitalin.

Aika rientää, sillä Rio de Janeiron olympialaisien avajaisiin on enää vajaat kolme vuotta. Ne järjestetään 5. elokuuta 2016.

Suomalaisen huippuammunnan vetäjät sekä nuoris- ja seuratoiminnan kehittäjät pohtivatkin valmennustoiminnan linjoja Kisakalliossa syyskuussa. Suomen Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava Kimmo Yli-Jaskari valotti näkemyksiään Ampumaurheiluliiton valmennuksen kehitysprosessista kohti Rio de Janeiron olympialaisia.

Kehitystoiminnan ytimessä on Yli-Jaskarin mukaan urheilijoiden päivittäinen toiminta. Siihen liittyvät urheilijoiden asenne ja motivaatio, harjoittelun laatu ja päivittäisvalmennus, harjoittelun määrä ja sen kokonaisvaltaisuus sekä asian- tuntija- ja tukipalvelut.

Päivittäisvalmennuksessa tärkeää on, miten valmennus toteutuu, kuinka suunnitelmallista se on ja miten sitä seurataan. Kokonaisvaltaisuuteen liittyviä asioita ovat tekniikka, taktiikka, fysiikka ja psyyke.

– Vastaavtko kaikki nämä tekijät tavoitteita eli kansainvälistä huippumenestystä, Yli-Jaskari kysyi.

– Olemme joiltakin osin hyvässä vauhdissa. Jos tavoittelemme maailmanluokan tulosta, tason on oltava niin hyvä, että se riittää, vaikka vähän epäonnistuisikin. Muussa tapauksessa lottovoittoa eli menestystä ei voi odottaa joka kerta.

ASENTEEN JA HARJOITTELUN VASTATTAVA TAVOITTEITA

Kimmo Yli-Jaskari, 50, tuntee erittäin hyvin kansallisen ja kansainvälisen ampumaurheilun sekä laajemmin huippu-urheilun lainalaisuudet. Hän on toiminut Kuortaneen valmennuskeskuksen johtajana 2010-12, Golfliiton fysiikkavalmentajana ja maajoukkueen kapteenina 2001-12 ja Britannian kiväärimaajoukkueen valmentajana 2004-09. Ampumaurheiluliiton päävalmentajana hän toimi vuosina 1997-2000 ja koulutuspäällikkönä vuosina 1988-96.

Olympiakomitean lajiryhmävastaavana Yli-Jaskarille kuuluvia lajeja ovat ampumaurheilun lisäksi jousiammunta, keilailu, curling ja golf.

Yli-Jaskarin mukaan jatkossa tuetaan urheilijoita, joiden asenne ja harjoittelu vastaavat tavoitteita. Niukat resurssit kohdistetaan paitsi niihin, joilla on halu menestyä, myös nuoriin "potentiaalisin tulevaisuuden menestyjiin". Hän kehittäisi myös nuorten maajoukkueuimintaa ja nuorisotoimintaa yleensäkin eli Kultahippuutoimintaa, jota hän oli aikoinaan käynnistämässä.

– Meillä on Kultahipuissa hyviä määriä ja hienoa toimintaa, mutta kultahippuampujia ei siirry riittävästi ampumaan ilman tukea. Jotain on siis tehtävä. Ottaisin vastapainon kokonaan pois ja siirtyisin kevyempiin junioriaseisiin.

Valmentajat nostivat esiin myös ampumaurheilua kiusaavan dropout-ilmiön. Kisakalliossa esitettiin näkemys, joka kyseenalaisti ampumaurheilun aloittamisen esimerkiksi kuusivuotiaana. Onko tällaisella ampujalla tarvittavaa "nälkää" enää kymmenen vuoden kuluttua, pohdittiin. Samalla korostettiin sitoutumisen merkitystä. Asenne voi olla hyvä, mutta olennaista on, onko sitoutuminen sataprosenttista, skeetin päävalmentaja Peeter Päkk painotti.

Yli-Jaskari korosti elävien seurojen merkitystä, sillä ilman niitä valmentajalla ei ole paikkaa missä toimia. Meillä ei ole varaa dropoutiin eli jotain on muutettava, hän sanoi.

– Uskon, että meillä on mahdollisuus löytää sama harrastuspohja kuin aikaisemminkin. Miksei olisi? Suomessa asuu edelleen ihmisiä.

KESKEISTÄ OPPIMINEN, EI OPETTAMINEN

Leiritystä on, mutta Yli-Jaskarin mukaan olennaista on myös se, mitä kotona tehdään, ja onko henkilökohtainen valmentaja paikalla. Nuorten maajoukkueuiminta on jäänyt liian vähälle huomiolle, ja se pitäisi nyt rakentaa uudestaan, hän viestitti. Myös tukitoimintojen, kuten henkisen valmennuksen, ravitsemuksen ja näköfysiologiaan liittyvien asioiden, on oltava ensi vuonna kunnossa.

Kisakalliossa korostettiin myös sitä, mitä ja miten urheilija harjoittelee. Väärillä raiteilla mennään, jos harjoittelee enemmän kuin oman lajinsa maailmanmestari, mutta tulosta ei tule. Yli-Jaskarin sanoin: täytyy tehdä oikeita asioita ja asioita oikein.

– Valmentamisen päätehtävänä ei ole välittää tietoa, vaan saada aikaan muutos. Keskeistä valmennuksessa on oppiminen eikä opettaminen eli miten asia menee perille ja miten se ymmärretään.

Yli-Jaskarin mukaan kaiken voisi lukea kirjasta, jos vain tietoa pitäisi välittää. Olennaista on myös saada aikaan muutos nimenomaan parempaan, hän naurahti ja kertoi esimerkin koripalloilusta, jossa eräs valmentaja ihmetteli kollegalleen, miksi viesti ei mene perille, vaikka hän on sanonut sen joukkueelleen ainakin kymmeneen kertaan. Kollega vastasi: "Sano se kerran niin, että se ymmärretään."

Kyse on siis siitä, toimiiko vuorovaikutus yksilön ja urheilijan, joukkueen ja taustatiimien kanssa.

Yli-Jaskari korostaa myös valmentajien hyvien perustietojen merkitystä – jokaiselta osa-alueelta. Valmennus on tiimityötä, hän painottaa, mutta muistuttaa, ettei valmentaja saa ulkoistaa itseään valmennusprosessista liian suurella määrällä ulkoisia asiantuntijoita. Hän tiivistää muutosprosessin neljään sanaan: muutoalttius, oppiminen, muutos ja vaikutus.

LAJILIITTO ON LAJIA VARTEN?

Kansallisen huippu-urheilun perustan muodostavat taloudelliset lähtökohdat eli se, miten organisaatiot tukevat huippu-urheilua. Tukipilareita ovat myös seuratason perustoiminta ja koululiikunta sekä kykyjen etsintäjärjestelmä ja sen kehittäminen.

Yli-Jaskari viittasi tutkimukseen, jonka mukaan muut pilarit ovat taloudelliset lähtökohdat kansal-

Kimmo Yli-Jaskari.

Marjut Heinonen (oik.) ja Lauri Leskinen kuuluvat skeetin olympiaryhmään.

lisesti, seuratason perustoiminta ja koululiikunta, kykyjen etsintäjärjestelmä, urheilijan tukitoimet uran aikana ja sen jälkeen, harjoitusolosuhteet, valmentajat ja valmentajien kehitystoiminta, kansainvälinen kilpailutoiminta sekä tutkimus- ja kehitystyö.

– Nämä eivät ole mitään uusia asioita. Olympiakomitean ja lajiliittojen pitää vaikuttaa esimerkiksi valtioon. Aina sanotaan, että lajiliitto on seuroja varten, mutta onko näin? Voisiko sanoa, että lajiliitto on lajia varten? Lajin sisällä on edellä mainittuja elementtejä, joihin jokaisen on omalta osaltaan vaikutettava.

Kaikkea ei voi saada kerralla, eikä urheilijan ympärillä olevien asioiden tarvitse olla kaikkien täydellisessä kunnossa. Hyvä kuitenkin olisi, jos vaativaa kokonaisuutta rakennettaisiin pala palalta paremmaksi. Siihen kuuluvat perusvalmennus, psyykinen valmennus, lääkintähuolto, talous, managerointi, mediasuhteet, koulutus/työ/elämänura ja sosiaaliset tekijät.

HUIPPU-URHEILUN VAATIMUKSET

Uusia eivät ole myöskään huippu-urheilun vaatimukset, mutta ne on aina hyvä palauttaa mieliin, jotta voi muodostaa käsityksen kokonaisuudesta ja tulevaisuudesta. Yli-Jaskari korostikin, että pitkäjänteinen menestyminen huippu-urheilussa vaatii nykyään täysammattilaisuutta tai -ammattimaisuutta.

– Huipputulosten saavuttaminen edellyttää, että koko paketti on kunnossa. Siihen kuuluvat kaikki harjoittelun ja valmennuksen osa-alueet sekä valmennustiimi ja tukijärjestelmä, Yli-Jaskari sanoi.

Hän kysyi, ovatko nämä kansallisella tasolla eri urheilulajeissa hoidettu hyvin.

– Eivät ole. Meillä on vähän todellisia huippuja.
– Ammattilaisuus suomalaisessa ampumaurheilussa ei välttämättä onnistu, mutta siihen suuntaan on henkisesti siirryttävä. Jos harrastuspohjalla jatketaan, se on goodbye. Jos haluaa harrastaa, on se toki oookoo, mutta sillä ei ole mitään tekemistä huippu-urheilun kanssa.

Akatemiatoimintaan liittyen kysyttiin, tuotako järjestelmä säännöllisesti nuoria kansainväliselle tasolle ja millaisia resursseja on käytössä valmentajiin. Akatemiatoiminnan muistutettiin olevan muutakin kuin lukiotoimintaa, sillä se katkaa myös muut elämänvaiheet.

Tarkkuuslajien yhteistä asiantuntijatoimintaa on myös kehitetty, sen yhteistä koordinoitua ja yhteisiä resursseja (mm. lääkintähuolto, urheilijan terveystarkastukset, ennaltaehkäisevä toiminta, tutkimus- ja kehitystoiminta yhteistyössä Kihun kanssa). Tukiharjoitteluun eli kehon hallintaan ja perusliiketaitoihin ei kuitenkaan tarvita yhteistä virtuoosia kaikille tarkkuuslajeille, Yli-Jaskari sanoi.

– Valmennuksen pitää siltä osin olla omassa hallinnassa. Valmentajan ensimmäinen tehtävä on varmistaa, että urheilijan keho toimii oikein, ja vasta sitten aletaan kehittää muita asioita.

Yli-Jaskari kertoi, että harjoittelun seurantaan ollaan kehittämässä yhteistä valtakunnallista järjestelmää, joka on kuitenkin lajikohtainen.

PRIORISOINTI – MITÄ LAJEJA TUETAAN?

Suomalaisessa urheilussa on säännöllisin väliajoin keskusteltu siitä, pitäisikö tukirahoja keskittää vain tiettyihin lajeihin sen sijaan, että ”annetaan kaikkien kukkien kukkia”. Priorisointiin ei ole menty ainakaan vielä, mutta Yli-Jaskari on sitä mieltä, että se nousee keskustelunaiheeksi tiukan taloudellisen tilanteen takia.

– Suomessa tällaiseen ”raakuuteen” ei ole totuttu. Monessa maassa yleislinja on paljon kovempi, hän tietää.

Yli-Jaskarin mukaan ampumaurheilun asema on vahva tarkkuuslajien keskuudessa – ja muutenkin.

– Ampumaurheilu on salonkikelpoinen laji. Sitä arvostetaan, koska menestystä on tullut. Hyvä asema edellyttää kuitenkin sitä, että menestystä tulee jatkossakin.

Yli-Jaskari toi tilaisuuteen Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön terveiset. Jatkossa investoidaan lajeihin:

Jotka pystyvät tekemään kansainvälistä huipputulosta ja joissa huippu-urheiluyksikön tuella on vaikuttavuutta.

Joissa voidaan uskottavasti edelleen kehittää huippu-urheilukulttuuria kohti kansainvälisiä tuloksia.

Joissa tavoitellaan selkeää ja uskottavaa rytminmuutosta.

Joissa tavoitellaan yhteistyötä ja jatkuvan kehittymisen toimintatapa.

Näiden lajien joukossa suomalainen ampuurheilu aikoo olla myös tulevaisuudessa.

Rio hoi! ✖

RIO DE JANEIROON KOLME VUOTTA

Rio de Janeiron olympiavalmistelut ovat aikataulussa, sanoi Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pääsihteeri Franz Schreiber, kun hän viime keväänä vieraili vuoden 2016 olympialaisia ja paralympialaisia isännöivässä kaupungissa.

Rio de Janeiron olympialaiset järjestetään 5.-21. elokuuta 2016. Paralympialaiset ovat 7.-18. syyskuuta.

Ensimmäisen kerran Etelä-Amerikassa järjestettävien olympialaisten avajaiset järjestetään Maracan stadionilla. Kisoihin osallistuu 10 500 urheilijaa yli 200 maasta.

Rion kisoissa on kaksi olympiapistoa. Ne ovat Barra ja Deodoro, jossa kilpailaan ampumaurheilun lisäksi seitsemässä muussa lajissa. Schreiber oli tyytyväinen näkemäänsä.

– Joitakin asioita on tietysti vielä ratkaisematta, mutta ampumarata tulee olemaan korkeatasoinen, hän sanoi.

Radan suunnitellut arkkitehti Tayomara Gama piti tapaamista ISSF:n kanssa erittäin hyödyllisenä ja lupasi, että sen antamat vinkit otetaan huomioon ja kisojen osanottajat tulevat olemaan tyytyväisiä.

Lähde: ISSF

VUODEN 2020 OLYMPIALAISET JÄRJESTETÄÄN TOKIOSSA

Kansainvälinen olympiakomitea (KOK) on myöntänyt vuoden 2020 olympiakisojen isännöyden Japanin pääkaupungille Tokiolle. Tokio voitti syyskuussa pidetyn KOK:n yleiskokouksen äänestyksessä Istanbulin ja Madridin.

Äänestyksen ensimmäisellä kierroksella Tokio sai 42 ääntä, Istanbul ja Madrid kumpikin 26. Uusintaäänestyksessä Istanbul vei paikan kärkeksikossa äänin 49-45. Lopullisessa äänestyksessä Tokio sai 60 ääntä Istanbulin 36:aa vastaan.

Tokio on hakenut olympiakisoja viidesti ja järjestänyt kesäolympialaiset kerran aiemmin, vuonna 1964. Vuoden 2020 kisoissa aiotaan käyttää osittain samoja kilpailupaikkoja kuin vuonna 1964.

Lähde: Suomen Olympiakomitea

”Pitkän kauden aikana voi harjoitella enemmän”

UUSIA HAASTEITA MM-KILPAILUJEN MYÖHÄISEN AJANKOHDAN TAKIA

Ensi vuosi on taas vuosi, jolloin järjestetään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut. Edelliset kisat olivat Saksan Münchenissä vuonna 2010.

Espanjan Granadan kisat pidetään 6.-20. syyskuuta. Myöhäiseen ajankohtaan oli useita syitä, kertoo ISSF:n hallituksen jäsen Juha Hirvi. Hän on myös Suomen Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja.

– Yksi merkittävimmistä syistä oli ramadan-kuukausi, jonka aikana MM-kilpailuja ei voinut järjestää. Jos näin olisi tehty, kymmeniä maita olisi jäänyt kisoista pois.

ISSF halusi välttää päällekkäisyyttä myös jalkapallon MM-kilpailujen kanssa. Ne järjestetään Brasiiliassa 12.6.-13.7.

Granadan MM-kilpailujen myöhäiseen ajankohtaan tulee Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan Per-Ole Lindellin mukaan suhtautua myönteisesti.

– Ensi kaudella voi harjoitella enemmän, ja harjoittelu on mietittävä uudella tavalla. Se vaatii rytmitystä, jonka tavoitteena on pitää kuntoa yllä syyskuuhun asti. On pohdittava harjoittelun sisälön lisäksi sitä, miten kisojen välissä palautuu. Jos kaikki menee ok, pitkän kauden pystyy tekemään,

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut järjestetään ensi vuonna Espanjan Granadassa. Joka neljäs vuosi järjestettävät kisat ovat syyskuussa. Valmennuksen johtajan Per-Ole Lindellin mukaan myöhäiseen ajankohtaan tulee suhtautua myönteisesti.

Lindell sanoo ja viittaa muun muassa hiihtoon, jonka kilpailukausi kestää noin puoli vuotta.

– Se on myös asennekysymys, kun tavoite on ajallisesti noin kaukana.

Lindell puhuu myös ”kaksijakoisesta” kaudesta. Kauden aikana voi vetää vähän henkeä, vaikka tauko saattaakin osua – lajista riippuen – esimerkiksi heinä-elokuun vaihteeseen. Hirven mukaan ampujat ehtivät nyt järjestää leirejä, ja hänkin on sitä mieltä, että tarvittaessa voi pitää pienen ”breikin” kesän aikana.

– Tarkoituksenamme on myös pidentää leirejä paitsi ensi vuonna myös tulevaisuudessa, koska

treenimäärät eivät muuten riitä verrattuna kansainvälisiin määriin, hän painottaa.

– Katsotaan kuitenkin rauhassa, miten suunnitelmia tarkennetaan. Se on selvä, ettei muutaman päivän leireillä saada riittävästi laukauksia aikaiseksi.

MAAILMANCUP ALKAA MAALISKUUSSA

Vuoden ensimmäisestä ampumaurheilun maailmancupista on puolisen vuotta aikaa Granadan MM-kilpailuihin. Kivääri- ja pistoolilajien maailmancup on Yhdysvaltain Fort Benningissä maaliskuun huhtikuussa. Suomalaiset kivääriampujat eivät Hirven mukaan sinne lähde.

Kauden ensimmäinen haulikon maailmancup on Yhdysvaltain Tucsonissa huhtikuussa. Haulikkoampujat kilpailevat toisen kerran huhti-toukokuun vaihteessa Brasilian Rio de Janeirossa, joka isännöi seuraavia kesäolympialaisia vuonna 2016.

Touko-kesäkuulle osuu pitkä maailmancup-putki, jonka aikana kilpaillaan melkein yhtä soittoa Kazakstanissa, Saksassa ja Sloveniassa. Eikä Sloveniasta ole ajallisesti pitkä aika kauden viimeiseen eli Pekingin maailmancupiin – vain puolitoista viikkoa. Lindellin mukaan Peking olisi kivääri- ja pistooliampujille hyvä paikka ampua, mutta päätöksiä sen suhteen ei ole vielä tehty.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Jukka Laakso sijoittui kolmanneksitoista trapin EM-kilpailuissa. Hänen tuloksensa oli 121.

ENNÄTYKSET RIKKI OSIJEKISSA JA SUHLISSA

Kesällä järjestetyissä Osijekin ja Suhlissa EM-kilpailuissa tehtiin useita Euroopan ja maailmanennätyksiä.

Osijekissa järjestettiin 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajien EM-kilpailut, ja Suhlissa kilpailtiin haulikkolajien Euroopan mestaruuksista.

Osijekissa tehtiin seitsemän maailmanennätystä ja Suhlissa kaksitoista. Kisoissa tehtiin tai sivuttiin yhteensä 26 Euroopan ennätystä.

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) kotisivuilla todetaankin, että lukuisat uudet ennätykset kertovat eurooppalaisen ampumaurheilun tason noususta.

SUOMEN EM- JA MM-MITALIT (ISSF-LAJIT)

Kultaa: –

Hopeaa: Heikki Lähdekorpi (poikien liikkuvan maalin 50m sekajuoksut), Suomen poikien liikkuvan maalin 50m sekajuoksut (Mika Kinisjärvi, Heikki Lähdekorpi, Jani Suoranta), Suomen poikien liikkuvan maalin 50m normaaliuoksut juoksut (Mika Kinisjärvi, Heikki Lähdekorpi, Jani Suoranta)

Pronssia: Suomen isopistoolijoukkue (Teemu Lahti, Marko Räsänen, Petri Ylinen), Jani Suoranta (poikien liikkuvan maalin 50m sekajuoksut),

Mopsi Veromaa oli trapin 14:s EM-Suhlissa tuloksellaan 68.

Ensimmäiset olympiamaapaikat vuonna 2016 Rio de Janeirossa järjestettäviin olympialaisiin jaetaan Granadan MM-kilpailuissa. Lindellin mukaan olympiapaikat ovat – tietysti – tavoitteena, mutta niistä ei välttämättä puhuta ääneen.

– Hyvillä tuloksilla paikat tulevat jos ovat tulokseen, hyvällä rauhallisen tekemisen tahdilla.

Suomalaiset saavuttivat viime vuonna Lontoossa järjestettyihin olympialaisiin neljä paikkaa. Ihan vielä ei ole kiire Rio de Janeiron olympiapaikkojen suhteen, mutta koko ajan on treenattava kovaa.

– Maailman huipulle vaadittavat noin 35 000 laukausta vuodessa tarkoittavat sitä, että radalla ollaan melkein koko ajan. Kovan treenaamisen jälkeen tarvitaan tietysti lepoa, Hirvi sanoo ja toivoo, että ensi vuodeksi järjestyisi 4-5 muuttaman viikon leirijaksoa, joista yksi olisi ulkomailla ja muut kotimaassa. ✕

Jaakko Björkbacka on kahden vuoden takainen poikien Euroopan mestari.

Mistä yleistilanteesta lähdetään kohti vuotta 2014 ja MM-kilpailuja, valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell?

KIVÄÄRI

"Kiväärin tulokset ovat olleet hyviä. Juho Kurki saavutti tänä vuonna maailmancupin finaali paikkoja ja ilmakiväärin EM-pronssia. Nyt kiväärin pitää vain kivuta yksi pykälä ylöspäin, ja se vaatii muidenkin nousua. Esimerkiksi Jaakko Björkbackalla on siihen hyvät mahdollisuudet, ja naisissa Marjo Yli-Kiikalla on riittävästi kykyä ja taitoa.

Nuoret ovat nousseet maailmancup-tasolle haastamaan kokeneempia ampujia. Esimerkkinä voi mainita Joni Stenströmin sekä Katarina Långströmin, Annika Sihvosen ja Riikka Parviaisen."

PISTOOLI

"Pistoolissa joukkueen tavoite on nyt pääasia. Alamme nyt tavoitella nimenomaan naisten joukkue mitalia, joka tulee ilmapistoolissa, jos tulosten keskiarvo on 380.

Miesten sarjassa Kai Jahnssonin ollessa sivussa ihan terävintä kärkeä ei nyt ole. Tavoitteena on nostaa uusia kykyjä pinnalle, mutta se ei suinkaan tarkoita sitä, etteivätkö myös 'vanhat' saisi tukea harjoitteluunsa ja mahdollisuuksia kilpailla.

Jahnsson tulee ehkä jossain vaiheessa takaisin olympialajien pariin, ja siihen hänellä on aina mahdollisuus. Hän on sanonut toistaiseksi ei liiton valmennusryhmille."

HAULIKKO

"Trapissa on hyvä merkki se, että miehet ovat päässeet lähemmäs kansainvälistä kärkeä. Nousu pitäisi saada nyt jatkumaan, jotta heillä olisi ensi vuonna mahdollisuus saavuttaa finaali paikkoja.

Skeetissä on hyvä tilanne, sillä nuoria on noussut kohti kärkeä ja Marko Kemppainen on toiminut taas mukana. Nuorilta tulee positiivista painetta tämän hetken huipuille. Skeetissä on jatkuvuuden kannalta paras tilanne haulikkolajeissa.

Kaksostrapissa Simo Köylinen ja Sami Ritsilä ovat hyvällä tasolla. Köylinen on pitänyt tasonsa, ja Ritsilä on kehittynyt tasaisesti. He voivat pärjätä myös olympialaisissa, jos kaikki asiat saadaan toimimaan ja he kisoihin pääsevät."

LIKKUVA MAALI

"Liikkuvassa maalissa meillä on paljon hyviä nuoria. Aikuiset eivät ehkä saaneet parastaan irti Suhlissa EM-kilpailuissa. Liikkuvan maalin ampujilla on hyvä motivaatio ja kova halu tehdä hyviä tuloksia. Sillä on myös hyvä valmennusjärjestelmä."

ISO- JA VAKIOPISTOOLI

"Marko Lepän valmentama porukka on tehnyt hyvää tulosta. Ilahduttavaa on, että muutamia nuoria on tullut toimintaan mukaan, kuten esimerkiksi Otto Suuronen."

NÄIN KILPAILLAAN 2014

Kaikkien lajien 51. MM-kilpailut:

6.-20.9. Granada, Espanja

Ilma-aseiden EM-kilpailut:

26.2.-6.3. Moskova, Venäjä

Haulikkolajien EM-kilpailut:

26.6.-7.7. Budapest, Unkari

MAAILMANCUPIT

Kivääri- ja pistooli: 26.3.-4.4. Fort Benning, Yhdysvallat

Haulikko: 8.-15.4. Tucson, Yhdysvallat

Haulikko: 27.4.-7.5. Rio de Janeiro, Brasilia

Haulikko: 16.-25.5. Almaty, Kazakstan

Haulikko-, kivääri- ja pistooli: 4.-13.6. München, Saksa

Kivääri- ja pistooli: 13.-21.6. Maribor, Slovenia

Kivääri- ja pistooli: 1.-9.7. Peking, Kiina

Haulikkolajien maailmancupin finaali:

13.-20.10. Baku, Azerbaidžan

MITALITAUUKOT 2013

25/50/300M KIVÄÄRI- JA PISTOOLILAJIEN EM-KILPAILUT, 21.7.-3.8. OSIJEK, KROATIA

	Kulta	Hopea	Pronssi	Yhteensä
1. Saksa	9	8	6	23
2. Venäjä	7	6	7	20
3. Ranska	7	6	2	15
4. Sveitsi	5	4	2	11
5. Ukraina	4	3	5	12
6. Turkki	3	2	1	6
7. Italia	3	1	1	5
8. Viro	2	1	2	5
9. Norja	1	5	2	8
10. Puola	1	2	5	8
...				
20. Suomi	–	–	1	1

Mitaleille ylsi 20 maata.

HAULIKON JA LIKKUVAN MAALIN EM-KILPAILUT, 28.7.-8.8. SUHL, SAKSA

	Kulta	Hopea	Pronssi	Yhteensä
1. Italia	11	4	3	18
2. Venäjä	7	6	2	15
3. Ukraina	4	2	2	8
4. Kroatia	2	–	–	2
4. Norja	2	–	–	2
6. Ruotsi	1	–	–	1
6. Malta	1	–	–	1
8. Suomi	–	3	1	4
9. Tšekki	–	2	3	5
10. Kypros	–	2	2	4
10. Ranska	–	2	2	4
10. Saksa	–	2	2	4

Mitaleille ylsi 19 maata.

HAULIKKOLAJIEN MM-KILPAILUT 14.-25.9. LIMA, PERU

	Kulta	Hopea	Pronssi	Yhteensä
1. Italia	7	3	5	15
2. Yhdysvallat	5	1	2	8
3. Tšekki	1	2	–	3
4. Tanska	1	–	–	1
4. Saksa	1	–	–	1
6. Venäjä	–	5	3	8
7. Iso-Britannia	–	1	1	2
7. Kiina	–	1	1	2
9. Peru	–	1	–	1
9. Japani	–	1	–	1
11. Australia	–	–	1	1
11. Norja	–	–	1	1
11. Ruotsi	–	–	1	1

Mitaleilla 13 maata. Tilanne ennen kisojen viimeisiä lajeja eli miesten ja poikien trapia.

Palataan ajassa kaksi kuukautta taaksepäin. Oli kaksi viikkoa kestäneiden Osijekin EM-kilpailujen viimeinen kilpailupäivä, laji ja suomalaisurheilija – ja panoksena isopistoolin joukkuekilpailun mitali. Marko Räsänen kesti paineet, ja niin Suomi sai pronssia. Se oli Suomen ainoa mitali Osijekissa. Nyt kahden ampumaurheilijan katse on jo kohdistettu ensi vuoden MM-kilpailuihin, mutta yksi heistä on lopettanut maajoukkueuransa.

Kahden tavoitteena ensi vuoden MM-kilpailut

OSIJEKIN ISOPISTOOLIN

EM-MITALIKOLMIKKO HAJOSI

Kroatian Osijekissa heinä-elokuussa järjestetyt 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajien EM-kilpailut päättyivät iloisiin suomalais-tunnelmiin, kun miesten isopistoolijoukkue voitti joukkuepronssia. Joukkueessa ampuivat Teemu Lahti, Marko Räsänen ja Petri Ylinen.

Oli kaksi viikkoa kestäneiden kisojen viimeinen kilpailupäivä, viimeinen laji ja viimeinen suomalaisurheilija. Panoksena oli joukkuekilpailun mitali. Räsänen hallitsi tilanteen, ja niin Suomi sai upeasti pronssia. EM-joukkuepronssi oli Suomen ainoa mitali helteisessä Osijekissa.

Joukkuekilpailussa Suomi sijoittui kolmanneksi Turkin ja Ukrainan jälkeen. Venäjä oli neljäs häviten Suomelle seitsemän pistettä. EM-joukkuepronssi oli kaikkien kolmen suomalaisampujan ensimmäinen arvokisamitali, eivätkä he olleet uskoa sitä todeksi. Valmentaja Marko Leppä sai vakuutella kerta toisensa jälkeen, että mitali on vihdoin totta.

Lahden Ampumaseuraa edustava Lahti sijoittui henkilökohtaisessa kilpailussa hienosti viidenneksi tuloksellaan 582. Kauhavan Ampujien Ylisen tulos oli 573 ja sijoitus 16:s. Räsänen (Suomussalmen Urheiluamput) paukutti tuloksen 572, joka oikeutti 20. sijaan.

Lahden, Räsänen ja Ylisen vakiopistoolin kilpailu edellisenä päivänä ei sujunut lainkaan niin kuin he odottivat. Sijoitukset 32, 34 ja 39 sisuuntuttivat miehet, ja niin he ampuivat isopistoolissa

kaikki omalla tasollaan. Se tuottikin hienon tuloksen, EM-mitalin.

Leppä sanoi, että vakiopistoolin jälkeen ”kynnettiin syvissä vesissä, eikä syvemmälle varmasti pääse”. Se kuitenkin loi pohjaa isopistooliin. Asia käsiteltiin, joukkue kävi porukalla syömässä ja meni ajoissa nukkumaan. Aamulla kaikilla oli hyvä fiilis, Leppä kertoi.

Iso- ja vakiopistoolimiehet lähtivät rohkein ajatuksin Osijekin EM-kisoihin. Leppä oli laskenut, että Suomella olisi mahdollisuudet kummassakin lajissa mitalille.

– Siihen ei olisi edes tarvittu ”ylilylän” tuloksia. Tiesin, että jos kaikki onnistuisivat omalla tasollaan, mitaliin olisi mahdollisuudet. Niin isopistoolissa sitten kävi, Leppä myhäili.

Kun Suomi alkoi olla EM-pronssissa kiinni, jännetettiin sitä, miten Räsänen tilanteeseen reagoi. Oli kaksi vaihtoehtoa: hän pitää päänsä kylmänä ja hoitaa homman kotiin tai hän menee ”laukalle”, jolloin olemme kaukana kärjestä, Leppä kuvasi tilannetta.

– Hyvä, että tärppäsi!

Lahti oli erittäin tyytyväinen paitsi mitaliinsa myös viidenteen sijaansa.

– Vakiopistoolin räpellys oli jotain ihan käsittämätöntä. Isopistoolissa ammuin omalla normaalilla tasollani. Pikaosa on ollut minulle hankala, mutta olen tehnyt sen hyväksi paljon töitä. Tulos oli nyt hyvä (296), hän sanoi.

Teemu

TEEMU LAHTI

Seura: Lahden Ampumaseura

Asuinpaikka: Saarijärvi

Synt.: 12.4.1976

Ammatti: töiden vastaanottaja ja varaosamyymälä autokorjaamossa

Mitä mieltä olet Osijekin EM-joukkuemitalista?

Se oli upea saavutus meille kaikille. Olimme tehneet sen eteen töitä vuosien ajan. Mitali antoi myös lisäpotkua tulevaisuutta varten. Nyt voi alkaa asettaa tavoitetta ensi vuonna Granadassa järjestettäviin MM-kilpailuihin. Oli hienoa päästä edustamaan Suomea, ja kisoihin olisi hienoa saada taas Suomen joukkue mukaan.

Kommenttisi joukkueovereistasi.

He ovat tuttuja miehiä, sillä olen tuntenut kummatkin herrat pitkään. Meillä on positiivinen yhteishenki ja hurtti huumori. Jokainen tuo ”peliin” mukaan oman luonteenpiirteensä, ja kaikki olivat tärkeässä asemassa Osijekin tapahtumissa.

Kommenttisi valmentaja Marko Lepästä.

Marko on toiminut usean vuoden ajan lajivalmentajana iso- ja vakiopistoolissa. Hän on koordinoanut ja junailut hommat erittäin hienosti. Siitä Markolle suuret

← Petri Ylinen (vas.), Teemu Lahti ja Marko Räsänen
ja heidän kaikkien ensimmäinen arvokisamitali.

kiitokset! Hän on ehdottoman pätevä mies – johtuen varmasti myös hänen sotilastaustastaan.

Tulevaisuutesi ampumaurheilijana?

Voisin tähän todeta, että pikkuhiljaa vuosien työn tuloksena isopistoolin tulokset alkatvat vakiintua. Enää ei tunnu ihmeelliseltä saavuttaa 580 pistettä kansainvälisessä kilpailussa. Aiemmin se ei ollut mikään itsestään selvyyys. Olen siis oppinut jotain!

En kuitenkaan usko, että olisin saavuttanut maksimiäni. Uskon vakaasti siihen, että minulla on taito ja kyky ampua vielä lisää pisteitä.

Ajatuksesi ensi vuonna Granadassa järjestettävistä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuista?

Ne olisivat hieno tavoite! Teen ilman muuta hommia sen mukaisesti, että olen kisoissa mukana ja hyvässä iskussa. Olen osallistunut Eurooppa cupin kilpailuihin nyt useamman vuoden ajan, ja tulen jatkossakin osallistumaan. Ne ovat oikein hyviä tapahtumia.

Teemu Lahden hyvä tahti jatkui myös syyskuussa, sillä hän voitti Ruotsin Göteborgissa järjestetyn isopistoolin Eurooppa cupin ja sijoittui vakiopistoolissa toiseksi. Hänen tuloksensa olivat 583 ja 569.

– Tämän kauden eteen tehdyt asiat eivät ole menneet hukkaan, hän sanoi.

Lahti hankki samalla itselleen paikan Ranskan Saint Jean-de-Marsacqissa syys-lokakuun vaihteessa järjestetyn Eurooppa cupin finaaliin myös vakiopistoolissa.

– On kiva lähteä kisaamaan finaaliin, kun pääsen osallistumaan sekä iso- että vakiopistooliin, Lahti sanoi Göteborgin kilpailun päättyttyä.

Lahti lisäksi finaaliipaikan saavuttivat Marko Räsänen, Petri Ylinen ja Marko Talvitie. Ylinen tosin joutui jäämään kilpailusta pois työesteidensä takia (tämä lehti meni painoon ennen kuin finaali käytiin).

Kaksi vuotta sitten Urheiluampuja-lehdessä todettiin, että kesä 2011 oli Lahden uran käännekohta: ”Pitkään hyvää tulosta tehnyt Lahti näytti löytäneen ammuntansa sen kaikkein punaisimmankin langan ja sai käännettyä pitkän kokemuksensa oikeaksi kisavarmuudeksi, jolla mitaliteita alkoi ropista myös kansainvälisellä tasolla.” Lahti valittiin iso- ja vakiopistoolin maajoukkueeseen.

Saarijärvellä asuva ja työskentelevä Lahti on harrastanut ampumaurheilua nyt melkein neljännesvuosisadan ajan. Hän harjoittelee paljon Sysmässä ja Jyväskylässä, joten ajokilometrejä kertyy vuoden aikana kymmeniä tuhansia.

– Olen tätä paikallista eurovaluuttaa harrastukseeni käyttänyt jo jonkin verran, mutta toisaalta miksi sitä ei rakkaaseen lajiin satsaisi, hän naurahti kaksi vuotta sitten ja on edelleen samaa mieltä.

Marko

MARKO RÄSÄNEN

Seura: Suomussalmen Urheiluampujat
Asuinpaikka: Suomussalmi
Synt.: 22.7.1970
Ammatti: rajavartija, Suomussalmen rajavartioasema

Mitä mieltä olet Osijekin EM-joukkueemitalista?

Nyt kun sitä on päässyt

”sulattelemaan”, oli se hieno ja mahtava saavutus. Fiilikset ovat hyvät! Jälkeenpäin harmitti vähän se, että parempaan-kin olisi ollut varaa. Mutta tuli mikä tuli ja piste.

Kommenttisi joukkueovereistasi.

He ovat mukavia jätkeä. On todella mukavaa, että olen saanut oppia tuntemaan heidät ja saanut touhua heidän kanssaan. Minulla on heistä vain lämpimiä ajatuksia.

Kommenttisi valmentaja Marko Lepästä.

Olen tuntenut ”Kaiman” 1990-luvun lopulta lähtien, kun hän oli ampujana Puolustusvoimien edustusvalmennusryhmässä. ”Kaima” on värikäs persoona, kovissa liemissä keitetty mies.

Tulevaisuutesi ampumaurheilijana?

Iso- ja vakiopistoolin Eurooppa cupin finaali Ranskassa syyskuun lopussa oli minun viimeinen kertani Suomen maajoukkueessa. Olen sanonut itseni irti siitä toiminnasta. Syy on se, ettei aikani riitä kaikkeen. Minulla on perhe, jonka kanssa haluan viettää nykyistä enemmän aikaa.

Kahden kalenterin – eli Puolustusvoimien ja maajoukkueen – läpiajaminen vaatii hirmuisesti aikaa ja reissuja.

Minulla olisi mahdollisuus jatkaa työnantajan puolesta, mutta siviilielämä on se rajoittava tekijä. Haluan ankin kiittää Puolustusvoimia ja työnantajani Kainuun rajavartiostoa lämpimästi siitä, että se antoi mahdollisuuden osallistua maajoukkue toimintaan. Sotilasurheilu ei jää vielä pois.

Marko Räsänen edusti Suomea Münchenin MM-kilpailuissa vuonna 2010 ja viime elokuussa Osijekin EM-kilpailuissa. Hän on osallistunut kymmenen kertaa CISM:n kisoihin.

– Kun nyt jätän maajoukkueen, taustalla ei ole mitään negatiivista. Muistot ovat todella mukavia! Saa nähdä, millainen ”krapula” nyt tulee, kun en ole enää mukavien jätkien kanssa tekemisissä. Kuusitoista vuotta ehdin olla touhussa mukana, Räsänen sanoo.

Räsänen ei aio muuttaa mieltään – ei, vaikka häntä kuinka yritettäisiin puhua ympäri.

– Paluuta ei ole. Asioiden pitää muuttua paljon, jotta tulisin takaisin.

Räsänen aloitti ampumaurheilun vuonna 1992. Hän on naimisissa, ja hän on 16-vuotiaan ja kolmevuotiaan poikien ylpeä isä. Räsänen toimii vanhempana rajavartijana Suomussalmen rajavartioasemalla, jonne on kotiovelta matkaa puolisen kilometriä.

Räsänen harrasti jonkin aikaa ampumahiihtoa. Sen sijaan vankan pesäpallon ja koripallotaustan omaavan Räsänen koripallopelit päättyivät kolme vuotta sitten, kun häneltä katkesi oikean jalan akillesjänne vaarattomassa pelitilanteessa. Jalka ei ole haitannut ammuntaa, mutta hän on välillä huomannut, etteivät varpaat ole rentoina ja hän joutuu hakemaan tasapainoa. Kovin yleistä ei kyllä ole, että ampujalta pamahtaa akillesjänne poikki, hän hymähtää.

Räsänen toimi usean vuoden ajan vanhemman poikansa jääkiekkoujoukkueessa eli Suomussalmen Pallonseuran D98-junioreiden valmentajana.

PETRI YLINEN

Seura: Kauhavan Ampujat
Asuinpaikka: Härmä
Synt.: 13.9.1973
Ammatti: opistoupseeri, aliupseerikoulun linjanjohtaja (Kauhavan lentosotakoulu)

Mitä mieltä olet Osijekin EM-joukkueemitalista?

Kerrankin se kääntyi näin päin eikä jäänyt pisteestä tai kahdesta kiinni! Mitali roikkuu oikeasti takan reunalla,

Petri

josta näen sen heti, kun tulen kotiin. Se piristää mieltä! Yritimme voittaa mitalia monen vuoden ajan, ja nyt kun sen saavutimme, osaan arvostaa sitä koko ajan enemmän ja enemmän. Se vaati paitsi kovaa työtä myös tasaisen vahvaa suoritusta ja onnistumista jokaiselta joukkueen jäseneltä.

Kommenttisi joukkueovereistasi.

Tunnettiin kaikki toisemme jo pitkältä ajalta ja tiedämme toistemme elämiset ja olemiset. Huumorimme on hurttia ja joukkuehenkemme hyvä. Puhallamme yhteen hiileen, yhdessä teemme ja olemme – kuin samasta puusta.

Kommenttisi valmentaja Marko Lepästä.

Marko on oma värikäs persoonansa, josta olen tykännyt. Hän on suorasukainen, tekee paljon töitä ja pitää meidät kontrollissa mutta antaa kuitenkin meidän touhua. Hänen kaiken toimintansa lähtökohtana on urheilija. Kyseessä ei ole vain valmennussuhde vaan myös ystävyssuhde. Toki skismojakin on ollut, mutta kenelläpä niitä ei olisi, ja olemme aina päässeet niiden yli.

Tulevaisuutesi ampumaurheilijana?

Jos työkuviini eivät syksyn aikana olennaisesti muutu, alan marraskuussa valmistautua taas uuteen kauteen ja parastani tekemään. Tilanteeni on tällä hetkellä sellainen, että minun pitää sanoa ”kausi kerrallaan”, kun puhutaan vuosiista 2014 ja 2015. Sen voin myös sanoa, että minun tekee mieli pysyä toiminnassa mukana!

Ajatuksesi ensi vuonna Granadassa järjestettävistä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuista?

Jos kuntoa piisaa ja minut joukkueeseen valitaan, niin kyllä. Olen edustanut Suomea Münchenin MM-kilpailuissa 2010 ja viimeksi Osijekin EM-kilpailuissa sekä useissa sotilaiden kansainvälisissä arvokilpailuissa vuodesta 2008 lähtien.

Petri Ylinen kutsuu itseään myöhäisherännäiseksi, kun puhutaan tarkkuusammunnasta eli iso- ja vakiopistooliammunnasta. Hän aloitti niiden harjoittelun vuonna 2000 ja osallistui kilpailuihin ensimmäisen kerran seuraavana vuonna.

Ylinen ei kuitenkaan tullut ampumaurheilun pariin mistään ”pystymystsästä”, sillä aseet olivat tulleet hänelle tutuiksi paitsi metsästyksestä myös sotilasurheilusta ja -ammunnoista. Ylinen puheessa vilahtelevat ”ysimilliset” ja rynnäkköväärät, kun hän kertoo historiaansa. Jorma Jäntti oli se, joka kehotti Ylistä kokeilemaan iso- ja vakiopistooliammuntaa, kun tämä oli eräässä sotilaskilpailussa ampunut neljä pistettä vaille täydet pisteet.

– Ampumaurheilussa alkuni oli kauhea, mutta vähitellen se alkoi sujua ja kiinnostukseni herähti.

Tähänastisen huipennuksen tiedämme: Ylinen kova ja tunnollinen työnteko palkittiin helteisessä Osijekissa perjantai-iltaapäivänä 2. elokuuta. ✕

Teksti: Lassi Palo
Kuvat: Per-Ole Lindell

Skeet-ampuja Marko Kemppainen teki kesällä komean paluun kansainväliselle huipulle. Ensin hän sijoittui Granadan maailmancupissa seitsemänneksi ja sitten Suhlin EM-kilpailuissa neljänneksi. Kaikki on kuitenkin jatkon suhteen avoinna, hän sanoo.

MARKO KEMPPAINEN:

"KAIKKI ON AVOINNA JATKON SUHTEEN"

Marko Kemppainen valittiin viimeisimpänä urheilijana Suhlin EM-kisoihin. Suomussalmen Urheiluampuja edustava skeet-ampuja on Ateenan vuoden 2004 olympiahopeamitalisti, joka piti kilpailutaukoa viime vuoden ajan, mutta ampui heinäkuun alussa Espanjan Granadassa järjestetyssä maailmancupissa tuloksen 122. Hän jäi uusinnan jälkeen niukasti ulos finaalista ja sijoittui lopulta seitsemänneksi.

EM-kisoissa riitti suomalaisittain jännitettävää loppuun asti, sillä Kemppainen rikkoi 122 kiekkoa ja pääsi finaaliuusintaan kolmen muun ampujan kanssa. Semifinaalissa Norjan Tom Beier Jensen ja Italian Luigi Lodde rikkoivat viisitoista kiekkoa ja pääsivät kultamitaliotteluun, jonka Jensen voitti.

Kyproksen Georgios Achilleos ja Tšekin Jan Sychra ampuivat Kemppaisen tavoin tuloksen 14 ja uusivat pääsystä pronssimitaliotteluun. Sinne pääsivät Kemppainen ja Achilleos. He kamppailivat loppuun asti tiukasti pronssista ja päätyivät tasatulokseen 13-13. Kyproslainen oli uusinnassa lopulta parempi 2-1.

– Päivä oli värikäs, mutta mitään värikästä ei lopulta jäänyt käteen, Kemppainen sanoi kilpailun jälkeen.

– Olosuhteet olivat hyvät, radat olivat ihan huippuja kuten myös järjestelyt. En nyt sanoisi, että palasin huipulle, kun tuli neljäs sija. Uusintoja tulee tässä lajissa, ja niissä pitäisi pystyä pärjäämään.

Kun Kemppaiselta kysyttiin, millaisia jatkosuunnitelmia hänellä on, hän vastasi:

– Ei mitään sen enempää. Nyt pitäisi palata hengissä kotiin, ja metsästyskausi alkaa kohta.

Kaikki oli jatkon suhteen avoinna syyskuun lopussakin.

– En ole tehnyt minkäänlaisia päätöksiä. Katsotaan rauhassa miten hommat etenevät eli esimerkiksi se, pääsenkö mihinkään valmennusryhmiin mukaan ja saanko urheilija-apurahaa vai en.

"ODOTELLAAN KAIKESSA RAUHASSA"

Marko Kemppainen, 37, sanoo, että se oli "iso yllätys", miltä kilpaileminen tuntui ja mitä hän teki Granadan maailmancupissa.

– En ole ampunut vuoden aikana enempää kuin 1500 laukausta. Granadaan mennessä niitä oli kertynyt 700, kun niitä normaalisti olisi ollut noin 15 000. Aika kylmiltään siis maailmancupiin lähdin.

Tämän kauden tulokset vaikuttavatkin siihen, miten paljon, mihin aikaan ja miten Kemppainen jatkossa harjoittelee. Ehkä.

– Jatkossa laukauksia ei välttämättä tarvita niin paljon kuin aikaisemmin, hän miettii.

– Olen pitänyt aina pitkiä taukoja. En nytkään aio harjoitella ennen tammi-helmikuuta. Treeni alkaa keväällä jos alkaa. Talven ulkomaanleireistä en ole myöskään tehnyt suunnitelmia enkä päätöksiä. Kiirusta ei ole. Odotellaan kaikessa rauhassa ja katsotaan mitä tästä mahdollisesti kehkeytyy.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) joka neljäs vuosi järjestettävät kaikkien lajien MM-kilpailut järjestetään Espanjan Granadassa ensi vuoden syyskuussa eli normaalia hiukan myöhemmin. Granadassa jaetaan ensimmäiset olympiamaapaikat Rio de Janeiron olympialaisiin, jotka ovat vuonna 2016.

– Ensi vuonna ei muuta tähtäintä ole kuin Granadan MM-kilpailut. Se on

2.

3.

yhden kilpailun kausi. Granadaan on noin vuosi aikaa, ja Rion kisat ovat sitten seuraavat isommat kilpailut. Mikä ettei, en ole niitä sulkenut pois, Kemppainen sanoi Riosta.

– Mutta kuten jo todettua, kaikki on vielä auki.

Kemppainen myöntää auliisti, että päättäneen kauden EM-kilpailut ja Granadan maailmancup lisäsivät itseluottamusta ja osoittivat, että niin sanottu ampujan kunto ei ole hävinnyt mihinkään ja että hän pystyy ampumaan terävimmän kärjen takana. Ei siis kärjessä, vaan sen takana, hän painottaa. Neljättä sijaa hän kun ei laske terävimmäksi kärjeksi, vaan mitalisijat.

– Kyse on siitä, miten kukin tavoitteensa asettaa ja mikä kenellekin riittää. Se kertoo tavoitteista ja asenteesta.

PERUN MM-KILPAILUT JÄNÄT VÄLIIN

Haulikkolajien MM-kilpailut järjestettiin Perun Limassa syyskuun loppupuolella. Kemppainen ei kisoihin lähtenyt, koska hän ei halunnut maksaa noin 2500 euron kisamatkaansa itse.

– Mistä johtuu se, ettei liitolla ole tällaiseen rahaa, Kemppainen kysyy.

– Meillä on useita menestyneitä urheilijoita, olympiamitalistejakin, mutta [Lapuan lisäksi] ei yhtään isoa sponsoria. Mistä se johtuu? Ampumaurheiluliiton johto ei ole iskussa. Jos urheilijalla on henkilökohtaisia yhteistyökumppaneita, ne eivät kuitenkaan saa näkyä missään.

Kemppainen tunnetaan suorapuheisena urheilijana, joka sanoo mielipiteensä niin hyvässä kuin pahassakin.

– Perun MM-kilpailuissa oli useita lajiryhmiä mukana, mutta vain yksi

THE CHAMPIONS

Myynti urheilu- ja asealan liikkeit
www.ukpallas.fi

1. Marko Kemppainen kilpailutunnelmissa EM-Suhlissa.
2. Suomussalmen voimakaksikko Marko Kemppainen (oik.) ja Pekka Heinonen.
3. EM-kisoissa riitti suomalaisittain jännittävää loppuun asti, sillä Marko Kemppainen kamppaili tiukasti pronssista.

valmentaja. Toiminta ei ollut lainkaan sillä tasolla kuin sen pitäisi MM-kilpailuissa olla. Maailman toiselle puolelle ei ollut mitään mieltä lähteä niin, että oli kisapaikalla päivää ennen virallisia harjoituksia. Nyt joillakin jäivät treenit väliin, kun kilpailuvälineet eli aseet olivat – tietysti – jääneet matkan varrelle.

Kemppainen sanoo, että hänellä oli euroille parempaakin käyttöä kuin hivenen kärjistetysti todettuna ”pyöräyttää” niillä turistireissu Peruun. Toimikoon se joillekin ehkä oppina, mutta olisi se ollut karu hinta maksaa, hän miettii ja on sitä mieltä, että tason pitää nousta paljon, jos suomalainen ampumaurheilu haluaa menestyä myös jatkossa.

– Pienillä parannuksilla toiminta voisi lähteä parempaan suuntaan, hän uskoo. ✕

”KOLME KUMPPANIA NÄKYVILLE”

Ampumaurheiluliitossa olympia- ja maajoukkueurheilijalla on ollut ja on edelleen mahdollisuus saada kolme kumppaniaan näkyville kilpailuasuunsa ollessaan nimettynä/valittuna EM- tai MM-joukkueeseen, toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi selvittää urheilijoiden yhteistyökumppaneiden näkyvyyttä.

– Kansallisessa kilpailutoiminnassa meillä ei ole näkyvyysrajoituksia.

Aarrekiivi sanoo myös, että SAL on aloittanut tuotteistuksen ja yhteistyökumppanuusjärjestelmän uudelleenrakentamisen, jonka kautta liitto uskoo saavansa lisää yhteistyökumppaneita.

Neljän kulmakiven ansiosta skeet-ampuja Tommi Takasen elämä ja urheilu ovat tasapainossa. Se näkyi kauden aikana ampumaradalla, jossa kiekot menivät rikki tasaisen varmasti. Sen seurauksena menestystäkin alkoi tulla.

TOMMI TAKASEN NELJÄ KULMAKIVEÄ

Tommi Takanen on skeetin hallitseva Suomen mestari.

Lahden Ampumaseuraa edustava skeet-ampuja Tommi Takanen, 24, voitti Lopella elokuun alussa ensimmäisen Suomen mestaruutensa, kun hän kukisti kultamitaliottelussa Timo Laitisen 15–14. Takasen peruskilpailun tulos oli 121, joka on hänen ennätyksensä. Hän ampui aiemmin kesällä saman tuloksen Kajaanissa.

Takasen hyvät otteet jatkuivat syyskuussa, kun hän voitti Hälvälässä ammutun Superfinaalin. Hänen peruskilpailun tuloksensa oli 117.

– SM-kullan jälkeen kovin nälkä tältä kaudelta oli talttunut. Se näkyi ja tuntui Superfinaalin ensimmäisen päivän ammunnas. Toiseen päivään sain hyvän tsempin päälle ja sain ”väkisin” ammuttua kaksi täyttä kierrosta, mutta kolmannessa oli jo vähän uupumusta, Takanen kertasi Superfinaalin suoritustaan.

– Finaaleihin lähdin luottavaisena, sillä neljä aiempaa voittoa oli tuonut itseluottamusta. Tekniikassa oli moitittavaa, mutta henkisesti sain puristettua kauden hienosti pakettiin.

Katsotaanpa tarkemmin kuinka hienosti: Takanen voitti viisi ranking-kilpailua, oli kaksi kertaa neljän parhaan joukossa ja jäi vain kerran finaalien ulkopuolelle, ja uransa ensimmäisessä maailmancupin kilpailussa (Granada) hän rikkoi mqs-ampujana 119 kiekkoa.

Myös Takasen ennätyskehitys on mielenkiintoinen. Vuonna 2010 ennätys oli 110, seuraavana vuonna 115 ja viime vuonna 120. Tänä vuonna ennätys koheni 121:een. Jos kehitys olisi jatkunut tasaisen vauhdin taulukon mukaisesti, olisi tilanne aika mielenkiintoinen?

Kysymys naurattaa Takasta.

– No joo, nyt se vähän hidastui! Ei 125 ollut edes tavoitteena, koska nyt ennätyksen parantaminen muuttuu aina vain vaikeammaksi. Laji pitää nöyränä.

ISO KYSYMYS: MIKSI?

Kun Takaselta kysyy mikä on syy tämän kauden hyvin suoriutuksiin, hän alkaa purkaa tilannetta viime vuoden SM-kilpailuista, joissa hän sijoittui 28:nneksi tuloksella 114. Sen jälkeen on tapahtunut paljon. Hän valmistui viime keväänä Kymenlaakson ammattikorkeakoulusta rakennusinsinööriksi ja tekee nyt työmaainsinöörin töitä Lujatalo Oy:ssä. Työnantaja suhtautuu urheiluun erittäin myönteisesti, ja yhteistyökumppaneita on mukavasti. Takasen pääyhteistyökumppani on AxFlow Oy. Valmentaja Jaakko Louhelainen on hionut ”viimeiset ja ehkä ratkaisevat” asiat tässä vaiheessa uraa kuntoon.

– Perheeltä saamani tuen merkitys on myös tosi suuri, Takanen sanoo.

Kun neljä edellä mainittua isoa kulmakiveä on kunnossa, ovat Takasen elämä ja urheilu hyvässä tasapainossa.

– Ammuntani on rauhallista, ja harjoitteluni on kehittynyt urheilun kautta. En pidä itseäni vain ampumaurheilijana, vaan urheilijana. Pidän fyysisestä kunnostani, keuhonhallinnastani ja silmä-käsikoordinaatiostani hyvää huolta. Kun kunto on hyvä, henkinenkin kantti kestää paremmin.

Kun arvioi Takasen tähtäävän tosissaan maailman huipulle, hän myöntää olevan arvion olevan ”täysin totta”.

– Alan nyt panostaa siihen niin paljon kuin mahdollista. Heti tämän kauden jälkeen eli tästä eteenpäin, hän sanoi syyskuun puolivälissä.

Onpa hän sen julkisestikin jo sanonut – että hänen pitempikaikaisena tavoitteenaan on päästä maailman huipulle ja edustamaan Suomea olympialaisiin.

– Jonakin päivänä.

Rio de Janeiron olympialaisiin kolmen vuoden kuluttua vai Tokioon 2020?

– Se riippuu tulevan vuoden kehityksestä ja niistä resursseista, jotka voin luoda ja jotka minulle vuorovaikutteisesti luodaan. Sen voin sanoa, että haluan maailman huipulle mahdollisimman nopeasti. Milloin tavoite sitten realisoituu, on kiinni siitä, miten urakehitykseni etenee. Se on selvä, että puoliammattilaisuudesta pitää mennä koko ajan kohti ammattilaisuutta – niin lähelle kuin resurssit antavat myöten. Samalla jokin asia tietysti kärsii, kuten esimerkiksi urakehitykseni työelämässä.

– Elämä on kuitenkin valintojen tekemistä, ja valintani on nyt tämä. Jos resurssit luodaan Rion kisapaikan tavoittelemiseksi, olen valmis lyömään kaiken peliin ja tavoittelemaan sitä täydellä panostuksella.

Jokin aika sitten nuori uimari Matti Mattson kohahdutti urheilusta kiinnostuneita suomalaisia sanomalla, että hänen tavoitteenaan on voittaa olympiakultaa Rio de Janeirossa. Takasta kohu huvittaa.

– Se on niin väärin – siis se, että Suomessa pitää aina olla niin vaatimaton eikä saa sanoa ääneen tavoitteitaan. Tavoitteita pitää tietyksi asettaa realistisesti, mutta kun niin tekee, miksi unelmiaan ei saisi sanoa ääneen? Täällä eletään siksi, että elämästä nautitaan! Unelmien saavuttamiseksi tarvitaan tavoitteita ja niiden takana on seistävä, onnistuivat ne sitten tai eivät.

VOITONTAHTOINEN URHEILIJÄ

Miehikkälästä kotoisin oleva Takanen on entinen kilpahiihtäjä, joka alkoi keskittyä haulikkoammuntaan 18-vuotiaana. Sitä ennen hän harrasti hiihtoa ja ammuntaa rinnakkain kolmen vuoden ajan. Skeetin pariin hänet innostivat Suutarisen serkkupojat, jotka harrastivat lajia aktiivisesti.

Takasen vahvasta hiihtotaustasta on ollut hyötyä ampumaurheilussa. Se näkyy fyysisessä kunnossa, kehonhallinnassa, tasapainossa, monipuolisissa harjoitteissa sekä kunnan analysoinnissa. Eniten hyötyä Takanen kokee saavansa hiihdon mukanaan tuomasta pitkäjänteisyydestä. Mikään ei tule koskaan ilmaiseksi jos sittenkään, hän linjaa ikään kuin ohjenuorakseen.

Skeettiin hän on panostanut tosissaan nyt neljän vuoden ajan.

– Tavoitteiden saavuttamiseksi on tehtävä paljon töitä. Eivätkä ne sittenkään aina toteudu.

Takanen myöntää olevansa voitontahtoinen urheilija. Häntä ei hidasta edes lievä värisokeus, josta hän puhui esimerkiksi SM-kilpailujen jälkeen: ”Ratojen tausta oli minulle vaikea. Lievä värisokeuteni aiheutti kiusaa varsinkin A-puolen kiekkoissa, kun tausta vilkkui vihreän ja ruskean sävyissä.”

Takanen on punavihersokea eli värit sekoittuvat.

– Skeetissä kiekko saattaa tietyissä olosuhteissa sekoittua taustaan, mutta kun varusteet ovat kunnossa, ei se aina haittaa, Takanen korostaa oikeanlaisten välien merkitystä tietyissä olosuhteissa.

Autoa ajaessaan Takasen täytyy joskus hidastaa vauhtiaan erottaakseen kumpi väri palaa liikennevaloissa, punainen vai vihreä.

– Tiedostan tilanteen, ja olen oppinut elämään sen kanssa, hän sanoo.

KOHTI ENSI KAUTTA

Hälvälän Superfinaalin jälkeen Takanen lepäsi kaksi viikkoa ja öljysi aseensa. Aivot ovat ammunnan suhteen narikassa joulukuuhun asti, hän sanoo. Mutta ei harjoittelun, sillä lokakuun alussa hän alkoi harjoitella ensi kautta varten. Ohjelmassa on pallopelejä, kuntosalia ja lenkkeilyä.

Takasen ensi vuoden kilpailukalenteri ei ollut vielä syyskuussa lukkoon lyöty.

– Se tarkentuu vähän myöhemmin. Ensimmäiset olympiapaikat ovat todellakin jo ensi vuoden syyskuussa Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa. Katsotaan rauhassa, miten jatkossa kehityn. Tavoitteenani on päästä kilpailemaan ja kehittymään maailmancupin kilpailuissa ja sitä kautta lähestyä maailman kovinta kärkeä ensi kaudella. Hyvien onnistumisten kautta myös ensi vuoden MM-kilpailut ovat mahdolliset. Mutta nöyränä on pysyttävä ja pidettävä jalat tiukasti maassa.

– Minulla on aika paljon rintakarvoja vielä kasvamatta. Opin koko ajan uutta, ja siinä valossa on toimintaa kehitettävä. Ampuja ei ole koskaan valmis – eikä minkään muunkaan lajin urheilija. ✕

Aukeaman teksti ja kuvat: Lassi Palo

Tommi Takasen ennätys skeetissä on 121.

Jesse Louhelainen Hollolan Superfinaalissa syyskuussa.

JESSE LOUHELAINEN: "KATSOTAAN VUOSI KERRALLAAN"

Jesse Louhelainen on joutunut vastaamaan usein kysymykseen, mitä hän aikoo jatkossa tehdä urheilu-uransa kanssa. Vastaus on ollut aina sama: ”Katsotaan vuosi kerrallaan.”

Niin nytkin.

Siihtäkin huolimatta, että Lahden Ampumaseuraa edustava skeet-ampuja paukutti kesän aikana tulokset 123 ja 120. Ja kysymys esitetään nimenomaan hyvien tulosten takia.

– Vastaan vuosi kerrallaan, koska se on sekä motivaatio- että ajankäyttökysymys. Nuorena tuli reissattua niin paljon, että motivaatio katosi. Olen nykyään kone- ja metallialan töissä kokopäiväisesti.

– Sanoin jo Urheilukoulun jälkeen, että otan muutaman vuoden rauhallisemmin. Jossain vaiheessa olisi tarkoitus alkaa ottaa ammunta enemmän tosissaan. Milloin, se on auki. En ole vielä sitä lyönyt lukkoon.

Louhelainen ampui tämän vuoden aikana kolmisen tuhatta kiekkoa ”kisoineen kaikkineen”.

Louhelaisen, 25, parhaat saavutukset ovat MM-kilpailuissa poikien skeetistä. Vuonna 2005 hän oli mukana voittamassa Ville Hukkasen ja Miikka Rintalan kanssa joukkuepronssia Italian Lonatossa. Kaikkien lajien MM-kilpailuissa Zagrebissa vuonna 2006 hän voitti henkilökohtaisen pronssimitalin tuloksella 119.

Louhelainen ottaa haulikkonsa esiin seuraavan kerran ensi keväänä.

– Pidän koko talven taukoa eli en ammu lainkaan.

Kunnostaan hän pitää huolta luistelemalla, lenkkeilemällä ja moottorikelkkailemalla.

– Fyysinen kuntoni ei juuri nyt ole mikään maailman paras. Hollolan Superfinaalissa ammuin viimeiseen sarjaani tuloksen 22. Puhti loppui, ja virheitä alkoi tulla, Louhelainen sanoi syyskuun puolivälissä.

Louhelainen oli kuitenkin tuloksellaan 120 Superfinaalin Y-sarjan peruskilpailun ykkönen. Yhteiset harjoitukset Tommi Takasen kanssa tuottivat tulosta – puolin ja toisin.

– Aina ei tarvitse harjoitella yksin, ja meillä on sopivasti kilpailuhenkeä mukana.

Mutta vain vuodeksi kerrallaan.

LAJIN TOIMINNALLISUUS

VIEHÄTTÄÄ SIMO PARTASTA

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

ENSIMMÄINEN PRACTICAL-AMPUJA URHEILUKOULUSSA

Haminalainen Simo Partanen on tehnyt suunnistuskengissään oikeita reitinvalintoja, jotka ovat johdattaneet hänet Lahden Urheilukouluun – historian ensimmäisenä practical-ampujana.

On elokuun viimeinen viikko, ja aurinko paistaa kirkkaasti Lupinmäen ampumaradalla Haminassa. Isä ja poika valmistautuvat hetken kuluttua alkaviin harjoituksiin. Ketään muita ei radalla näy. Harjoitusrata rakennetaan suunnitelmien mukaan, taulut asetellaan paikoilleen, lippaat vyölle – ja keskittyminen.

Pam, pam, pam... Kuiva hiekka pölyyää, kun Simo Partanen aloittaa treeninsä Pekka-isänsä kanssa. Taulut kaatuvat, kun nuorukainen ampuu tarkasti isän seurattessa ja liikkuesssa selän takana. Kumpikin alkaa hikoilla vauhdikkaan harjoituksen aikana.

– Practicalin toiminnallisuus viehättää, Simo hymyilee pitäessään juomataukoa.

Jalkapallo jäi vuosi sitten practical-ammunnan takia. Koville se otti, mutta nyt alkaa helpottaa,

Partanen sanoo. Yli vuosikymmenen ajan kestäneestä jalkapalloharrastuksesta Haminan Pallo-Kissoissa on ollut paljon hyötyä practicalissa, jossa liikutaan kaikkiin muihin suuntiin paitsi ylöspäin. Ketteryys, nopeus, räjähtävyys, hyvä fyysinen kunto, tarkkuus ja rauhallisuus, Partanen luettelee lajissa vaadittavia ominaisuuksia.

Eikä lista pääty tähän:

– Kehonhallinta ja hyvä ampuma-asento, hän lisää hetken miettimisen jälkeen.

– Isot kilpailut kestävät viisi päivää, ja ne kilpaillaan usein lämpimissä olosuhteissa. Jos kunto ei ole hyvä eikä huolehdi esimerkiksi nesteytyksestä, viimeisenä päivänä voi iskeä väsymys, joka voi ratkaista kaiken.

Partanen kehittää fyysisiä ominaisuuksiaan myös kuntopiireillä ja lenkkeilemällä. Nykyinen hyvä kunto ei kuitenkaan nuorelle miehelle vielä riitä: hän sanoo kaipaavansa ”potkua persuksilleen” tulevan vuoden aikana.

ENSIMMÄINEN PRACTICAL-AMPUJA URHEILUKOULUSSA

Practical-ammunta on ollut Partasen suosikkiharrastus nyt neljän vuoden ajan. Sitä ennen hän ampuu omaksi ilokseen – toki ampuu vieläkin, sillä ei

hän Lupinmäelle tulisi useita kertoja viikossa, jos ei ampumaurheilusta nauttisi. Nyt asenne on vain monta astetta vakavampi, mistä kertovat myös tämän vuoden aikana ammutut noin 23 000 laukausta. Ja saavutettu menestys: vuonna 2010 alle 21-vuotiaiden EM-pronssia, neljä kertaa SM-kultaa (2010-13), viime vuonna yleisen sarjan PM-hopeaa ja tänä vuonna yleisen sarjan SM-hopeaa.

– Juniori on kehittynyt aika tavalla muutamassa vuodessa, Pekka-isä hymyilee.

Haminan Practical Ampujia edustava juniori valittiinkin Lahden Urheilukouluun, jossa hän aloitti varusmiespalveluksensa 30. syyskuuta. Hän on historian ensimmäinen practical-ampuja Urheilukoulussa.

– Urheilukoulu on hieno asia myös lajijaoston kannalta. Olemme yrittäneet saada sinne urheilijaa monen vuoden ajan. Nyt oli kolme nuorukais-ta tyrkyllä, mutta yksi meni rajalle palvelukseen ja toisen harjoitusmäärät eivät riittäneet. Simo käy radalla 4-5 kertaa viikossa, ja sen lisäksi tulevat fyysiset harjoitteet, kylmäharjoittelu ja talvisin airsoft, kertoo isä, joka on luutnantti evp.

Myös poika pitää Urheilukoulua hienona asiana.

– Odotan hyvää treeniä ja sotilaskoulutusta, joka kiinnostaa minua.

Pekka-isä on usein mukana harjoituksissa, jotka

← *Practical-ampuja Simo Partanen tutulla kotiradallaan Lupinmäessä.*

→ *Isä ja poika vauhdissa.*

↘ *Valmiina aloittamaan!*

↘ *Vanhat Jalakset kovassa käytössä.*

Simo suunnittelee. Poika sanoo olevansa mieluiten yksin, jos treenit menevät huonosti.

– Kun menee hyvin, on mukava jutella jonkun kanssa.

Tulette siis hyvin toimeen keskenänne?

– Välillä juu, välillä ei, mutta yleensä joo, juniori vastaa.

Entä ne kaivatut potkut persuksille? Niitä Partanen tulee varmasti saamaan Marko Lepältä, joka toimii Urheilukoulussa pistoolivalmentajana. Muuten Partasella ei valmentajaa olekaan, sillä hän ei kutsu isäänsä valmentajakseen, vaan enemmänkin koordinaattoriksi. Isä käyttää sanaa tukihenkilö.

– Valmennan paljon itse itseäni esimerkiksi netistä katsomillani vinkeillä – miten asioita voisi tehdä toisin ja miten niitä voisi nopeuttaa. Olen onnistunut hyvin ainakin tähän asti.

Partanen ei kirjaa aikojaan eikä osumiaan harjoituspäiväkirjaansa. Laukaisumäärät sen sijaan sinne on kirjattu, mutta niiden lisäksi hän laittaa muistiin vain sen, oliko treeni hyvä vai huono. Partasella ei siis ole tilastopankkia, josta näkisi tarkasti hänen harjoitushistoriansa.

Harjoitussykettään hän ei ole mitannut. Sitä voi vain arvella, kun kilpailusuoritus kestää parhaimmillaan 30-40 sekuntia ja sen aikana spurtataan pisimmillään parikymmentä metriä. Harjoitusradalla suoritus kesti 13-14 sekuntia.

– Maalinvaihto yksi tärkeimmistä asioista eli se, kuinka nopeasti saa ensimmäisen laukauksen lähtemään. Joskus ammuttavissa alaluukuissa tarvitaan myös notkeutta. Stageilla korostuu omien vahvuuksien käyttäminen. Jos on huono ampumaan kaukaa, täytyy mennä lähelle, jossa menee taas aikaa, Partanen selvittää.

– Jos ampujalla ei ole rekylinhallintaa, hän ei pysty ampumaan tarkkoja laukauksia peräkkäin. Se on opittava, sillä muuten tästä ei tule mitään.

HALPAA JA KALLISTA

Kun Partanen valmistautui harjoituksiinsa, hän huomasi toimittajan katseen solmiessaan kengännauhojaan.

– Nämä ovat Jalaksen vanhat suunnistuskengät, hän vastasi ikään kuin ilmassa leijuneeseen kysymykseen.

– Ne pitävät hyvin, koska niissä on pientä nastaa ja nappulaa. Sen lisäksi niissä on nilkkatuki. Samanlaisia ei enää valmisteta, mutta ostan vastaavanlaiset, kun näistä vanhoista on aika luopua.

Jalakset ovat yhteistyökumppanilta saadun t-paidan (Lohjan Ase ja Osa Oy) lisäksi halvimmat practical-harrastukseen liittyvät asiat. Hjorth on sponsoroinut ”nalleilla” nyt kolme vuotta putkeen.

Partanen ei ole suunnitellut tulevaisuuttaan ensi vuonna Yhdysvalloissa järjestettäviä MM-kilpailuja pidemmälle muun muassa sponsorioidensa takia. Yhteistyökumppaneita tarvittaisiin, sillä panokset, matka- ja muut kulut nielevät yhteensä noin 10 000 euroa vuodessa. Perheeseen hankittu latauskone maksoi noin 3000 euroa, ja uuden varapistoolin Partanen osti elokuun lo-

pussa. Sillä oli ammuttu haastatteluhetkellä noin sata laukausta. Toisella aseella oli ammuttu noin 50 000 laukausta.

Tuhansien eurojen menot eivät isää kauhistuta, vaikka eläke ei kuulemma paljon muuhun riitäkään.

– Simo on hyvä kaveri, ja nyt on satsattava eritavalla kuin aikaisemmin, isä kehaisee perheen ainoaa lasta.

Kaksikko on tyytyväinen, kun kaikki on kunnossa. Pyssy pelaa eikä häiriöitä ole.

Häiriöitä ei näytä olevan muutenkaan nuoren ampumaurheilijan elämässä. Syntyperäinen haminalainen kirjoitti ylioppilaaksi viime keväänä, ja nyt on alkanut varusmiespalvelus. Sen jälkeen haaveissa on aloittaa urheilujournalismin opinnot Haaga-Heliassa. Ei kirjoittamista, vaan puhetta, Partanen täsmentää tavoitettaan.

Poika seuraa ampumaurheilussa isänsä jalanjälkiä, sillä isä alkoi harrastaa practicalia 1980-90-lukujen taitteessa. Simo ei kuitenkaan alun perin edes pitänyt ”kymppien jahtaamisesta” eikä aseista, joiden parissa isä on aina viihtynyt. Kuusi vuotta on nyt kuitenkin vierähtänyt ampumaurheilun ja practicalin parissa. Nopeus ratkaisee, hän perustelee.

Eikö makuuasennon 60 laukauksen kilpailu siis sytytä?

– (Naurua.) Eiii, hän huudahtaa.

”EI LUPIA, EI HARRASTAJIA”

Haminan Practical Ampujissa on noin sata jäsentä, joista kolmisenkymmentä on aktiivisia, Pekka Partanen laskeskelee. Alkaa pitkäkö katsaus, joka kattaa aselait, olosuhteet ja poliittiset päättä-

jät sekä ampumaurheilun nykytilanteen. Tiivistettynä: Pekka Partasen mielestä perinteiset lajit ovat hiipuneet, ja uusi aselaki saa häneltä huutia.

– Practical on harrastetuin ruutilaji. Loimaan SM-kilpailuissa oli 80 standard-luokan osanottajaa ja yhtä monta production-luokan ampujaa. Ei muissa lajeissa tällaisia osanottajamääriä ole.

Syyskuun puolivälissä järjestetyissä Portugalin EM-kilpailuissa oli 900 osanottajaa. Vuonna 2011 järjestettyihin MM-kilpailuihin osallistui 1200 ampujaa.

Jos on paljon hyvää, niin on jotain huonoakin.

– Uusi aselaki on tappanut junioritoiminnan: ei lupia, ei harrastajia. Se kismittää. Urheiluampujat on esikriminalisoitu, isä-Partanen sanoo.

Poika kuuntelee vieressä ja alkaa toppuutella:

– On tässä lajeissa paljon hyvääkin eikä pelkään negatiivista.

Yksi hyvistä asioista oli se, että Partanen lähti Portugalin EM-kilpailuihin hyvässä kunnossa ja hyvällä asenteella. Tavoitteena oli junioriluokan voitto ja sijoittuminen yleisessä sarjassa viiden parhaan joukkoon.

Miten kisoissa sitten kävi? Hyvin, sillä tuloksena oli junioreissa Euroopan mestaruus ja yleisessä sarjassa 15. sija (14. sija, jos yksi amerikkalainen otetaan välistä pois).

– Prosentit voittajasta olivat pyöreästi 88,4. Muutama prosentti olisi ollut otettavissa hiukan nopeammalla ammunalla, mutta yhdeksättä sijaa korkeammalle se ei olisi riittänyt. Taso oli kova, joten kokonaisuutena olen tyytyväinen, vaikka asettamaani kovaan tavoitteeseen en yltänytkaan, Partanen summasi. ✕

M

Teksti ja kuva: Lassi Palo

ikkeliläinen Otto Suuronen on ensimmäinen Lahden Urheilukouluun valittu pistooliampuja sitten vuoden 2003.

– Kyllä se vähän kummalliselta kuulostaa, ettei siellä ole ollut pistooliampujia näin pitkään aikaan. Kai minä olen sitten siinä mielessä parempaa tulosta tehnyt kuin muut, kun minut on sinne valittu, Suuronen sanoo.

– Odotan varusmiespalveluksen alkua positii-visin mielin, hän sanoi pari viikkoa ennen varusmiespalveluksensa alkua syyskuussa.

– Odotan myös sitä, että pääsen harjoittelemaan hyvin. Laukaisumääräni nousee ehkä 11-12 000:een vuodessa. Leirejä on enemmän, ja voin harjoitella monipuolisemmin kuin omalla ajallani. Eikä aina tarvitse olla itsekseni.

Helmikuussa 20 vuotta täyttävä Suuronen on viihtynyt Mikkelin Ampujissa yli puolet elämästään, sillä hän on harrastanut lajia samassa seurassa jo yhdentoista vuoden ajan.

– Henki on ollut hyvä, ja kyllä, olen viihtynyt. Minulla ei ole mitään moitittavaa, hän sanoo rauhalliseen tyyliinsä.

Suurosen mukaan MA:n harjoitusolosuhteet ovat maamme parhaat.

– Meillä on radat joka lajiin, ja tilaa on. Käyttömaksutkaan eivät ole kovat.

TAVOITTEENA KANSAINVÄLINEN MENESTYS

Otto Suuronen on edennyt urallaan tasaisen varmasti. Hän kuuluu Ampumaurheiluliiton iso- ja vakiopistoolin maajoukkueryhmään ja on myös nuorten pistoolin tehoryhmän jäsen. Hän sanoi toukokuussa, että hänen tämän vuoden tavoitteensa on parantaa ennätystään kaikissa lajeissa.

– Tarkoitukseni on pärjätä jossain vaiheessa myös kansainvälisesti. En osaa vielä sanoa milloin. Laukaisumäärät ovat nousussa, ja muutakin treeniä on tarkoitus lisätä, erityisesti oheistreeniä.

Suuronen kohensi vakiopistoolin ennätystään kahdella pisteellä, ja se on nyt 538. Muut ennätykset pysyivät ennallaan: urheilupistooli 564, 50m pistooli 511 ja ilmapistooli 551 pistettä.

– Joskus menee hyvin ja joskus huonommin, hän naurahtaa.

Pistooliampuja Otto Suuronen keskittyy tutulla kotiradallaan Kyrönpiirtissä.

OTTO SUURONEN

ENSIMMÄINEN PISTOOLIAMPUJA

URHEILUKOULUSSA SITTEN VUODEN 2003

Suuronen osallistui syyskuun puolivälissä Ruotsissa järjestettyyn iso- ja vakiopistoolin Eurooppa cupin kilpailuun. Hän sai sieltä arvokasta kokemusta, sillä se oli hänen neljäs EC-kilpailunsa ja vasta toinen ulkomailla.

Suuronen on viime kevään ylioppilas, ja varusmiespalveluksen jälkeen hän aikoo hakea opiskelupaikkaa.

Suuronen aloitti Mikkelin Ampujien ampumakoulun isänsä innoittamana.

– Sen jälkeen Kyrönpiirtin pistooliradalla onkin tullut käytyä, hän hymyilee.

– Ampuessa on hyvä mahdollisuus rauhoittua ja siirtää ajatukset arjen kiireistä muualle. Sen lisäksi minua viehättää ampumaurheilussa se, että se on olympialaji.

Entä miksi pistooli? Miksei kivääri? Suurosta viehättää pistoolilajeissa se, ettei niissä ole vielä kukaan ampunut täysiä pisteitä toisin kuin kiväärilajeissa on tehty. ✕

URHEILUKOULUUN KYMMENEN AMPUMAUURHEILIJAA

Lahden Urheilukoulun syyskuun 30. päivänä aloittavaan kesälajien saapumiserään valittiin yhteensä 71 urheilijaa kymmenestä lajista.

Yleisurheilijoita on 21, ja jalkapalloilijoita on ampumaurheilun tavoin kymmenen. Nämä kolme ovat suurimmat lajiryhmät.

Kaikki nyt valitut urheilijat ovat miehiä. Viime vuonna 76 urheilijasta viisi oli naisia. Ampumaurheilijoita valittiin viime vuonna kahdeksan. Heistä kolme oli naisia.

– Ikäluokat eivät ole veljiä keskenään, eikä naisia ole joka vuosi ollut. 94-ikäluokka on tosi iso, ja lahjakkaita urheilijoita joutui nyt jäämään pois, koska he eivät ylittäneet "rimaa". Osalla heistä on mahdollisuus hakea Urheilukouluun ensi vuonna, sanoo yliluutnantti Marko Leppä Urheilukoulusta.

Leppä on mielissään siitä, että Otto Suuronen on ensimmäinen Urheilukouluun valittu pistooliampuja sitten vuoden 2003 ja Simo Partonen ensimmäinen practical-ampuja.

Urheilukoulu on perustettu Lahteen vuonna 1979. Sen edeltäjinä vuodesta 1964 alkaen olivat urheilujoukkueet ja -kompaniat. Lahdessa on palvelut yli 4000 urheilijaa yli 50:stä eri lajista.

URHEILUKOULUUN VALITUT AMPUMAUURHEILIJAT

Olli Hahl (kivääri, Mikkelin Ampujat), Juuso Ikävalko (kaksoistap, Pieksämäen Seudun Ampujat), Eemeli Kurki (skeet, Ala-Hämeen Ampujat), Aleksi Leppä (kivääri, Haminan Ampumaseura), Heikki Lähdekorpi (liikkuva maali, Satakunnan Ampujat), Simo Partanen (practical, Haminan Practical Ampujat), Aleksi Piirttimäki (pistooli, Seinäjoen Seudun Ampujat), Joni Stenström (kivääri, Raseborgs Skyttar), Jani Suoranta (liikkuva maali, Kymppi-64) ja Otto Suuronen (pistooli, Mikkelin Ampujat)

Kivääriampuja Juho Autio oli arvokilpailujen ensikertalainen Osijekin EM-kilpailuissa viime kesänä. Hänen pitkän tähtäimen tavoitteensa on asetettu vuoteen 2020 ja tuolloin Tokiossa järjestettäviin olympialaisiin.

JUHO AUTIO

TAVOITTEENA TOKIO 2020

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Juho Autio ei ollut kirjannut Osijekin EM-kilpailua kalenteriinsa, koska hänen ei sinne alun perin pitänyt lähteä. Varoitusaika jäi noin kuukauden. Hän osallistui Osijekissa 300m lajeihin.

– Kovin paljon en päässyt ennen kilpailuja herkeilemään, mutta sotilas on aina valmis ja lähtee sinne minne käsketään, hän naurahtaa.

Autio, 23, ensimmäiseen arvokilpailumatkaan mahtui monenlaista, muun muassa viallinen taululaite ja väärään tauluun pystystä ammuttu laukaus. Hän ei laukaustaan sen enempää harmittelut, koska Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi sanoi, että sitä tapahtuu 300m lajeissa aina silloin tällöin.

Aution EM-sijoitukset olivat 20:s, 23:s ja 28:s. Kilpailujen päätyttyä hän piti kilpailuja ”kaiken kaikkiaan mahtavana kokemuksena”.

– Olen suht’ tyytyväinen, sillä ammuin melkein omalla tasollani. Vähän jäi kaivelemaan, mutta niin pitääkin.

Syyskuun puolivälissä nuori mies oli samaa mieltä kuin aiemmin:

– Osijek oli hyvä ja opettavainen reissu. Kilpailut olivat hyvin järjestetty, ja näin, että samoja kaveriteita siellä oli kilpaillessa kuin sotilaiden PM-kilpailuissakin. Ei se sen kummempaa ollut.

Autio osallistui viime vuonna yhteen maailmancupin kilpailuun (Milano). Hän on siis osallistunut tähän mennessä yhteen arvokilpailuun ja yhteen

isoon kansainväliseen kilpailuun. Jos – ja kun – kehitys jatkuu nousujohteisesti, lista varmasti pitenee tulevien vuosien aikana. Kenties jo ensi vuonna. Autio on tyytyväinen päätyneeseen kauteen, jonka aikana hän paransi ennätysiansa. Mainittakoon pienoiskiväärin makuun ennätys, joka kirjataan nyt numeroin 592, ja asentokilpailun 1154 pistettä.

– Kaudesta jäi hyvä maku. Se oli harjoituksellisesti kevyempi kouluni takia mutta tuloksellisesti parempi kuin edellinen. Olin ehkä herkemässä vireessä. Ammuin tänä vuonna noin 20 000 laukausta, kun niitä viime vuonna kertyi 27 000.

Hän aikoo ampua jatkossakin kaikkia lajeja ”sopivasti”, koska hän kokee, että ne tukevat eivätkä sotke toisiaan.

Autio suorittaa Lappeenrannassa aliupseerien virkauraan liittyvää opintokokonaisuutta. Se päättyy joulukuussa, jonka jälkeen kersantin työtehtävät jatkuvat Rovaniemen ilmatorjuntarykmentissä.

– Kun koulupaineita ei enää ole, voin satsata urheiluun niin paljon kuin pystyn ja luoda pohjaa tulevaisuutta varten. Ensi vuosi ei ole minun tärkein vuoteni, vaan vuosi 2020. Tokion olympialaiset ovat pitkän tähtäimen tavoitteeni. Niitä ennen on useita välitavoitteita. Haluan lisää edustustehtäviä – enkä halua vain edustamaan, vaan myös menestymään.

Autio odottaa innolla ensi kautta. Hän pysyy syksyllä aseista erossa jonkin aikaa, mutta harjoit-

Juho Autio ei ole katunut hetkeäkään sitä, että valitsi sotilasuran. Puolustusvoimat tukee hienosti myös urheilijan elämää, hän kiittää.

teli muuten kovaa ja monipuolisesti. Hän tietää, että myös ensi kausi on pitkä: esimerkiksi sotilaiden MM-kilpailut ovat myöhään syksyllä kuten myös ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut.

– Ensin olisi mahtavaa päästä maailmancupiin mukaan. Pitää kuitenkin olla realistinen esimerkiksi Rion vuoden 2016 olympialaisten suhteen. Kuuta ei pidä alkaa tavoitella taivaalta, koska tuloksia ei saa hetkessä nostettua.

Aution ampumaurheilu-ura alkoi vuonna 2005 ampumakoulusta. Sillä tiellä hän on siis edelleen, ja matkan varrella ovat jääneet niin salibandyn kuin pesäpallonkin aktiivinen pelaaminen. Hän on pelannut pesiksessä muun muassa yhden ykkössarjan ottelun ja toiminut joukkueensa kapteenina.

Pesäpallo jäi, kun Autio alkoi miettiä haluaako hän pesiksessä Suomen huipulle vai ampumaurheilussa kansainväliselle huipulle. Jälkimmäinen voitti. Aution mukaan ratkaisu oli helppo, koska ampumaurheilu on yksilölaji, jossa kaikki on itsestä kiinni.

Kun tahtoa on, seitsemässä vuodessa ehtii tahtua paljon. ✕

ASESEPÄN TARKKUUDELLA KAIKKI VIIMEISEN PÄÄLLE JA OIKEIN

”Kun tehdään jotain, tehdään se täysillä ja oikein. Tämä pätee kaikkeen – ravinnosta kisapaikalla olemiseen. Kaiken pitää olla viimeisen päälle tehtyä ja mietittyä.” Näin sanoo kiväärin aseseppä, testaaja ja valmentaja **Veijo Sivula**, joka vastaa Urheiluampuja-lehden noin 20 kysymykseen.

NOIN 20 KYSYMYSTÄ: VEIJO SIVULA

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Veijo Sivula vietti ikimuistoiset kaksi viikkoa Kroatian Osijekissa järjestetyissä EM-kilpailuissa.

Veijo Sivula, 55, on toiminut tämän vuoden ajan kiväärin aseseppänä ja testaajana, jossa tehtävässä hän seurasi edesmennyttä Tapio ”Säykki” Säynevirtaa.

Sivula oli mukana heinä-elokuussa Kroatian Osijekissa järjestetyissä 25/50/300m EM-kilpailuissa (kivääri- ja pistoolilajit). Hän oli päivittäin radalla seuraamassa kisoja.

– Menestyminen vaatii asioihin paneutumista, niihin vihkiytymistä ja kovaa työntekoa sekä nykyiseen verrattuna pientä skarppausta: kun tehdään jotain, tehdään se täysillä ja oikein, Sivula korostaa.

– Tämä pätee kaikkeen – alkaen ravinnosta kisapaikalla olemiseen. Kaiken pitää olla viimeisen päälle tehtyä ja mietittyä. Helteiselle radalle ei esimerkiksi tarvitsisi tulla turhaan notkumaan, kun omia lajeja on vielä jäljellä. Viileä hotellihuone olisi parempi paikka viettää aikaansa.

Jos Sivula saisi päättää, hän keräisi urheilijoiden kännykät aamuisin talteen ja palauttaisi ne heille kisapäivän päätyttyä.

Sivula pudottelee napakoita hyväntuulisia kommentteja ja nauttii tilanekomiikasta. Kuulijalla hymy on herkässä, vaikka Sivulan jutut ovat välillä todellista puujalkahuumoria.

Sivula asuu Jyväskylän Palokassa, ja hän on työskennellyt vuodesta 1976 lähtien Valtra-nimisessä yrityksessä eri tehtävissä. Nykyään hän on työkaluhioja.

1. Ajoit Suomen joukkueen huoltoauton ruutilajien EM-kilpailuihin Kroatian Osijekiin ja takaisin heinä-elokuussa. Millainen kokemus se oli?

Ehdottoman hieno! Entinen kivääriampuja Pekka Hännikäinen oli menomatkalla kartturina ja paluumatkalla Juha Hirvi. Näimme erilaista liikennekulttuuria ja valtavia viljelyksiä. Itse kisat olivat ikimuistoinen kokemus, hieno kaksiviikkoinen. Juha soitti minulle helmikuussa ja kysyi ”mitä meinaat

tehdä kesällä”. Olen tuntenut hänet 80-luvun lopulta lähtien, ja siitä huolimatta lähdin matkalle mukaan. Näin nyt asioita eri näkökulmasta, koska en ole ollut aikaisemmin mukana tällaisella kisareissulla.

2. Matka oli pitkä. Kuten sanoit, paluumatkalla kaverinasi oli kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi. Kuinka värikästä keskustelua parhaimmillaan tai pahimmillaan kävitte?

Kyllä se sitä oli. Keskustelua ja väittelyä Juhan ja navigaattorin kanssa ja lopussa vaistonvaraista ajoa. Juha ihmetteli Unkarissa, miksi ajan korkeilla silloilla aina vasenta kaistaa...

3. Olet kiväärin aseseppä ja testaaja, jossa tehtävässä seurasit vuosi sitten edesmennyttä Tapio Säynevirtaa. Millaista oli aloittaa tehtävät ”Säykin” jälkeen ja millainen vuosi on ollut?

Se oli ikään kuin hyppy liikkuvaan junaan, koska minkäänlaista ennakko-varoitusta tehtävästä ei tietenkään voinut olla. Isot saappaat oli täytettävänä. ”Säykki” oli hyvä ystävä ja kaveri, jonka kanssa keskustelin paljon ammuntaan ja kalustoon liittyvistä asioista – eli miten aseet saataisiin järkevästi paremmin käviksi. Aloitin liitossa tämän vuoden alussa, ja aika on ollut opettavaista ja mielenkiintoista.

4. Sinulla on pitkä kokemus ampumaurheilusta. Kerro tarkemmin tehtävistäsi valmentajana, aseseppänä ja testaajana.

Olen ollut ampumaurheilussa mukana noin kolmenkymmenen vuoden ajan, ja aseita olen testannut melkein yhtä kauan. Minulla on kivääriampujan tausta. Parhaimmillaan olen ampunut noin 20 000 laukausta vuodessa. Kun Minna Leinonen soitti minulle ja pyysi valmentajaksi, en vastannut heti, koska tiesin, että Minnan tasaisen ampujan valmentajalla pitää olla osaamista. Valmennan Minnaa Jukka Salosen kanssa.

5. Osijekissäkin seurasit silmä tarkkana millaisilla aseilla siellä ammuttiin. Mikä aseissa viehättää eli miten olet päätnyt asesepäksi?

Kaikki uusi kiinnostaa, mutta uteliaisuuteni tässä mielessä kohdistuu vain aseisiin. Minua kiinnostaa se, miten ne saadaan hyvin käymään. Aina pitää kokeilla ja kehittää jotain uutta eikä tyytyä siihen, että aina on tehty näin. Samalla on kuitenkin pidettävä huoli siitä, että taka-askelia voi myös ottaa, jotta pöllöjä juttuja ei tehtäisi suinpäin.

6. Rio de Janeiroon päättävää uutta olympiadia on nyt eletty vuosi eli siellä järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin ja paralympialaisiin on kolme vuotta aikaa. Millaisin ajatuksin olet suomalaisten kivääriampujien osalta?

Meillä on tulossa hyvä nuori ampumasukupolvi. Menestys vaatii sitä, että nuoret oppivat ja ymmärtävät sen, mitä huipulle pääseminen vaatii. Se vaatii asioihin paneutumista, niihin vihkiytymistä ja kovaa työntekeä sekä nykyiseen verrattuna pientä skarppausta: kun tehdään jotain, tehdään se täysillä ja oikein. Tämä pätee kaikkeen – alkaen ravinnosta kisapaikalla olemiseen. Kaiken pitää olla viimeisen päälle tehtyä ja mietittyä.

7. Ja vielä täsmällisemmin: millainen on tilanne kesällä 2016?

Rio de Janeiron olympialaisissa on 2-4 suomalaista kivääriampujaa – Jaakko Björkbacka, Juho Kurki, Marjo Yli-Kiikka ja nykyisistä nuorista joku. Esimerkiksi Aleksi Lepälle tuli Osijekin EM-kilpailuissa ahaa-elämys, jota ammunnessa tarvitaan. Hän voitti Mikkelin SM-kisoissa makuulta kultaa ja ampui täysotellussa 1162 pistettä. Täysotellun ennätys koheni seitsemäntoista pistettä. Se oli kova suoritus nuorelta mieheltä, mutta niin se vain on, kun asiat lokahtavat kohdilleen. Tulokset voivat nousta kerralla paljon.

Työissä vaaditaan paljon tekemistä. He saivat tulosta SM-kisoissa, joten tehty työ ei ole mennyt hukkaan ja se on oikean suuntaista.

Kolmessa vuodessa ehtii tapahtua paljon, kun puhutaan nuorista. Ampumaurheilu on asioiden pätkäilyä ja asioiden kokeilua. On uskallettava kokeilla, miten uralla pääsee eteenpäin, mutta on myös uskallettava palata takaisin vanhaan, jos asiat eivät toimiikaan.

8. Mitkä ovat mielestäsi keskeisimmät asiat, joihin pitää keskittyä, kun olympiakisat koko ajan lähestyvät ja vuoden kuluttua jaetaan jo ensimmäiset olympiapaikat?

Kaikkiin asioihin on suhtauduttava entistä ammattimaisemmin. Valmennukseen, henkiseen valmennukseen ja oman itsensä tuntemiseen... Näissä asioissa on paljon tekemistä, ja monet niistä ovat sellaisia, joihin ei välttämättä edes tarvita lisää rahaa. Työtä ja asennetta lisää, raakaa työtä!

Lihaskunnan kasvattaminen ja lihashuolto ovat myös merkittävässä osassa. Ase- ja patruunatestauksessa pitää olla hyvissä ajoin liikkeellä ennen kisoja. Pyrkimys on se, että esimerkiksi ensi kesän kisapaukut olisivat selvillä viimeistään helmikuussa. Näin jäisi aikaa hienosäätöön ja virittelyyn.

9. Ampumaurheiluliitolla on uusi valmennuksen johtaja eli Per-Ole Lindell, joka aloitti työt viime keväänä. Millaisena näet hänen asemansa ja roolinsa?

Valmennuksen johtaja hoitaa tausta-asiat kuntoon ja kaiken paperityön sekä suunnittelee valmentajien kanssa tulevat leirit. Hän on myös kiinteässä yhteistyössä muiden leireillä käyvien kanssa. ”Pellen” on oltava myös yhteydessä muiden lajiliittojen kanssa (tarkkuuslajit). Siitä on varmasti hyötyä puolin ja toisin. Yhteydenpito Olympiakomiteaan on tietysti myös tärkeää.

10. Ampumaurheiluun ja lähinnä kiväärilajeihin tehtiin puolitoista vuotta sitten Urheilijan polku. Mitä siitä ajattelet ja miten se on mielestäsi ”jalkautunut”?

Urheilijan polku on hyvä. Se on hyvin suunniteltu ja tehty, ja jos se toimii suunnitellulla tavalla, se on hirveän hyvä asia. Polun jalkautumisesta en osaa sanoa oikein mitään.

11. Juho Kurki tähtäsi ilmakiväärin EM-pronssia Tanskan Odensessa maaliskuussa ja nappasi sittemmin kolme maailmancupin finaaliapaikkaa. Minna Leinonen on ollut myös hyvässä vireessä. Millaisia ajatuksia esimerkiksi nämä herättävät?

Juho ja Minna ovat olleet erinomaisia. Juho on nostanut tasoaan yhdessä vuodessa tosi ison harppauksen eteenpäin, ja Minnan kanssa yhteistyömme kehittyä koko ajan parempaan suuntaan.

Juho on noussut sille kovalle tasolle, jolla maailmancupeissa saadaan finaaliapaikkoja ja jolla otetaan varmasti olympiapaikkoja. Kolmen vuoden aikana ehtii kehittyä paljon, joten Juho on kova sana Rioissa. Se toki vaatii myös sitä, että kalusto on siinä kunnossa, että sillä voi tulosta tehdä.

Minnan kalusto on kunnossa ja samoin Minna. Siitä on osoituksensa ME ja jokaisessa tämän vuoden puolella ”impulla” ammutussa kilpailussa täydet 600 pistettä.

12. Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Jukka Salosen maailmanmestaruus vakiokiväärillä, Juha Hirven Sydneyn olympiahopea, Henri Häkkisen Pekingin olympiapronssi ja Minna Leinosen paralympiakulta Ateenassa. Minulla ei ole ollut niissä mitään sen isompaa roolia, mutta ne ovat olleet mieleenpainuvia hetkiä!

13. Osijekin EM-kilpailuissa pidit hyvää mieltä yllä ja kerroit värikkäitä juttuja. Mistä tämä kumpuaa, perusluonteestasi?

No, sitähän se on, ihmisten kuulemista ja asioiden yhdistelyä. Negatiivisuudella ei voita mitään. Positiivisilla jutuilla ja huumorilla urheilijoiden mieli saadaan pysymään virkeänä. On vain luotettava tulevaan ja keksittävä uutta.

14. Mitkä ovat tärkeimmät vinkki nuorille ampumaurheilijoille?

Fysiikasta huolehtiminen, omatoimisuus, oman aseensa huoltaminen, usko omaan tekemiseen ja oikeat ampuma-asennot sekä tietysti työntekeä ja asioiden pätkäileminen. Ohjaajan merkitys on nuorilla iso, mutta uran edetessä kannattaa alkaa kuunnella omia ajatuksiaan.

Asenteen on myös oltava kunnossa. Jos huipulle haluaa, ei vaihtoehtoja ole, ja kaiken tekemisen on palveltava huipulle pääsemistä. Esimerkkinä voin mainita Jaakko Björkbackan, josta näkyvät tehdyn työn tulokset. ”Jaskalla” on myös ammatti valmiina ja työpaikkakin.

15. Pasi Wedman on sanonut aiemmin Urheilumpujassa, että ilon ja nautinnon ansiosta moni asia lopulta onnistuu. Vaikutat leppoisaalta, hyväntuuliselta ja -tahtoiselta ihmiseltä. Oletko Wedmanin kanssa samaa mieltä?

Olen ehdottomasti. Tekemisestä ja onnistumisista pitää nauttia, koska se ruokkii uusia onnistumisia. Ryppytsaisella asenteella ei tule mitään. Jos harjoituksissa ampuu huonosti ja lähtee sen takia pois ovet paukkuen, ei opi mitään. Asioita pitää myös pätkäillä eli on mietittävä miksi näin kävi. Virheistä pitää oppia, ja sen takia muistiinpanoja on ensiarvoisen tärkeää tehdä. Onnistumisista pitää tietysti olla mielissään.

16. Mitä mieltä olet suomalaisen kivääriammunnan nykytilasta eli oletko tyytyväinen tilanteeseen vai pitäisikö joitain muutoksia tehdä?

Se on melko hyvä. Nuorille pitäisi olla nykyistä enemmän vetäjiä. Se on haastava tehtävä ja joissain seuroissa siinä on onnistuttu. Leirit voisivat olla nykyistä pitempiä, ja alueleirejä ja -valmentajia voisi olla enemmän nouseville kyvyille. Nämä ovat tietysti myös rahakysymyksiä, eikä tilanne nykyisellään huono ole.

17. Mitkä ovat suomalaisen ampumaurheilun viisi tärkeintä vahvuutta?

On vähän hankala sanoa... Suomalainen ampumaurheilija on perusluonteeltaan rauhallinen eikä räiskyvä. Mutta toisaalta, pärjääväthän nuo etelämaalaisetkin.

18. Entä mitkä viisi asiaa vaatisivat välittömiä parannustoimenpiteitä – jos rahasta ei tarvitsisi välittää?

Ase- ja patruunatestaukseen olisi kiinnitettävä entistä enemmän huomiota, ja sitä olisi tehtävä niissä olosuhteissa ja radoilla, joissa kisat ammutaan. Tämän lisäksi: treenipaikat, sähkölaitteet, palkattuja ohjaajia lisää, ulkomaanleirit lämpimissä olosuhteissa ja alueleirit. Meidän pitäisi päästä nykyistä enemmän kiinni lämpimiin olosuhteisiin ennen kuumissa paikoissa järjestettäviä arvokilpailuja ja maailmancupeja. Hyvä myös olisi, jos kalusto olisi aina varmasti kunnossa.

19. Mitä teet vapaa-ajallasi – eli kun et ole ampumaurheilun parissa?

Vietän mielelläni aikaa luonnossa liikkuen, metsästäen ja kuntoillen. Olen aikaisemmin liikkunut nykyistä enemmän, muun muassa hiihtänyt kaksi kertaa Finlandia-hiihdon silloin, kun se hiihdettiin oikein eli Hämeenlinnasta Lahteen, ja osallistunut kaksi kertaa Suomi juoksee -viestiin Utsjoelta Helsinkiin.

20. Juha Hirvi on sanonut, ettei hän pidä lainkaan ”veisbuukista” (Facebook). Sinä siellä olet, ja sinulla on käytössäsi älypuhelin.

Aseiden lisäksi – kuinka innokas olet teknisissä asioissa?

Intoa on, mutta aikaa ei. Erilaisia asioita olisi mukava ymmärtää, mutta kun työpäivä kestää kaikkineen yli yhdeksän tuntia, aikaa ei vain ole. Sitä vievät testaukset, aseiden rakentamiset ja testipenkkien tekeminen sekä kaikki muu.

21. Entä millaisia ohjelmia katsot televisiosta?

Katson mieluiten luonto-, urheilu-, dokumentti- ja huumoriohjelmia.

22. Pidätkö urheiluvallennukseen liittyvistä sloganeista? Jos kyllä, mainitse muutama suosikkisi.

”Keskeltä saa eniten pisteitä.” Näin se vain on, ja se pitää aina muistaa.

23. Onko sinulla valmennusfilosofiaa, jonka voi tiivistää yhteen tai muutamaan lauseeseen?

Ampumaurheilijan on nautittava kaikesta tekemisestään – niin fyysisestä harjoittelusta kuin ammunnastakin – ja kaiken on palveltava kymppin tekemistä.

24. Lopuksi: syysterveisesi ampumaurheiluvälle!

Kerätään syksyn sato talteen ja nostetaan peruskuntoa!

PRACTICALIN KILPAILUVUOSI JA TULEVAISUUDEN HAASTEET

Kiväärissä ja haulikossa on noussut esiin lahjakkaita uusia ampujia, ja kärki tulee levenemään mukavasti aiheuttaen kovaa kilpailua practicalin maajoukkue- ja edustuspaikoista, kirjoittaa Juha-Pekka Vuorinen vuosikatsauksessaan.

Practical-ammunta jakaantuu viiteen asetyyppiin. Ne ovat pistooli, kivääri, haulikko, pienoiskivääri ja action air, joka ammutaan lupapailla muovikuula-aseilla. Pienoiskivääriin saatiin säännöt niinkin myöhään kuin vuonna 2012.

Siitä, tulisiko action airin kuulua practical-ammuntaan, taitetaan silloin tällöin peistä. Sen kautta varsinaiseen ruutiammuntaan on tullut muutamia erittäin taitavia kilpailijoita. Lisäksi kilpailaan jonkin verran tournament-nimityksellä kahden tai kolmen eri asetyypin kilpailuissa.

MM-kilpailuja on tähän mennessä järjestetty ainoastaan pistooli- ja haulikkopracticalissa. Practical-ammunnassa näitä World Shoot -nimellä tunnettuja kisoja järjestetään nykyisellään kolmen vuoden välein.

Haulikkokilpailu oli viime vuonna ja pistoolikilpailu järjestetään ensi vuonna. Näin lajissamme eletään tavallaan välivuotta. Syyskuussa järjestetyissä pistoolipracticalin EM-kilpailuissa Portugalissa Suomen menestyneimmät ampujat olivat:

Production Divisioona: Matti Manni, hopeaa

Open Divisioona juniorit: Simo Partanen, kultaa

Standard Divisioona super seniorit:

Markku Koistinen, pronssia

Classic Divisioona: joukkuepronssia

(Matti Lahtinen, Esa Marjoniemi, Juha

Hokkanen ja Stefan Borgström)

Open Divisioona juniorit shoot-off:

Simo Partanen, kultaa

Pohjoismaiden mestaruuskisoista kaksi järjestettiin tänä vuonna Suomessa. Haulikossa Suomeen tuli kolmoisvoitto modified-divisioonassa, jossa ei tosin ollut yhtään ulkomaalaista. Openin voiton vei Ruotsin Johan Hansen Lauri Nousiainen ja Antti Saaren edestä. Standard-divisioonan pokaalit laukoivat suomalaiset. Myös standard manual -divisioonassa suomalaiset olivat tyyliä isäntiä.

Pistoolin production-divisioonan PM-kisat järjestettiin osana VS-VA:n Wasa Matchia, koska divisioonan SM:n osallistujamäärää ei uskallettu lisätä ulkomaalaisilla. Valitettavasti tämä pelko osoittautui vääräksi. Production PM-kisan ainoat ulkomaalaiset olivat kolme ruotsalaista, joista paras sijoittui viidenneksi.

Kiväärin PM-kisat järjesti tänä vuonna Norja. Kivääripacticalia ammutaan viidessä eri divisioonassa ja neljässä kilpailtiin PM-tittelistä. Näistä kaksi on suomalaisten määritteiden mukaan lippaallisten itselataavien kertatulikivääreiden ja kaksi kaksilippaallisten kertatulikivääreiden luokkia.

Viimeksi mainituissa kilpailuissa Suomessa vähän, joten PM-kisoissa ei suomalaisia näissä luokissa ole. Standard semi-auto -divisioonan voitti Sami Hautamäki Atte Vainionpään sijoituksella

neljänneksi. Suurimman divisioonan eli 125 kilpailijan open semi-auton voitti Jarkko Laukia.

Mainittakoon, että useimmat Suomen kärkipään kilpailijat loistivat poissaolollaan.

Kiväärissä ja haulikossa on noussut esiin lahjakkaita uusia ampujia, ja kärki tulee levenemään mukavasti aiheuttaen kovaa kilpailua practicalin maajoukkue- ja edustuspaikoista.

On ollut mieluista nähdä nuoren Simo Partasen edistyminen open-luokassa. Hän on myös ensimmäinen practical-ampuja Lahden Urheilu-joukoissa, kun hän aloitti palveluksensa äskettäin. Muuten vuonna 2011 hyvältä näyttänyt nuorten ampujien esiinmarssi tuntuu pysähtyneen.

LAJIN KEHITYMINEN VUODEN AIKANA

Practical-ammuntaan osallistuakseen täytyy suorittaa lajin peruskurssi ja on läpäistävä vaativa aseenkäsittelykoe. Kurseja on tänä vuonna järjestetty tähän mennessä 23, ja lisäksi loppuvuodeksi on anottu lupaa seitsemälle kurssille.

Kurssin oli syksyyn mennessä läpäissyt 233

uutta lajin harrastajaa. Kuinka moni heistä sitten on todella uusi harrastaja, selviää ensi keväänä turvallisen ampujan listan ja SAL:n ensi vuoden jäsenlistan ristiinajon jälkeen.

Vaikka uusia kurssitettuja turvallisia ampujia on tullut merkittävästi lisää, ei practical-ampujien määrä tunnu lisääntyvän, vaan lukumäärä on pysähtynyt noin 1300:een. Huomattavaa on se, että valtaosalla practical-ampujista on kilpailulisenssi. Se tekee practical-ampujista huomattavan tekijän, kun tarkastellaan SAL:n lisenssiampujien kokonaismäärää. Lajissa on käytännössä pakko kilpaila, jotta turvallisen ampujan status säilyy.

Nuoria ampujia on practicalissa valitettavan vähän. Toisaalta laji on sellainen, että se vaatii vahvaa kokemusta tai muuten oikeanlaista taustaa. Menestymisen lajissa pohjautuu samoihin perusasioihin kuin muukin ampumaurheilu, mutta lajissa on muitakin tekijöitä kuin puhdas ja tarkka laukaus. Lajin moninaisuus asettaa haasteita priorisoinnille.

Kuten aiemmin on todettu, practical-ammunnassa on viisi eri asetyyppeä. Kaikilla niillä on omat haasteensa ja yhteiset ongelmansa. Siitä, mihin lajissa tulevaisuudessa panostetaan, on tarkoitus keskustella seuraavassa lajiparlamentissa. Paukut kun eivät riitä kaikkien tarpeiden tyydyttämiseen. Jo pelkästään pistoolipracticalissa on voimakasta riskivetoa eri aseluokkien, divisioonien, kesken. ✖

Haulikkopracticalissa käytettävää kalustoa. Vasemmalla on irtolippaallinen open-divisioonan ase. Loput ovat putkimakasiiniaseita niin pumppuina kuin puoliautomaattina. Huomaa patruunapesistä näkyvät "chamber safety flagit", jotka ovat pakollisia osoittamaan kaikille radalla oleville, että ase on varmasti tyhjä.

SILUETILLA MENESTYKSEKÄS EM-VUOSI

Teksti ja kuvat: Tero Kuitunen

Juhani Lehtosaari on suomalaisen siluettiammunnan voimahahmoja. Hän on SAL:n siluettijaoston puheenjohtaja, kilpailuvaliokunnan jäsen ja kuuluu liittovaltuustoon. Lisäksi hän ehtii vielä harjoittelemaan ja kilpailemaan.

Lehtosaarta haastateltiin hänen kotiradallaan Sipoossa, kun menossa olivat SSG:n syyskuussa järjestämät kiväärilajien SM-kilpailut. Ensimmäisenä kilpailupäivänä ammuttiin .22-lajit ja toisena keskisytytyslajit. Pienoiskiväärien luotien kilauttellessa metallikuvia oli sopiva tilaisuus muistella kulunutta kautta.

– Kauden päätapahtuma ja oma päätavoitteeni oli Ruotsin Gideässä heinäkuussa järjestetyt EM-kilpailut. Minun kilpailuni menivät odotetusti ja suomalaisten osalta kokonaisuutena jopa odotuksia paremmin.

Suomen saldoksi muodostui kaksitoista mestaruutta ja yhteensä 33 yksilö- ja joukkuemitalia.

Mitalirohmuista mainittakoon Marko Nikko kiväärilajeissa (3 kultaa, 1 hopea, 2 pronssia ja 2 joukkuekultaa) ja Jorma Juntunen pistoolilajeissa (3 kultaa, 1 hopea, 1 pronssi ja 1 joukkuehopea). Lehtosaaren oma tavoite täyttyi hänen voittaessaan mestaruudet ison pistoolin vapaassa luokassa sekä yhteistuloksessa.

– EM-kilpailujen yllätyksestä vastasi ruotsalainen Christian Lindberg voittamalla ratapistoolin Any Sight -luokan. Ruotsi kun ei ole ollut lajin vahvimpia maita. On mielenkiintoista nähdä alkaako tästä ruotsalaisten nousu terävimpään kärkeen.

Kauden kotimaisista kilpailuista Lehtosaari nostaa valopilkkuksi Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseuran (SMAS) elokuussa järjestämät ”Savon elokilpailut”.

– Arvokisojen jälkeen järjestettävien kotimaan kilpailujen osallistujamäärät ovat yleensä pienempiä, mutta Savossa ajankohta ei näkynyt. Perinteikäs kilpailu suomalaisen siluettiammunnan sydänmailla on vetovoimainen tapahtuma, eikä EM-kilpailuilla ollut niihin tavanomaista vaikutusta.

LISÄÄ HAASTETTA ”VAPARIIN”

Kuluneelle kaudelle tuli myös yksi merkittävä sääntöuudistus. Vapaan luokan isolla pistoolilla ammuttiin ensimmäistä kertaa niin sanottuihin puolikuviiin.

Ampujien ja kaluston kehittyessä täysikokoisesta kuvasta oli tullut ”liian helppo” maali ja shoot offit olivat arkipäivää. Käytännössä siis vasta varsinaisen kilpailusarjan jälkeen ratkaistiin voittaja ampumalla puolikuvia. Samalla vapaan ja production-luokan ero oli sumentunut. Muutoksella luokat saatiin eroamaan toisistaan selkeästi.

Alkuuimistelun jälkeen muutosvaihe sujui suomalaisilta mallikkaasti. Jo toukokuun SM-kilpailuissa SMAS:n Rauno Ärväs ampui uudistuneen vaparin Suomen ennätykseksi täyden 40/40-sarjan.

Juhani Lehtosaari on ampunut siluettia vuodesta 1993, koska ”laukauksen jälkeen saa välittömän palautteen”. Kuva joko kaatuu tai ei kaadu.

Jatkossa siluettia ammutaan myös ilmapistoolilla ja -kiväärillä. Metallikuvat ovat samankokoisia, mutta niitä kaadetaan eri etäisyyksille. Etualalla on vaikkapa talviaikaiseen harjoitteluun sopiva maalilaitte, joka toimii samalla periaatteella kuin ampumahiihtotaulut. Taustalla varsinaiset 1/10-koon metallikuvat.

TULOSSA: ILMA-ASEET

Ruotsin EM-kilpailuissa kaadettiin metallia ensimmäistä kertaa myös ilma-aseilla, tosin vielä epävirallisissa merkeissä. Suomalaisten menestys jatkui – sekä ilmapistoolista (Petri Savinainen) että -kivääristä (Jouni Siikamäki) tuli hopeaa.

– Siluettia on ammuttu ilmakivääreillä ja -pistoolilla jo useamman vuoden ajan, ja erityisesti talvikaudella se on ollut tärkeä harjoitusmuoto. Nyt niistä ollaan tekemässä virallisia siluettilajeja. Kansainväliset ilma-asesäännöt ovat jo olemassa ja tavoitteena on saada ilma-aseet kilpailuohjelmaan mahdollisimman pian.

Ilma-aseiden myötä lajin aloituskynnys laskee, sillä onhan ilma-aseen hankkiminen helpompaa.

– Lisäksi ratajärjestelyt ovat kevyemmät: 50 metrin ratoja riittää ja täydet sarjat metallikuvia mahtuvat tavalliseen työkalupakkiin.

Ilma-aseilla kaadettavat siluettikuvat ovat kooltaan 1/10 isoista kuvista ja paksuudeltaan 4 mm (kana ja sika) tai 3 mm (kalkkuna ja pessi), joten suurta tehoa niiden kaatamiseen ei tarvita.

– Ilma-asesiluettin kansainvälisissä säännöissä todetaan yksikantaan, että lajissa sovelletaan ISSF:n ilma-aseita koskevia sääntöjä. Muutoin lajissa noudatetaan IMSSU:n sääntöjä.

Tehon rajoittaminen tällä tavoin tulee monien maiden lainsäädännöstä (matalatehoiset ilma-aseet ovat lupavapaita), mutta sillä on myös laji-

tukeva vaikutus.

– Haasteet ovat nyt samoja kuin muissakin siluettilajeissa. Esimerkiksi ilmakiväärillä ampumamatkat ovat 18 metriä (kana), 27 (sika), 33 (kalkkuna) ja 41 metriä (pessi), joten luodin lentorata on osattava huomioida. Myös olosuhteilla on suuri vaikutus. Varsinkin tuulisella kelillä ei 40/40-sarjaa tehdä aivan helpolla. Toki ilma-aseilla voidaan ampua myös sisätiloissa.

KATSE TSHEKISSÄ

Siluettissa EM- ja MM-kilpailut järjestetään vuorovuosin, joten tulevalle kaudella suomalaisen siluettiammunnan taso mitataan Tshekissä 15.-26. heinäkuuta järjestettävissä MM-kilpailuissa.

– Tshekin kisat tulevat keräämään kokoon erityisesti Euroopan siluettiampujat. Ruutiaseiden kanssa lentämisestä on tehty sen verran hankalaa, että laiva-auto -yhteyden päästä tullaan varmemmin. Kyseessä ovat kuitenkin MM-kilpailut, joten taso tulee olemaan kova. Ja kenties tuolloin ratkotaan jo ensimmäiset ilma-asesiluettin mestaruudetkin. ✕

Lisätietoa: www.imssu-fin.ne

Ilma-asesiluettin säännöt:

www.imssu.orgwww.imssu.org, (documents-välilehti johtaa 2013 sääntöihin, s.51).

ENEMMÄN KUIN ODOTETTIIN: MUSTARUUTILAJEISTA KUUSI EM-MITALIA

Teksti: Matti Erkkilä

Mustaruutijaoston puheenjohtaja Hannu Jyrä on päättäneen kilpailukauden arvokisamenestykseen varsin tyytyväinen. EM-kisojen neljä mitalia ylitti odotukset. Mitaleista kolme oli jopa kultaisia. Hänen tuloksia koskeva yhteenvedon on positiivinen, mutta tulevaisuutta ajatellen synkkiäkin pilviä on näkyvissä.

Suomessa lajin harrastajat ovat suurelta osin ikääntyneet ja uusia ampujia ei ole onnistuttu saamaan mukaan toivotussa määrin perinneammunnan harrastamiseen.

– Vuoden arvokisojen saavutuksemme ylittivät ehdottomasti odotuksemme. Neljä henkilökohtaista mitalia EM-kisoista, ja niistä kaksi kultaista. Lisäksi vielä joukkuekilpailun kulta- ja hopeamitalit olivat yllättävät saavutukset, Jyrä kehuu.

Hän vertaa suomalaisten saavutuksia lajin mahtimaihin ja on erittäin tyytyväinen suojatensa menestykseen. Saksassa on 20 000 lajin harrastajaa, ja EM-joukkueeseen pääsevät vain harvat ja valitut. Ei ihme, että se rohmusi mitaleista suurimman osan. Suomessa mustaruutilajin harrastajia on korkeintaan 200 ja aktiiveja 50-60. Silti mitalimäärässä suomalaiset kilpailivat hyvällä menestyksellä mahtimaita vastaan.

60-VUOTIAITA ENITEN

Muutamia uusia ampujia on kotimaisiin kilpailuihin ilmestynyt, mutta nuoria on kovin vähän. Joissakin lajeissa 60-vuotiaiden sarjassa on enemmän osanottajia kuin yleisessä sarjassa. Jyrä uskoo nykyisen lainsäädännönkin hankaloittavan uusien ampujien kynnystä alkaa harastaa ammuntaa. määrää.

Keskeiset kisapaikat ovat olleet Orivedellä, Sa-

lossa ja Sipoossa. Niillä paikkakunnilla voidaan järjestää SM-kisatkin, kun ampumakeskuksissa on kisapaikat myös haulikkolajeille. Uutena kisajärjestäjänä on toiminut Lempäälän Ampujat.

– Padasjoen ratojen käyttö on tällä hetkellä epävarmaa. Senaattikiinteistöt voisi mielestäni tarjota kivääriradan käyttövastuun paikalliselle seuralle, niin toimintamme jatkuisi sielläkin.

– Meidän on panostettava lajimme markkinointiin nykyistä enemmän. Kaikkia ampujia eivät kiinnosta ISSF:n lajit, joissa yksi kahdeksikko saattaa pilata koko kilpailun. Jos nykykiväärillä voi ampua 300m kaikki samaan reikään, voi kokeilla onko helppoa ampua sileäpiippuisella musketilla pystystä 50m nyrkinkokoinen kasa. Lajijaostomme on ponnistettava harrastuksemme eteen, muuten voidaan pian puhua ”katoavasta luonnonvarasta”, Jyrä tähdentää.

Hän ei lämpene ajatukselle kv. mustaruudin arvokisojen järjestämiseen Suomessa.

– Tuskin nykyisten kokemustemme mukaan halukasta järjestäjää löytyy, hän arvelee.

TANHUVAARASSA TALVILEIRIT

Lajijaosto on järjestänyt kahtena vuonna peräkkäin talvileirin Tanhuvaarassa. Ensi kevään leiri pyritään tekemään ampujille edulliseksi; mustaruutiampujathan maksavat kisamatkansa ja muut kulut itse.

– Talous on tiukkaa, ja tukieurojen saaminen liiton ulkopuolelta on työlästä ja heikkotuloksista. Toivomme, että SAL voisi tukea enemmän niin sanottuja ei-ISSF:n lajeja. Mitalimme huomioita- neen kuitenkin niissä tilastoissa, joiden perusteella SAL anoo avustuksiaan.

POHJOISMAISTA YHTEISTYÖTÄ

Pohjoismaat pitävät yhtä lajin suurissa kokouksissa. Jyrän mielestä yhteistyö on ollut tuloksekasta, vaikka monissa asioissa äänestyspäätökset voittavat ne maat, joissa voi ampua lajia ympäri vuoden.

– Uusia maita on viime vuosina liittynyt lajimme kansainväliseen keskusjärjestöön. Se on tietysti hyvä asia, mutta on sillä heikkoutensakin. Osanottajamäärien kasvaessa vähenee niiden maiden lukumäärä, jotka pystyvät kansainvälisiä kilpailuja järjestämään.

EM-kisan kannalta mustaruutijaosto voi olla hyvin tyytyväinen vuoden saavutuksiin. Huolena jaostolla on vähäinen harrastajien määrä. Jos olet kyllästynyt omaan lajiisi, mustaruutiampujat toivottavat sinut tervetulleeksi pirteään joukkoonsa. Ehkä löydät uuden innon uudesta lajista! ✕

Tarmo Ansamaa, kultaa Cominazzo R (piilukkopistooli).

Miquelet-joukkue (Piilukko musketti) Sakari Viertola, Timo Näätänen Lihavainen ja Antero Mustamäki.

INNOSTAVA KOKEILU SALOSSA

Teksti: Matti Erkkilä
Kuva: Jorma Koski

Kansainväliset ISSF:n lajien kilpailusäännöt muuttuivat tämän vuoden alusta sellaisiksi, että osumat lasketaan peruskilpailussakin kymmenysten tarkkuudella. SAL:n kilpailuissa tuota sääntöä noudatetaan lähinnä SM-kilpailuissa, mutta se olisi mahdollista laitteiden sallimissa puitteissa seurojen yhteistyöllä joissakin muissakin kisoissa.

– Kilpailuihin on nykyään vaikeata saada riittävää määrää toimitsijoita. Jos annettaisiin tuloslaskenta sitä varten kehitetylle tekniikalle, niin toimitsijain tarve pienenesi, ehdottaa innokas kilpailija, entinen SAL:n hallituksen jäsen ja takavuosien radioääni Juhani Sipilä.

Hän on keskustellut muun muassa Raimo Niirasen kanssa muutamaa kertaa uudesta ajatuksesta.

Koko ratoja käsittäviä automaattisia tulospalvelulaitteistoja ei yksittäisillä seuroilla useita ole, mutta seurojen yhteistyöllä ainakin muutamia kisoja pystyttäisiin pitämään.

Salon Seudun Ampujat järjesti ampujien toimomuksesta Sipilän ehdottaman kilpailun 7. syyskuuta nimellä Salon Kymmenykset. Se oli osanot-tajien mieleen.

– Yhtään vastustavaa mielipidettä en kuullut. Salolaiset pystyivät omin ja TSA:n laittein toivotun kilpailun erinomaisesti järjestämään, Sipilä kertoi tyytyväisenä.

Ehdotuksella on useita hyviä puolia. Toimitsijain tarve vähenee, tulospalvelu nopeutuu, tulokset paranevat (!) ja automatisointi lisännee kiinnostusta osanottoon. Muutos lisäisi seurojen yhteistyötä, ja laitteistoille tulisi nykyistä enemmän käyttöä. Nuorille automatiikan käyttö olisi varmasti mieleen.

Mielenkiintoinen kokeilu, tuumivat Jorma Juutilainen (vas.), Paavo Pyykkönen, Juhani Sipilä ja Raimo Niiraniemi.

Laitteistoja ei tietenkään saada kaikkiin kilpailuihin, mutta kilpailtaisiin siellä, missä se on mahdollista. Haittapuolena on tietenkin automatiikan siirtely ja ehkä sen käyttöön tarvittavan osajan saaminen mukaan.

– Varttuneita ajatellen uudistus sopisi ainakin makuuasennon kilpailuihin. Pystystä ja polvelta meidän ampumisemme on jo "extreemiä", eikä varsinaista tarkkuustyötä!

SaSA:n Jorma Koski kehui "koeammuntaa" suureksi menestykseksi.

– Järjestäjille jäi erittäin myönteinen kuva kokeilusta. Osanottajat vaativat vastaavaa kilpailua myös ensi vuonna, ja kyllä me sen johonkin väliin sovitamme. Pystymme saamaan radallemme kaksikymmentä ampumapaikkaa, kun käytössämme ovat omat kymmenen ja hyvää yhteistyötä kanssamme tekevän TSA:n kymmenen laitetta.

Ehdotus modernisoisi SAL:n kilpailutoimintaa, saattaisi innostaa kilpaillemaan ja voisi lisätä automaattisten tulospalvelulaitteiden hankkimista radoillemme. ✕

TOIMINNANJOHTAJAN KOMMENTTI MUSTARUUTIIN

Suomen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Risto Aarekivi** kommentoi mustaruutijaoston oheista juttua seuraavasti.

Kommentti koskettaa lajijaostojen taloutta ja varainhankintaa:

"Mustaruutiampujat ovat olleet perinteisesti menestyjiä, vaikka sen joukko ei olekaan kovin suuri. Jokainen mitali on tuki SAL:lle tärkeä, mutta kylmä tosiasia on, että liittoamme arvioidaan pääsääntöisesti olympialajien ja niiden olympia-, MM- ja EM-menestyksen pohjalta, kun puhutaan huippu-urheilusta ja sitä kautta tulevasta tuesta.

Lajien menestys ja kirjo tuki kertovat toiminnan laajuudesta ja tasosta, mutta sielläkin voimakkaampi painotus on nuorten toiminnassa.

Nykyisessä taloustilanteessa kumppanuuksien hankinta

on haastavaa. Siksi jaosto voisi miettiä kilpailujärjestelmänsä kehittämistä ja kilpailumaksuihin sisältyvää ns. tuki- tai rankingmaksua kuten esimerkiksi haulikossa on vallalla.

Mustaruutiammunta on niin eksoottinen laji, että uskon sen kiinnostavan erityyppisiä, jos niille tarjottaisiin ampumatilaisuuksia. Vanhat aseet ovat hienoja ja piipunsuun kautta lataaminen on mielenkiintoista. Siitä voisi saada lisätukea.

Liitto on pyrkinyt tukemaan jaostoja resurssiansa mukaan. Olemme yrittäneet tehdä sellaisia sopimuksia, jotka hyödyttävät koko lajikirjoamme. Tästä esimerkkinä on muun muassa Lapuan nelivuotinen sopimus.

Lisäksi tukea tulee liitolta jaostolle ns. hallintoon eli kokous-, tms. kuluihin ja sen lisäksi vielä kansainvälisiin kilpailumatkoihin."

Battista Rizzini on italialainen haulikkovalmistaja, joka on käynyt ennenkin Suomen markkinoilla. Nyt se on tehnyt comebackin. Uusi maahantuoja on vantaalainen Aseliike Krister Kärki.

Teksti ja kuvat: Pekka Suuronen

Teemu Vähämäki ja Rizzini BR 440 Lempäälässä Sako-Beretta GP:ssä viime kesäkuussa.

RATAHAULIKKO BATTISTA RIZZINI — HINNALLISESTI YLEMPÄÄ KESKILUOKKAA

Brescian seudulla löytyy neljä haulikkovalmistajaa, jotka kantavat Rizzinin nimeä. He ovat jollain tavalla sukulaisia ja myös hieman kytköksissä merkkeihin Caesar Guerini ja Fausti Stefano. Battista Rizzini on perustettu vuonna 1966. Vuodessa valmistetaan 40 työntekijän voimin noin 8000 asetta. B. Rizzinin asemallisto on erittäin laaja.

Krister Kärki on edustusluokan skeet-ampuja, joten hänen sydämensä sykkii rata-aseille. Mutta Rizzini tarjoaa muutakin. Paletissa löytyy päällekkäis- ja rinnakkaispiippuisia haulikoita, metsästys- ja ratahaulikoita sekä päällekkäis- ja rinnakkaispiippuisia kaksoiskivääreitä kalipereissa 7 x 65R-444 Marlin.

Tästä se rumba vasta alkaa. Haulikoista löytyvät kymppiä lukuun ottamatta kaikki yleiset kaliiperit 12, 16, 20, 28 ja 36 (.410"). Piipunpituuksia löytyy 25"-34" väliltä ja lisäksi kaksoiskiväärin 24". Metsästyshaulikoissa on Paradox-rihlauksen mahdollisuus. Perä löytyy trappiin, skeettiin, sportingiin ja metsästykseseen. Englantilaisella, puolipistooli- tai Prince-of-Wales-kaulalla. Kiinteällä tai säädettävällä tukinharjalla. Tarvittaessa asiakkaan mittojen ja toivomusten mukaisia tukkeja. Oikea- ja vasenkätisille. Erilai-

sia perälevyjä. Etutukkeja löytyy perustyyeissä pyöreä, schnabel ja majavanhäntä (beavertail).

Tukkipuiden laatutaso on neljä. Piipuissa kiinteät tai vaihdettavat supistimet. Vaihotosupistimia on 50, 70, 90 tai 110 mm pituisina. Varmistin automaattinen tai manuaalinen. Erilevyisiä ja -korkuisia tähtäinkorotuksia, myös säädettäviä kiskoja. 70 tai 76 mm patruunapesät. Kiinteällä tai vaihdettavalla laukaisukoneistolla (trigger group). Lukkorunkoja mustana, kirkaana tai kirjokarkaistuna. Valesivulevyjä. Kaiverruksia ja kultaupotuksia tilauksesta.

Ilmiselvästi Rizzini on taivas sellaiselle ampujalle, joka tietää mitä haluaa. Huonolle päätöksentekijälle valinnan viidakko on helvetti.

Battista Rizzinin haulikkotehdas on siis varsinainen valintatalo. Tutustumme malliksi yhteen Rizzinin ratahaulikkoon, joka on Teemu Vähämän käytössä oleva skeet-ase BR 440.

SMY:tä edustava Vähämäki, 22, aloitti skeet-ammunnan nuorukaisena syksyllä 2007. Seuraava vuosi sujui jo hyvin. Vuonna 2010 hän ampui PM-tasolla joukkuekultaa ja henkilökohtaista hopeaa. Nuoresta iästään huolimatta Vähämäki on kilpaillut maailmalla Yhdysvaltoja myöten. Hän on SAL:n maajoukkuevalmennuksessa.

Oma ennätys vanhoilla säännöillä on 123+24 kiekkoa.

ESIMERKKIASSE BR 440

Kaikki Rizzinit toimitetaan kovassa laukussa. Laukkumalleja on useita, erikokoisia ja erilaisilla sisustusratkaisuilla. Esimerkiksi Vähämän lauku sisältää kolmet piiput, kaksi laukaisukoneistoa ja vaihtosupistimet. Jos tilaa vähän hienomman aseeseen, niin siihen tietysti sopisi arvon mukainen nahkainen lauku. Laukuissa on samettipussit perälle ja piippuparille.

Vähämän BR 440 28" piipuilla, sisäisillä supistimilla ja mittatilauserällä painaa 3728 g. Se jakaantuu perälle 1921 g, piiput ja etutukki 1807 g. Painopiste asettuu millin tarkkuudella sarana-tapin kohdalle.

Vähämän päivittäisessä käytössä ovat 712 mm pituiset piiput (28"). Laukusta löytyvät 30" ja 32" nimellispituiset piiput. Vähämän mukaan skeetissä 26" piiput ovat menneet pois suosiosta ja nykyään suositaan 29-tuumaisia. Pidemmät piiput ovat vakaammat ampua. Muutenkin skeettiä ammutaan lisääntyvässä määrin sporting-haulikolla. Sporting taas on kiekkolajeista lähinnä metsästyksen simulointia.

Lisäpiippupari maksaa 1060-1425 euroa malista riippuen.

Esittelyaseessa piiput on sidottu toisiinsa vain monoblokista ja suusta 70 mm matkalta. Muuten ne ovat irti toisistaan. Ällistytävästi tästä "tuuletusoptiosta" veloitetaan 395 euron lisähinta.

Vaihtosupistimet ovat nykyisin muodissa. Vähämpi käyttää normaalisti supistimia sylinteri ja 1/4, mutta hän on kokeillut jopa 1/2-supistinta. Aseen mukana tulee viisi supistinta ostajan valinnan mukaan. Sisäisen supistimen varaosahinta on 40 euroa, ulkonevan 50 euroa. Rosterimateriaaliset supistimet ovat teräshaukkelipoisia M-supistusasteeseen (puolisuppea) saakka.

Vähämällä on aseessa kiinni piipunsisäiset 70 mm supistimet. Näiden kierreisuus on 9 mm pituinen. Kierteen nousu on 1,25 mm, joten supistin irtotaa 7-8 pyöräytyksellä. Rizzini käyttää neljään koloon lukittuvaa suuhisavainta, joka lienee ainoa oikea ratkaisu kokonaan piipun sisäisille vaihtosupistimille.

Liipaisimia on yksi, kullattu. Siinä ei ole etäisyydensäätöä. Vaihdin on rekyylitoiminen. Liukaskiikkeinen varmistin on manuaalinen ja ilman valitsinta. Alapiippu laukeaa ensin. Ejektorit ovat valikoivat. Laukaisukoneisto on irrotettava. Iskureissa on kahdet sisäkkäiset kierrejouset, jotka antavat tasaisemman iskuvoiman.

Vähämen aselaukusta löytyy varakoneisto (laukaisukoneisto eli liipaisinryhmä). Se maksaa 895 euroa. Laukaisukoneiston lisäksi rasiasta löytyy kaksi nallipiikkiä ja niiden palautusjouset.

Lukkorunko on kirkas ja sileäposkinen. Koristelu on erittäin hillittyä. Ainoastaan Rizzini-nimi näkyy kullannäköisenä molemmissa kyljissä. Rungon pohjassa on kullannäköinen typpimerkintä BR 440. Etutukin salvassa lukee "Rizzini" ja top-leverin navassa on monogrammi "BR". Siinäpä ne. Toki asiakas voi tilata kaikenlaista kaiverrusta ja koristelua oman makunsa ja rahapussinsa mukaan.

Lukitus suoritetaan kahdella kiilalla monoblokin alapäähän, alemman patruunapesän molemmille sivuille. Lukkorungon sivulla ovat rekyyliä kantavat kartiomaiset palat, jotka vastaavat monoblokin vastaaviin leikkauksiin. Nämä kartiopalat ja saranatappit ovat vaihdettavissa. Nallipiikit ovat holkitut.

TUKKI MITTOJEN MUKAAN

Vähämen aseessa on kiinteä poskipakka. Säädettävän tukinharjan lisähinta on 280 euroa. Tukki on kaulan kohdalla jopa villin näköinen. Niin sanottu puolipistooliperä on niin jyrkkä, että voidaan puhua pistooliperästä. Sormiotteen kulma piippulinjasta on 80 astetta. Kolmen sormen ja peukalon paikat ovat mittojen mukaiset. Maahantuoja Krister Kärki kuvaileekin, että "mittatilaustukki on kuin muovailuvahaa, se todella tehdään asiakkaan mittojen ja toivomusten mukaisesti".

BR 440:ssä on vakiona näyttävät tukkipuut – kuviokasta, öljyttyä pähkinäpuuta. Lisähintaan saa parempia aina Exhibition Gradeen asti.

Perälevy on 15 mm paksu, mustaa, sileää kumia.

Esittelyaseeseen on valittu beavertail-tyyppinen trap-etutukki. Se kiinnittyy alapuolisella Deeley-salvalla, jossa on automaattinen kuluman välyksen säätö.

RIZZININ LAAJA HINTAHAITARI

Lukijalle on tullut selväksi jutun edetessä, että Rizzinin haulikko voi kustomoida monin tavoin. Mutta

1. Rizzini BR 440:n voi tilata mittojen ja mieltymysten mukaisella pistoolikahvalla.

3. Kynän kärki osoittaa lukitussalppaa, joita on kaksi. Kynän vasemmalla puolella näkyvä kartiopala ja saranatappi ovat vaihdettavissa, jos ne joskus kuluivat väljiksi.

5. Rizziniin voi tilata varakoneiston, jos haluaa pelata varman päälle. Mukana tulee kaksi nallipiikkiä ja palautinjouset.

2. Haulikon kylki on yksinkertaisen tyylikäs. Ostaja voi valita kirkkaan tai mustan lukkorungon.

4. Teemu Vähämen haulikossa supistimet ovat kokonaan piipunsisäiset. Supistinavaimen toisessa päässä on kierteiden puhdistin.

6. Majavanhantä-mallinen etutukki on suurikokoisin kolmesta vaihtoehdosta.

jostain on lähdeittävä liikkeelle. Rizzinin hintahaitari on odotetun laaja. Metsästyshaukikoista lähdeittäessä Omnium maksaa 1980 euroa, Aurum 2635 ja Artemis 3025 euroa. Kaikista on tarjolla myös kevyemmät Light-versiot, joissa lukkorunko on alumiinia. Hintahaitarin toisessa päässä Kärki on tehnyt kaupat 40000 euron hintaisesta aseparista.

Ratahaulikoiden hinnat alkavat 2110 eurosta (Vertex). Tätäkin voidaan kustomoida asiakkaan toiveiden mukaan. Esimerkiksi mittatilaustukilla ase maksaa 2740 euroa.

Kirjoituksen aiheena olevan skeethaukikko BR 440:n perushinta on 5285 euroa. Trap-malli maksaa 5345 euroa ja sporting 5595 euroa. Lisävarusteiden ja optioiden luettelo ja hinnasto on pitkä. Lopullinen hinta selviää parhaiten maahantuojan tai kauppiaan kanssa käydyissä neuvotteluissa, missä selvitetään mitä kaikkea ostaja haluaa. Tukin mittojen määrittämistä varten on joka tapauksessa matkustettava Vantaalle.

Krister Kärjellä on Vantaalla sovitussase, jota kutsutaan leikkisästi Lego-tukiksi. Sovitustukki säädetään sellaiseksi, että se vastaa täysin ampujan toiveita ja anatomiaa. Tukin arvot mitataan erityisessä telineessä ja lähetetään Italiaan. Asiakas saa mittatilaustukilla varustetun haulikon.

Asiakas voi myös mennä Italiaan Rizzinin teh-

taalle mittoja antamaan. Tukkipiippu rakentaa mittatilaustukin. Asiakas pääsee koeampumaan ja sovittamaan tukkia sekä pyytämään haluamiaan hienosäätöjä ennen tukin viimeistelyä. Tällaisen matkan kokonaishinnaksi tulee pyöreästi 700 euroa. Kärjen mielestä tukin istuvuuteen kannattaa sijoittaa, sillä vain täten syntyy ampujalle täysin sopiva haulikko. Mittatilaustukkeja ovat tilanneet sekä rata-ampujat että metsästäjät.

Rizzini BR 440:n kilpailijoita – Krister Kärki puhuu "kollegoista" – ovat muun muassa Perazzi, Berettan kalliimmat mallit ja Kärjen itsensä maahantuoma Armi Salvinelli. Hinnallisesti Rizzinin yläpuolella ovat muun muassa Krieghoff ja Renato Gamba, alapuolella taas Blaser, Guerini ja Browning. Jos halutaan satsata kalliisiin tukkipuihin, kaiveruksiin ja kultaopetuksiin, merkkiin kuin merkkiin saa uppomaan rahaa loputtomasti. Googlettamalla Yhdysvalloista löytyy myytävänä 28 000 dollarin hintapyyntöinen B. Rizzini – käytettynä.

On hienoa, että tarjolla on mahdollisuus saada itselle täysi sopiva haulikko kohtuullisella rahalla ja toimitusajalla. Toimitusaika on tyypillisesti noin neljä kuukautta. ✖

Maahantuojan yhteystiedot löytyvät osoitteesta
www.aseliikekarki.fi

Hyvinkään Jokelassa on valmistettu suomalaisia haulikkourheilun käyttämiä maaliekkoja jo viiden vuosikymmenen ajan. Ja heittämiä lähes yhtä kauan.

Teksti: Pekka Suuronen
Kuvat: Tommi Rossi
ja Pekka Suuronen

SUOMALAISIA KIEKKOJA JA HEITTIMIÄ NASTAKIEKKO 50 VUOTTA

Kuten moni muukin liikeyritys, Nastakiekkoko syntyi tarpeesta. Kalervo Poltinoja harjoitti "saviekkojen" ammuntaa niin kuin termi silloin kuului. Mutta kiekkojen saatavuus oli ongelmallista ja laatu jätti toivomisen varaa. Niinpä hän päätti ruveta valmistamaan niitä itse. Vuosi oli 1961.

Ja kuten moni muukin liikeyritys, Nastakiekkoko alkoi pienestä, tarkemmin Kalervo Poltinojan talon kellarista. Vaimo Irja oli mukana alusta lähtien ja muun muassa maalasi yötä myöten kiekkonreunoja valkoisiksi. T:mi Nastakiekkoko jätti elinkeinoilmoituksen 30.4.1963.

Sama kaava toistui kuusi vuotta myöhemmin heittimissä. Silloiset heittimet rikkoivat kiekkoja helposti, joka taas aiheutti sen, että kiekkoista piti tehdä vahvempia. Mutta nämä eivät sarkyneet marginaaliosumasta. Poltinoja ei ollut tyytyväinen markkinoilla oleviin heittämiin.

Hän sattui sanomaan sivulauseessa jollekin, että osaisi tehdä itse paremman heittimen. Sellaisen joka kohtelisi kiekkoja hellävaraisemmin. Siitä puheesta ei ollut perääntymisen mahdollisuutta. Nastakiekkoko on valmistanut heittämiä vuodesta 1969, lähes puolen vuosisadan ajan.

PERHEYRITYS

Nastakiekkoko toimii yhä synnyinsijoillaan. Tuotantolaitokset sijaitsevat Jokelassa, Uudenmaan ja Kanta-Hämeen rajamailla, vain muutaman sadan metrin päässä Poltinojan kotitalosta. Perustaja jäi virallisesti eläkkeelle parikymmentä vuotta sitten, mutta hänet nähdään tehtaalla lähes päivittäin. Kalervo on nyt 84-vuotias.

Toimivassa johdossa on Poltinojan toinen sukupolvi. Toimitusjohtajan hattua pitää Jari Poltinoja, 49. Hän miettii myös teknisiä ratkaisuja sekä kiekkojen että heittimen valmistuksessa. Hänen aisaparinaan toimii Sirpa Berhane, 55 (o.s. Poltinoja). Hän hoitaa yrityksen kaupallisia toimintoja.

Nastakiekkoko on nykyisin osakeyhtiö. Kaikki omistajat kuuluvat Poltinojan sukuun. Kolmas sukupolvi käy vielä koulua, joten sen mahdollinen osallistuminen yrityksen toimintaan selviää muuttaman vuoden kuluttua.

Nastakiekkojen henkilöstön määrä on kaksitoista. Monet työntekijöistä ovat olleet talossa kauan.

KIEKOT LÄHES PROSESSITEOLLISUUTTA

Haulikon maaliekolle asetetaan ristiriitaisia vaatimuksia. Se ei saa särkyä kuljetuksessa eikä rajussa lähtökiihdytyksessä heittimen lavassa ("nollasta kuuteenkymmppiin sekunnin murto-osassa"). Toisaalta sen on rikkouduttava helposti muutaman haulin osumasta niin, että siitä irtoaa näkyvä pala. Kiekkojen tulisi olla mahdollisimman edullisia,

koska niitä ammutaan paljon. Kiekkovalmistajalla riittää haasteita.

Edulliseen hintaan päästään vain suurilla sarjoilla. Työ on luonteeltaan lähes prosessiteollisuutta. Tuotantoa ei voida vaihtaa yhdeksi päiväksi valmistamaan kontillinen kiekko B ja palata seuraavana päivänä taas valmistamaan kiekko A.

Tämän vuoksi vaatimus ekologisista kiekkoista on hankala. Ekokiekolla ymmärretään haulikon maaliekkoja, joka on valmistettu ympäristöystävällisistä raaka-aineista. Osa asiakkaista ostaisi mielellään ekokiekkoja, mutta valtaosa ei ole halukas maksamaan lisähintaa. Ne maksavat pyöreästi 20 prosenttia tavallisia enemmän.

Nastakiekkoko on tutkinut ekokiekkojen valmistusmahdollisuuksia viidentoista vuoden ajan, joten tietotaitoa on. Tuotannon kannalta pitäisi tehdä päätös valmistaako perinteisiä vai ekoja. Ekokiekkoihin on täysi valmius sitten, kun kysyntä on siirtynyt riittävästi ekojen suuntaan. Nyt Jokelassa valmistetaan perinteisiä piestä valmistettuja kiekkoja 40 miljoonaa kappaletta vuodessa.

Nastakiekkojen vetäjät Jari Poltinoja ja Sirpa Berhane.

Nastakiekkojen tehdaslaitoksia Jokelassa.

- ↖ Nastakiekko valmistaa 40 miljoonaa kiekkoa vuodessa.
- ↑↑ Nastakiekko valmistaa heittämiä olympiatrappiin.
- ↑ Kiekonheitin on hyvin tekninen laite.

Nastakiekko on ollut pölykiekkojen uranuurtaja Suomessa. Tällainen kiekko on katsoja- ja tuomariystävällinen. Kiekko hajoaa osumasta värilliseksi pilveksi, joka ei jätä tulkinnanvaraa. Jari Poltinoja muistelee, että Suomen ensimmäiset pölykiekkokilpailut olisi ammuttu 25 vuotta sitten ja että kiekkot olisivat olleet Nastakiekkon valmistamat.

Pölykiekkojen valmistus on hidasta käsityötä. Tämä heijastuu hintaan.

KESTÄVÄT HEITTIMET

Nastakiekkon esitteessä on yksitoista erilaista heitintä. Niiden hintahaarukka on välillä 1165-4930 euroa. Edullisin malli Nasta Junior voidaan kiinnittää vaikka kannonokkaan. Virta saadaan auton akusta. Suuremmat mallit kattavat kaikki kiekourheilut sportingista olympiatrappiin. Sähköjärjestelmä sovitetaan ostajamaan toiveiden mukaan. Kasettien kiekkokapasiteetti on suurimmillaan 600.

Nastakiekko valmisti ensimmäiset heittimensä vuonna 1969. Useimmat niistä ovat yhä käytössä. Nastakiekkon heittinten vahvuus on niiden pitkäikäisyys. Kotimaisuus on myös vahva valtti, jos heitin tarvitsee huoltoa tai jokin osa rikkoutuu.

Nastakiekkon heittimiin voidaan kytkeä mikrofonilaukaisu. Nastakiekko ei itse valmista tällaisia laitteita.

Heittimen hankinta on seuralle tai yhdistykselle merkittävä investointi. Siksi hankintaa harkaitaan ja kilpailutetaan. Markkinoilla on tarjolla ulkomaisia heittämiä. Jari Poltinoja tietää ja tuntee kilpailutilanteen.

– Käyttäjät ovat oppineet sekä kantapään että viidakkorummun kautta, mitkä heittimet kestä-

vät, hän toteaa rauhallisesti.

VIENTIMARKKINAT

Äkkinäinen ajatteli, että kun kiekkot ovat bulkkitavaraa, raskasta, tilaa vievää ja suhteellisen halpaa, niin niiden kuljetus ei kestäisi rahtia. Nastakiekkolla on toisenlaisia kokemuksia.

– Nykyisenä konttiaikana rahat ovat menneet omituisiksi. Rahdinkuljettajilla on tarve saada tyhjiä merikontteja sinne missä niitä tarvitaan eli Kaukoitään – vaikka puoli-ilmaiseksi. Kontin vienti Norjaan maksaa enemmän kuin kontti Kiinaan, Jari Poltinoja kertoo.

Nastakiekko vie kiekkoja yli kymmeneen maahan. Ruotsi on ykkönen. Nastan nettisivuilla on mielenkiintoinen laskuri, joka rekisteröi eri maista tulleet katsomiset. Tällä hetkellä katsojia on 40 maasta. Suomi on tietysti ykkösenä, jota seuraavat USA, Saksa, Hollanti ja Ruotsi, tässä järjestyksessä.

Heittimet ovat erilaista kauppaa kuin kiekkot. Heittimissä kilpailijat ovat enemmän samalla viivalla. Nastakiekkon vahvimmat kilpailijat tulevat Italiasta ja Ranskasta. Suomessa ei ole tällä hetkellä muita kiekkojen tai heittinten valmistajia, mutta Ruotsista, Virossa ja Latviasta löytyy.

Nastakiekko on ollut näytteilleasettajana ulkomaisilla messuilla, esimerkiksi IWA:ssa Nürnbergissä. Jari Poltinoja näkee ampumakilpailuissa läsnäolon ehkä ammattimessuja hyödyllisempänä. Viimeksi on tänä vuonna käyty Kypoksella.

TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT

Jari Poltinoja näkee kiekourheilun tulevaisuuden Suomessa turvallisena. Aselupien saantia on

**Paras koskaan tehty
ammunnanharjoittelulaite**

Noptel ST-2000 Sport II

**Tarkka, luotettava ja helppo-
käyttöinen. Tekee ammunnan-
harjoittelusta helpompaa ja
tehokkaampaa kuin koskaan.**

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

**Tutustu myös muihin ammunnan-
harjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.**

www.noptel.fi

**Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi**

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

kiristetty, mutta kiekkoammunta haulikon hankkimisluvan perusteena on helpoimmasta päästä. Suomessa harrastettuja lajeja ovat erilaiset trapit, skeet, sporting ja SML:n metsästyslajit. Riistapolkuja harrastetaan hajanaisemmin.

Kiekkoampujien määrä on Poltinojan mielestä pysynyt viime vuosina suunnilleen ennallaan.

– Ampuminen ei ole lisääntynyt mutta ei vähentynytäkään. Tätä voisi nimittää vaikka torjuntavoitoksi, hän tuumaa.

Suomessa on tavoitteena perustaa alueellisia ampumakeskuksia, joissa olisi hyvät heittimet sekä riittävästi ratoja ja lajeja. Näitä on suunniteltu perustettavaksi paikkoihin, joissa meluvalituksien ongelmat on ennakoitu ja minimoitu. Samoin ympäristöviranomaisten kiristävät vaatimukset pitää huomioida. Toistaiseksi ampumakeskuksia on toteutunut vain muutama.

Ampumakeskuksessa käynti olisi toisenlainen elämys kuin kiekkojen ammunta peräkyvän hiekkakuopalla 1960-luvulla. Haittapuolena olisi etäisyyksien kasvaminen. Tällaisilla ampumakeskuksilla saataisiin kiekourheilun suosio nousemaan.

Poltinoja ei näe globaalisti merkittäviä uhkakuvia kiekourheilulle. Suurissa kiekkomaisissa kuten Yhdysvalloissa, Englannissa ja Italiassa suosio on vakaa. Harrastus kasvaa Lähi-Idässä, ja sieltä tulee huippuampujia lisääntyvässä määrin. Väkirikaissa maissa kuten Intia ja Kiina on rajattomalta tuntuva kasvupotentiaali.

Nastakiekko jatkaa luottavaisin mielin seuraavalle 50-vuotistaipaleelle. Urheiluampuja toivottaa hyvää matkaa ja särkyviä kiekkoja – mutta vain haulikon osumasta. ✖

www.nastatrap.com

Vertti Sipponen lataa itse, isä Sami seuraa sivusta.

Arttu Vaittinen Kiteen Ampujat nappasi pronssia sarjassa 12 kivääri.

AHVENANMAALLA JÄLLEEN ILOINEN MEININKI

Kultahippujen ruutiasefinaalit käytiin lauantaina 3. elokuuta Ahvenanmaalla Bredmon ampumaradalla. Aurinko jaksoi paistaa ja lämmittää nuoria kultahippulaisia viime vuoden tapaan.

Ensimmäinen erä käynnistyi aamuyhdeksältä ja kisat päättyivät iltapäivällä neljältä alkaneeseen palkintojenjakotilaisuuteen. Finaaleihin osallistui 77 nuorta ampujaa kahdestatoista seurasta.

Tukiammunnan valtakunnalliset ruutiammunnan Kultahippufinaalit vastaavat periaatteessa ikäluokkien SM-kilpailuja, vaikka mestaruusstatusta kisoilla ei varsinaisesti olekaan.

Kilpailusarjoina pienoiskiväärillä ja pienoispistoolilla ovat 12T ja 14T. Ampuja saa täyttää sarjan mukaisen maksimi-äänin kilpailukauden (1.10.2012-30.9.2013) aikana.

Palkintojenjaossa oli tiivis tunnelma, kun kahdeksan parasta palkittiin henkilökohtaisissa sarjoissa. Joukkuekilpailuissa palkittiin sarjoittain kolme parasta joukkuetta.

Järjestävä seura Ålands Sportskytteförening hoiti järjestelyt hyvin viime vuoden finaali järjestelyjen kokemuksella.

Seuraavat kaksi vuotta eli vuodet 2014 ja 2015 Kultahippujen ruutiasefinaalit kisaillaan Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuran järjestämänä.

Teksti ja kuvat: Timo Rautio

Ruutiaseiden Kultahippufinaali, Ahvenanmaa 3.8.

25m pienoispistooli 12T: 1) Laura Norolampi IMAS 194, 2) Lasarus Hangassalo IMAS 174, 3) Aleks Kasi IMAS 171, 4) Niko Okkonen MA 170, 5) Joel Palmgren MA 170, 6) Arttu Lidman IMAS 169, 7) Oskari Laaksonen IMAS 169, 8) Viljami Norolampi IMAS 168, 9) Vertti Sipponen MA 161, 10) Jaakko Niemi IMAS 160, 11) Uki Torkko IMAS 156, 12) Tiina Niemi IMAS 146.

25m pienoispistooli 14T: 1) Armi Häkkinen PAS 266, 2) Julia Palmgren MA 262, 3) Teemu Puuska MA 262, 4) Cristian Friman ESF 259, 5) Nella Keskinen IMAS 249, 6) Sameli Tuurinkoski IMAS 220, 7) Enni Suutari MA 190, 8) Sofia Mäkinen IMAS 105.

50m kivääri 12T: 1) Lasarus Hangassalo IMAS 195, 2) Viljami Norolampi IMAS 194, 3) Arttu Vaitinen KITA 192, 4) Laura Norolampi IMAS 192, 5) Melinda Moring KSF 190, 6) Riku Laitinen HaaAs 189, 7) Aleks Kasi IMAS 189, 8) Tiia Koivisto KA 187, 9) Essi Hakala KA 186, 10) Sampo Laakso KA 186, 11) Sandra Moring KSF 185, 12) Severi Mauno KuusaA 184, 13) Niilo Kantola KA 183, 14) Jaakko Niemi IMAS 182, 15) Vertti Sipponen MA 182, 16) Leevi Nahkala KA 181, 17) Miika Mäkelä LappJA 181, 18) Santra Mauno KuusaA 180, 19) Joel Palmgren MA 180, 20) Emmi Ahonen KA 179, 21) Panu Laakso KA 179, 22) Oskari Laaksonen IMAS 178, 23) Arttu Lidman IMAS 178, 24) Kaapo Torkko IMAS 177, 25) Ville Ahonen KA 177, 26) Heikki Niemi IMAS 176, 27) Uki Torkko IMAS 176, 28) Martina Aspelin KSF 175, 29) Tiina Niemi IMAS 172, 30) Mika Kärkkäinen KA 160, 31) Veeti Mäkelä LappJA 149, 32) Paavo Kantola KA 138.

50m kivääri 14T: 1) Cristian Friman ESF 298, 2) Tomi Nopanen HAS 296, 3) Susanna Peräaho HaaAs 292, 4) Jonna Mauno KuusaA 292, 5) Antton Autio HaaAs 292, 6) Aleks Mäkelä KuusaA 290, 7) Robert Aspelin KSF 290, 8) Juuso Koivisto KA 289, 9) Armi Häkkinen PAS 289, 10) Teemu Puuska MA 289, 11) Janika Miettinen KuusaA 288, 12) Sofia Mäkinen IMAS 287, 13) Nella Keskinen IMAS 286, 14) Iina Vaitiniemi HaaAs 286, 15) Luukas Koota ESF 285, 16) Johan Hayrabedian JA 284, 17) Aleks Hakala KA 282, 18) Aliina Tuurinkoski IMAS 281, 19) Tuomas Tapper PAS 281, 20) Mikko Kärkkäinen KA 278, 21) Jenna Kuisma PAS 276, 22) Sameli Tuurinkoski IMAS 276, 23) Petka Hummelholm JA 273, 24) Axel Lilius ESF 271, 25) Mikael Hayrabedian JA 245.

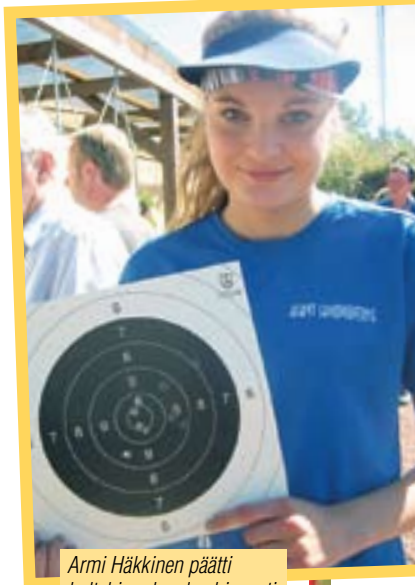
JOUKKUEKILPAILUT

25m pienoispistooli 12T: 1) IMAS I 539 (Laura Norolampi, Lasarus Hangassalo, Aleks Kasi), 2) IMAS II 506 (Arttu Lidman, Oskari Laaksonen, Viljami Norolampi), 3) MA 501 (Joel Palmgren, Vertti Sipponen, Niko Okkonen), 4) IMAS III 462 (Jaakko Niemi, Uki Torkko, Tiina Niemi).

25m pienoispistooli 14T: 1) MA 714 (Enni Suutari, Julia Palmgren, Teemu Puuska), 2) IMAS 574 (Nella Keskinen, Sofia Mäkinen, Sameli Tuurinkoski).

50m kivääri 12T: 1) IMAS 581 (Lasarus Hangassalo, Viljami Norolampi, Laura Norolampi), 2) KA I 559 (Tiia Koivisto, Essi Hakala, Sampo Laakso), 3) KSF 550 (Melinda Moring, Sandra Moring, Martina Aspelin), 4) IMAS II 549, 5) KA II 543, 6) IMAS III 531, 7) KA III 516.

50m kivääri 14T: 1) KuusaA 870/34x (Jonna Mauno, Janika Miettinen, Aleks Mäkelä), 2) HaaAs 870/33x (Susanna Peräaho, Iina Vaitiniemi, Antton Autio), 3) ESF 854/35x (Cristian Friman, Luukas Koota, Axel Lilius), 4) IMAS 854/35x (Sofia Mäkinen, Aliina Tuurinkoski, Nella Keskinen), 5) KA 849 (Aleksi Hakala, Mikko Kärkkäinen, Juuso Koivisto), 6) PAS 846 (Tuomas Tapper, Jenna Kuisma, Armi Häkkinen), 7) JA 802 Johan Hayrabedian, Petka Hummelholm, Mikael Hayrabedian).

Armi Häkkinen päätti kultahippukauden hienosti 14 T pistoolin voittoon.

REVOLVERIHAASTATTELUSSA >

JUHO RULLO

TOIJALAN URHEILUAMPUJAT (TUA)

LAPSEN SUUSTA TOTUUS KUULUU

Koelaukaukset

Kuka olet? Juho Rullo.

Mistä olet? Akaan Kylmäkoskelta.

Kuinka vanha olet? 12-vuotias.

Mitä seuraa edustat?

TUA (Toijalan Urheiluampujat).

Kuinka kauan olet harrastanut urheiluammuntaa? Kaksi vuotta.

Mikä on lajisi? Ilmakivääri.

Kuka toimii valmentajanasi?

Ampumakoulun opettajat.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Ei ole muita.

Miten aloitit ammunnan?

Isäpuolen ehdotuksesta.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Vilkas, ystävällinen ja kekseliäs.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ammuntaa? Se on kiva laji. Minut on vaan luotu ampujaksi.

Tavoitteesi? Suomen mestaruus.

Mikä on kivointa amunnassa?

Onnistuneet suoritukset.

Millainen hyvä ampuja on

luonteeltaan? Rauhallinen ja hyvä keskittymään.

Unelmasi? Voittaa Suomen mestaruus.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Hyvä neuvomaan.

Kuka on sinun esikuvasi tai

idolisi urheilussa? En mä oikein

tiedä... Isäpuoli, joka harrastaa haulikkoammuntaa.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Tutustumista muihin lajeihin.

Finaali

Tekniikka vai tahto? Tahto.

Mikä on lempihedelmäsi? Omena.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit? Koira.

Mikä on mukavin kouluaine? Enkku.

Suklaa vai salmiakki? Suklaa.

Mikä on lempivärisi? Vihreä.

Paras elokuva? James Bondit.

Mikä sinusta tulee isona? Poliisi.

// Tuloksetuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

*Mitä sotilas tekee, kun kuulee metsän laidasta ammuntaa?
Menee lypsämään lehmän!*

JA SITTE KUULLAAN TOISENLAINEN TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **KATRI-HELENA TAMMINEN**, TOIJALAN URHEILUAMPUJAT (TUA)

INTRO

Kuka olet? Katri-Helena Tamminen.

Mistä olet kotoisin? Varsinais-Suomesta, mutta toistakymmentä vuotta asustellut Kylmäkoskella.

Mikä on urheilutaustasi? Haulikkoammunta ja metsästys.

Miten olet päätnyt ohjaamaan ja valmentamaan? Luontaisetuna äidin roolissa.

VARSINAISET BIISIT

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus? Motivaatio.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Muutamia huippuyksilöitä lukuun ottamatta keskinkertainen.

Mikä on SAL:n Hämeen alueesi ampumaurheilun tila? En osaa sanoa..

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila? Nouseva tällä hetkellä.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana? Säilyttää pojan innostus ja kannustaa pitkäjänteiseen harjoitteluun.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 8+.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Vanhemmat ovat aktiivisesti mukana lastensa harjoittelussa.

Mikä on seurasi historian kohokohta? Tunnen seuran historian vain kahden vuoden ajalta.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Ryhmään kuulumisen tunne, kokonaisvaltainen hyvinvointi.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Erittäin hyvät.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Hyvä, tosin tyttöjä voisi olla enemmän.

Millainen on hyvä valmentaja? Hyvä valmentaja ottaa huomioon lapsen/nuoren iän mukaisen kehitystason.

Mikä on valmentajan työssä palkitsevinta? Nähdä nuoren onnistumisen ilo.

Entä haasteellisinta? Erottaa motivaation puute väsymyksestä.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Ampumista tukevaa liikuntaa, leikkimielisiä kilpailuja ja retkiä.

Mitä mieltä olet mentaalisesta harjoittelusta? Se on kaiken harjoittelun kulmakivi. Itse olen

saanut metsästyshaulikossa tuloksen parantumaan juuri mentaalisen harjoittelun avulla.

Kuka on hienoin urheilija, jonka tiedät? En ole koskaan nostonut ketään urheilijaa ylitse muiden, mutta ampumaradoilla törmää usein SM-tason ampujiin, joilla ei ole menestys noussut hattuun. He jaksavat neuvoa ja kannustaa tällaista aloittelijaa. Heille noston hattua.

Tiedätkö, mikä on seurasi toiminta-ajatus? En varsinaisesti, mutta se voisi olla vaikka tämä: urheiluammunta on hyvä harrastus kaiken ikäisille.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Tämä menee kyllä jo enkä liian imeläksi, mutta kyllä se on rakkaus. Tällä tarkoitan ihmisen kykyä rakastaa elämää kaikista sen vastoinkäymisistä huolimatta.

Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -hanke on kiertänyt Suomea syksyn aikana. Kun alueelliset koulutustilaisuudet alkoivat Lahdessa syyskuun 3. päivänä, oli Hiihtomuseon läheisyydessä kymmeniä lapsia vanhempineen.

Joukko lumihiihtäjiä, lumiraketteja ja kymppiryhmäläisiä kirmaili Siirin patsaan ympäristössä, kun Lahden Hiihtoseuran järjestämä lasten hiihtokoulu alkoi. Keli oli aurinkoinen ja lapsilla hymy herkässä. LHS:n nettisivujen mukaan alle 12-vuotiaiden hiihtokouluun ilmoittautui yli 60 innokasta. Myös 12–16-vuotiaiden harrastehiihtokoulu saatiin liikkeelle.

Ampumaurheiluliiton tilaisuuteen saapuneet eivät voineet olla huomaamatta LHS:n osanottajia. Tapahtuma kirjoittikin vilkkaan keskustelun ampumaurheiluväen keskuudessa.

– Se ei ole ampumaurheilulle mahdoton tehtävä, Me yhdessä -seurakehitysprosessin kouluttajana toimiva Rainer Hirvonen summasi ja korosti toimintakulttuurin muutoksen tärkeyttä, jotta lapsia ja nuoria saataisiin jatkossakin mukaan.

– Olemme auringonlaskun laji, jos emme nyt onnistu. Meidän on mietittävä, miksi seura on olemassa ja millaisena haluamme nähdä ampumaurheilun tulevaisuudessa. On myös tiedettävä arvot ja se, mitä me haluamme jatkossa olla.

Lahdessa järjestettyyn Me yhdessä -hankkeen ensimmäiseen alueelliseen koulutustilaisuuteen osallistuneet ryhmäkuvassa.

Tilaisuuksien kouluttajina toimivat Ampumaurheiluliiton koulutus- ja nuorisopäällikkö Timo Rautio ja Hirvonen ovat korostaneet myös sitä, että toiminnan pitää olla kivaa ja monipuolista. Myös lajin sisäisten raja-aitojen on kaaduttava.

Alueelliset koulutustilaisuudet aloitti Hämeen alue kahdella tilaisuudella, ensin Lahdessa ja sitten Tampereella. Yhdentoista tilaisuuden sisältävän aluekierroksen päätti Kaakkois-Suomi 26. syyskuuta.

Ampumaseurat ovat kokoontuneet yhteisten tärkeiden ja ajankohtaisten nuorisotoiminnan asioiden ääreen. Tilaisuuksissa on tehty läpileikkaus muun muassa Me yhdessä -seurakehitysprosessiin, SAL:n ja alueiden koulutustarjontaa, Kultahippuvalmennukseen, nuorten kilpailutoimintaan, valmennuksen linjauksiin, ampumakorttikoulutukseen sekä olosuhteisiin.

Raution mukaan palaute on ollut myönteistä ja osanotto runsasta.

– Jokaiselle nuorisotoimintaa vetävälle seuralle tekisi hyvää tulla tällaisiin tapahtumiin mukaan, koska niissä tapaa muiden seurojen edustajia. Samalla huomaa, että ongelmat ovat yhteisiä, ja niitä voidaan alkaa ratkaista yhdessä.

Hirvonen on sitä mieltä, että tällaiselle yhdessä tapahtuvalle keskustelulle ja tulevaisuuden suunnittelulle on tarvetta myös tulevaisuudessa. Rautio mieltii esimerkiksi keväällä järjestettävää seurojen yhteistä ”rundia”.

– Menestyksekkään toimintakulttuurin muuttaminen edellyttää laaja-alaista yhdessä tekemistä sekä toistensa kuuntelemista ja ymmärtämistä liiton, alueen ja seurojen kesken. Avoin vuorovaikutus ja lisäarvo aikaansaadaan säännöllisesti jatkuvilla ja välittömillä kohtaamisilla eri toimijoiden kanssa, Hirvonen sanoo. ✕

Pohjanmaan tilaisuus järjestettiin Lappajärvellä.

ME YHDESSÄ -SEURAT KOULUTTAUTUIVAT VIERUMÄELLÄ

Me yhdessä -prosessin toisen koulutuskierroksen seitsemän seuraa kokoontui helteisen kesän jälkeen Vierumäelle elokuun lopussa. Ne olivat Hämeenlinnan Ampumaseura, Ikaalisten Ampumaseura, Kymppi-64, Lahden Ampumaseura, Mikkelin Ampujat, Pieksämäen Seudun Ampujat ja Raseborgs Skyttar.

Koulutuksen aluksi SAL:n toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi kertoi kuinka unelmista tehdään yhdessä totta. "Urheilun Unelma-Arpa – Hyvä keino hankkia varoja myös ampumaurheiluseuroille" aloitti mukavasti vilkkaalla keskustelulla koulutuksen.

Toisen Vierumäki-koulutusjakson päätavoitteena olivat: seurojen toimintaympäristön muutosten tunnistaminen ja niihin reagoiminen, seuran toiminnan suunnan tarkastaminen ja uudelleen pohtiminen, seuran vapaaehtoistoimijoiden rekrytoinnin kehittäminen sekä seuran kehitysohjelman valitseminen ja sen toteuttamisen suunnitelman luominen.

Lähijakson aikana tulleita nostoja olivat muun muassa seuraavat väitteet:

Tuntuuko moni asia mahdottomalle ajatukselle – vaan entäpä jos sittenkin ryhdymme toimeen? Millainen on hyvä ampumaurheiluseura? Mistä löytää valmiita seuratoimijoita? Ei valmiita olekaan, vaan siihen kasvetaan! Löytyykö jaostojen välistä yhteistyötä? Miten voit kehua omaa kotiseuraasi? Innostus on helpoimmin tarttuva tauti. Minkälaista asennetta viestitämme itsestämme?

Aiheet kirvoittivat kiivaaseen vuoropuheluun.

Me yhdessä -prosessin seurat kokoontuivat kolmannen kerran syyskuun lopussa Vierumäelle. Päätösjakson teemoina olivat ampumaseuran viestintä, vuosikello, varainhankinta, kokouskäytänteet sekä valittujen kehitysohjelmien eteneminen.

Me yhdessä -prosessiterveisin

Timo Rautio, nuoriso- ja koulutuspäällikkö

THE CHAMPIONS

Myynti urheilu- ja asealan liikkeit
www.ukpallas.fi

KESKUSTELUA

VOISIMMEKO HARRASTAA HAJUSTEETTA?

Arvoisat ampujakollegani, pyytäisin teiltä palvelusta. Mahtavan lajin parissa on aika monta ihmistä, joilla on astma tai allergia riesanaan. Sisäratakauden alkaessa pyytäisinkin teitä huomioimaan meidän harjoituksissa ja kilpailuissa.

Suurta en pyydä, voisimmeko harrastaa hajusteetta. Itse en reagoi ihan kauhean voimakkaasti hajusteisiin, mutta tiedän useita, jotka ovat herkempiä kuin minä.

Sisäradat jo sinänsä aiheuttavat meille haasteen. Tilat ovat usein pölyisiä ja jopa kosteusvaurioituneita. Tämä laji on kuitenkin yksi niistä harvoista, jotka käyvät myös meille keuhkovammaisille.

Ratojen tiloista annan vinkin: mikäli oletat, että ongelmia on, niin tilan omistajaan rohkeasti yhteyttä. Pyytää voi esimerkiksi ilmastointien säätöä tai puhdistamista tai neuvotella muuten tilojen siisteydestä.

Huomioida kannattaa, että me vietämme aika ison ajan radalla, ja tilojen tulisi olla meille terveelliset. Moni asiantuntija, esimerkiksi Tuula Putus TTL:ltä, on huolissaan harrastustilojen kunnosta.

Huolehdiathan omasta terveydestäsi samalla kuin meidän muidenkin.

Terveisin pistoolijaoston sihteeri, monen ampujan puolesta.

Tarja Nevalainen

URHEILUKOULU PALKITSI AMPUMAUURHEILJOITA

Lahden Urheilukoulussa palkittiin syyskuussa kotiutuneen saapumiserän 314 parhaita.

Aliupseerikurssin priimuksen palkinnon sai alikersantti Henrik Wejberg. Tiedustelutaitokilpailun parhaassa ryhmässä olivat mukana alikersantti Riikka Parviainen ja kersantti Aku Lilja, joka sai myös reserviläisjärjestöjen huomionosoituksen.

Tarkkuuden tae puhdas aseesi piippu
käytä parasta asepuhdistusmenetelmää

Tarvitset vain yhden kokoisen puhdistuslappuja kaikille aseille
Säästät aikaa, rahaa ja luontoa. Tehokas puhdistus.

Hälikuituinen puhdistuspuikko, puhdistuspäät lapuille,
puhtaat laput, puhdistuslaput, öylälaput,
puhdistusaineet
Katso tarkemmat tiedot esitteestä.

Maahantuonti ja tukkumyynti Ittna
Ostopaikat ase- ja eräliikkeet, verkkokauppa.ittna.fi

Uudet jälleenmyyjät tervetulleita

Ittna metsästys/kalastus/retkellä/urheilumme tuotteet
Ittna sähköposti info@ittna.fi puh. 0405540780 tukku.ittna.fi
Ittna 99980 Utsjoki Finland

LUKIJAT PÄÄOSIN TYYTYVÄISIÄ URHEILUAMPUJA-LEHTEN, VALMENNUSASIAA KAIVATAAN LISÄÄ

Urheiluampuja-lehden lukijat ovat pääosin tyytyväisiä lehteen. Kesällä järjestettyyn lukijakyselyyn vastanneista 58 prosenttia oli sitä mieltä, että lehti on kokonaisuudessaan erittäin hyvä tai hyvä. Lehden ulkoasua piti erittäin hyvänä tai hyvänä 59 prosenttia vastaajista.

– On miellyttävä kuulla, että lehdestä pidetään ja että sitä pidetään tärkeänä. Olemme pystyneet vastaamaan lukijoiden toiveisiin. Toki edellä mainitut prosentit antavat mahdollisuuden parantaa, ja siellä tiellä tässä ollaan. Haluamme kehittää lehteä edelleen lukijoiden toiveiden suuntaan, Urheiluampuja-lehden päätoimittaja Risto Aarrekivi sanoo.

– Jos meillä olisi isompia taloudellisia mahdollisuuksia, ehkä lehteä voisi muokata vielä enemmän markkinointihenkisemmäksi, sillä onhan se lajin näyteikkuna. Nykyiselläänkin se toimii ihan tyydyttävästi.

Lukijakysely tehtiin, koska Ampumaurheiluliitto haluaa kehittää Urheiluampuja-lehteä ja kuulla lukijoiden mielipiteen lehdestä. Kun lehden lukijoilta kysyttiin, mitä he lukevat lehdestä mieluiten, henkilöjutut (21%) ja valmennusasiat (20%) nousivat selkeästi kärkeen. Kolmanneksi eniten luetaan ase-esittelyjä (12%). Seuraavaksi mieluiten luetaan uutisia ja kisaraportteja.

Kun lukijoilta kysyttiin, mitä muuta he haluavat lehdestä lukea, nousivat valmennusasiat taas esiin.

– Meidän pitää saada asia-artikkeleita, joista on pidemmällä aikajänteellä hyötyä lukijoille. Olen siinä mielessä samaa mieltä pysyvän valmennusosion suhteen, Aarrekivi sanoo.

Oheissa poimintoja avoimista vastauksista: "Valmentamiseen liittyviä asioita." Maajoukkue-

tason ampujien kansantajuisia valmennus- tai treenivinkkejä." "Ohjeita fysiikkatreeneihin." "Harjoitteluohjeita ja ammutekniikkaa." Vinkkien avulla ampumaurheilun kanssa tekemisissä olevat voisivat kehittää omaa toimintaansa – ovat he sitten urheilijoita, valmentajia tai ohjaajia.

Myös Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell sanoo, että lukijoiden toiveisiin vastataan, ja valmennusasiat nostetaan lehden ensi vuoden numeroissa näkyvämmiin ja laajemmin esille.

Kaikkien lukijakyselyyn vastanneiden kesken arvottiin yhteensä 50 kappaletta messulippuja (2 kpl/henkilö) seuraaviin Helsingin Messukeskuksessa järjestettäviin messutapahtumiin: Helsingin Musiikkimessut, Lemmikkimessut ja OutletExpo. Ne voittivat Pauliina Frilander-Soini, Heli Mäkelä, Santeri Laaksonen, Jorma Laakso (Kangasala), Ville Häyrinen, Toni Matilainen, Marko Kojola, Markku Sihvonen, Ari Nyström, Jorma Laakso (Riihimäki), Olli Lehtimäki, Marko Tanskanen, Mika Vuolle, Mikko Ketola, Petri Sorsa, Sepo Mäntymaa, Eine Laitinen, Tapani Saukkoriipi, Kalervo Salo, Vesa Savolainen, Anette Källi, Kimmo Ulvelin, Erkki Lario, Sami Sipponen ja Juha Lähetkangas.

Peltor tarjosi kolme kappaletta kuulosuojaimia ja ampujan aurinkolaseja. Ne voittivat Seppo Jortikka, Mika Rouhiainen ja Tero Kallioinen.

Olkkonen Oy:n 100 euron lahjakortin voitti Kari Stenvall.

Suomen Ampumaurheiluliitto ja Urheiluampuja-lehti kiittävät lämpimästi kaikkia lukijakyselyyn vastanneita ja onnittelee arvonnassa voittaneita!

Teksti: Lassi Palo

HAS:n vuosiohjelma kelpaa malliksi

Useimmat ampumaseuramme tekevät niin sanotun vuosiohjelman, joka jaetaan ainakin yhdistyksen jäsenille. Haminan Ampumaseuran "Hassilainen" käy hyvästä mallista niille, joilla ei vuosilehtistä vielä ole tai haluavat parantaa omaansa.

Lehtisen laajuus vaihtelee seuroittain, mutta haminalaisten teos käy monelle malliksi.

Lehtisellä on moninainen käyttötarkoitus. Se tuottaa ilmoituksillaan, lisää seuran yhteishenkeä, levittää tietoa vuoden harjoituksista ja kilpailuista ja toimii hyvänä tiedotus- ja pr-välineenä. Eikä siinääkään varmasti ole vielä kaikki!

40-sivuinen Hassilainen on kooltaan puolet A4:stä. Ilmoitusvivuja on reilut kymmenen, joten joitakin euroja tuotteesta on jäänyt seuran kassaan.

Lehtisen tekemiseen kannattaa nimetä 1-3 henkilöä, joista yhden tulee omata suhteita ja/tai esiintymiskykyä lähiseudun yritysmaailmaan. Kaupankäyntiä helpottaa varmasti, jos seura voi tarjota ohjatun ampumaillan kyseiselle yritykselle.

Pirteän Hassilaisen sisällöstä löytyvät muun muassa seuraavat juttuaiheet: pääkirjoitus, puheenjohtajan tervehdys, ilmoitus seuran järjestämästä, koko jäsenistölle sopivasta, edullisesta leiristä Savonlinnassa Tanhuvaaran urheiluopistolla, suositus käyttää julkaisun ilmoittajien palveluja, urheilijan esittely (Tero Lahti, Haminan kaupungin vuoden 2012 urheilija), seuran vuoden SM-mitalistit, seuran hallitus ja toimihenkilöt, vuoden tärkeimmät kilpailut; alueelliset ja omat, seuran radat osoitteineen ja yhteystietoineen, seuran virstanpylväitä ja HAS tänään, ratojen käyttöohjeet, seuran edellisen vuoden palkitut, jaostojen vuoden toiminta, luettelo seuran olympia- ja MM-edustajista (8 henkilöä ja 22 edustusta!), luettelo puheenjohtajista toimikautineen ja tietenkin tulevat talkoot.

Haminan Ampumaseuralla on hieno tuote. Sen kehtaa ojentaa ylpeänä uudelle jäsenelle.

Teksti: Matti Erkkilä

RAAPUTA UNELMISTASI TOTTA UNELMA-ARVOILLA!

Urheilun Unelma-Arpa on Valo Ry:n ja 16 urheilujärjestön yhteinen, Suomen suurin tilaus- ja kerta-arpajainen. Yhtenä omistajana ja edunsaajana on myös Ampumaurheiluliitto. Arpajaisten ylijäämä menee seurojen lasten ja nuorten liikuntaan.

Yli 160.000 voittoa - Voittoarvo yli 2,3 milj.€

Selkeä voittomahdollisuus

Joka 5 arpa voittoa

Vapaavalintaisuus

Kaikissa tavaravoittoluokissa

Voittotilillä

voi säästää ja lunastaa isompia voittoja myöhemmin

Lisäarvonta

Kaikki rekisteröidyt voitottomat
arvat ovat mukana

20.000€ arvoisen kultaharkon arvonnassa

**Ostamalla arvan tuet suoraan
Ampumaurheiluliiton toimintaa!**

PERINTEINEN AMPUMAKILPAILU SAA JATKOA KOLMEN VUODEN KULUTTUA

Helsinki jäi Osloon ja Tukholman varjoon perinteisessä pääkaupunkien välisessä vakio-kivääriottelussa elokuussa. Helsinki isännöi kilpailua seuraavalla kerralla eli vuonna 2016.

Teksti ja kuvat: Matti Erkkilä

Järjestäjänä toiminut Kööpenhamina hävisi tällä kertaa suomalaisille. Kilpailu oli aiempaa tasaväkisempi johtuen osaksi siitä, että joukkueiden kokoa oli pienennetty 30:stä 20:een. Pääkilpailun joukkuetulos laskettiin kunkin kaupungin 18 parhaan mukaan, eikä 25:n kuten aiemmin.

Neljä vuotta sitten Tukholmassa Helsinki jäi neljänneksi. Yhden sijan parantaminen ei nyt jäänyt ainoaksi ilonaiheeksi, sillä voitimme kaksi eri kaupunkien välistä kiertopalkintoa. Mieluisaa oli lisäksi se, että pääkilpailussa Helsingin parhaat olivat sekä nuoria että kokeneita tekijöitä.

Helsingin joukkueen kolmea tarkinta erotti neljän lajin yhteistuloksessa vain yksi piste! Petra Liljeberg, 21, valittiin joukkueen parhaaksi hänen oltuaan kolmessa lajissa Helsingin paras. Lisäksi hän kuului parhaan tuloksen tehneeseen ryhmään muiden kaupunkien edustajien kanssa. Kyseessä oli uusi, toverillinen eri kaupunkien edustajista muodostettu ryhmäkilpailu.

Helsinki palkitsi parhaana nuorena vasta 16-vuotiaan ensikertalaisen Björn Frimanin. Hän teki Helsingin joukkueen parhaimman neljän lajin yhteistuloksen. Ei kaikki ollut vain nuorten varassa, sillä takavuosien mestariampuja Ralf Westerlund oli Helsingin joukkueen tarkin kahdessa lajissa. Hän ylsi Liljebergin kanssa tasoihin neljän lajin yhteistuloksessa. Friman oli yllättäen vielä pisteen tarkempi.

Petra ja Björn pystyivät raskaalla vakiokiväärillä yltämään Helsingin joukkueen kärkisijoille myös asento- ja pika-ammuntakilpailuissa. Yleensä nuoret ovat keskittyneet kymppijahtiin pienoiskiväärillä ja ilmakiväärillä. Vakiokiväärin jysäykset eivät Helsingin joukkueen nuoria kuitenkaan pelästyttäneet, ylijohtaja Kai Virtala iloitsi.

Neljä vuotta sitten myös nuoret, Bo Liljeberg ja Anton Aprelev, olivat edellisen pääkaupunkiotteen Helsingin tarkimmat.

SADASTA TULI SATAYKSI

Juhlaottelu piti järjestää jo vuosi sitten, mutta se siirtyi järjestäjille tulleiden vaikeuksien (mm. ampumarataongelmia) vuoksi vuodelle. Ensimmäinen kilpailu käytiin Kööpenhaminassa vuonna 1912. Helsinki liittyi mukaan Suomen itsenäistymisen jälkeen vuoden 1919 kilpailuun.

Tämä ampumakilpailu on pisimpään jatkunut kansainvälinen urheilukilpailu (kaikki lajit huo-

mioiden) mihin itsenäisen Suomen urheilijat ovat osallistuneet. Uutta tässä normaalisti neljän vuoden välein järjestettävässä kilpailussa oli se, että joukkueiden kokoa pienennettiin 30:stä 20:een ja että aiempi pääkilpailu muuttui ”tavalliseksi”.

Mielenkiintoinen ja yllätyksellinen vaihtoasekilpailu jäi valitettavasti pois ohjelmasta. Se oli 60 laukauksen kilpailu makuulta, jossa jokainen ampui 15 laukausta ryhmässään Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kivääreillä. Nyt pääkilpailu ammuttiin pelkästään omin aseina. Muutoksen takana oli se, että kilpailijat käyttivät nykyisin enimmäkseen samankaltaisia eivätkä enää maakohtaisia aseita.

Pääkaupunkien välistä ampumaottelua hoitaa Suomessa Helsingin seudun Ampumaurheilun Tuki ry. Sen puheenjohtaja Jorma Sipilä harmitteli, kun tapahtumasta puuttui 100-vuotiskilpailun ansaitsema juhlavuus. Varsinaisesta kilpailun järjestelystä isännät selviytyivät kohtuullisesti.

Ylijohtaja Kai Virtala harmitteli toimitsijain vähäistä määrää. Aikatauluissa ei tahdottu pysyä. Hyväksyttävästi tanskalaiset järjestelyistä ylijohtajan mielestä kuitenkin selviytyivät.

Helsinki palkitsi uniikeilla, tätä kilpailua varten kaiverreituilla, lasilautasilla joukkueestaan seuraavat:

Paras nuori: Björn Friman

Paras ampuja: Petra Liljeberg

Joukkueen eteen ”taistelijat”: Joni Silvennoinen
Harjoitus- ja karsinta-ammuntojen monivuotinen järjestelijä: Jussi Ruohonen

Helsingin joukkueesta muiden pääkaupunkien ansiomitaleilla palkittiin: Jussi Ruohonen (Tukholma palkitsi), Mikael Liljeberg (Kööpenhamina) ja Kai Virtala (Oslo).

Helsingin seudun Ampumaurheilun Tuki ry:n standardi luovutettiin järjestäjäkaupungille Kööpenhaminalle.

Lisäksi Tuen ansiomitaleilla palkittiin seuraavat muiden pääkaupunkien henkilöt: Kultainen: Ivar Ahlberg, Tukholma; Hopeinen: Allan West, Kööpenhamina; Pronssinen: Arne Ånneland, Oslo.

Seuraavan pääkaupunkiotteen isännöi Helsinki vuonna 2016. Kilpailupaikkana on todennäköisesti Hollolan Hälvälän rata, sillä sitä lähempää Helsinkiä ei sopivan kokoista 300 metrin rataa tuolloin löytynyt. ✕

Kilpailun tulokset löytyvät osoitteesta: tukiry.net

Helsingin joukkue avajaisissa. Lippua kantaa Torsti Annala, joka osallistui kahdeksannen kerran Pääkaupunkioteluun. Hänen takanaan astelee ylijohtaja Kai Virtala (7. kerta, niistä kolmesti ylijohtajana).

Hannu Wist, yhdistyksen sihteeri, ilahdutti pääkilpailun 9. sijallaan. Vilpittömät onnitelut antaa Pekka Kurkinen, joka osallistui kilpaan 15. kerran (neljätoista kertaa ampujana, tällä kerralla johtajana).

Helsingin joukkue palkintojenjakotilaisuudessa.

Joukkueen ylijohtaja Kai Virtala saa kultaisen ansiomitalin Oslosta. Hän on ollut mukana ampujana ja johtajana viisi kertaa – siis kymmenen kertaa yhteensä.

kultahippuseminaari

TANHUVAARASSA 1.-3.11.2013

SAL järjestää kentän toiveesta Kultahippuseminaarin ja ensimmäisen valtakunnallisen Kultahippukarsinnan Tanhuvaaran Urheiluoistolla, Savonlinnassa. Vanhemmat ja valmentajat ovat tervetulleita lauantaina järjestettävään seminaariin. Kultahippuampujille järjestetään ampumatoimintaa ja -valmennusta sekä liikunta-ohjelmaa perjantai-illasta lauantai-iltaan. Ampujien toiminnasta vastaavat Mikko Mattila ja Juhani Forsman apunaan mm. piekkarin hallitsevat Suomenmestarit Annika Sihvonen ja Aleksi Leppä sekä Nita Törmänen.

Ampujien ohjelma

PERJANTAI

-17.00 Saapuminen & majoittuminen
Klo 17.00-18.00 Päivällinen
Klo 18.00-20.00 Ilmakivääri- ja pistoolitreenit
Klo 20.15-21.00 Uinti/Tanhuvaara Sport Spa
Klo 21.30-22.00 Iltaapala

LAUANTAI

Klo 07.30-08.30 Aamiainen
Klo 08.30-11.00 Ilmakivääri- ja pistoolitreenit
Klo 11.30-12.30 Lounas
Klo 13.00-17.00 Ilmakivääri- ja pistoolitreenit
Klo 17.30-18.30 Päivällinen
Klo 19.00-20.30 Uinti/Tanhuvaara Sport Spa
Klo 21.00-21.30 Iltaapala

SUNNUNTAI

Klo 07.30-08.30 Aamiainen
Klo 08.30-11.00 Valtakunnalliset kultahippukarsinnat
Klo 11.00-13.00 Lounas

Hinta (täysihoidolla)

130 €/aikuinen
94 €/11-16-vuotiaat
62 €/4-10-vuotiaat

Kilpailumaksu 5 €/laji.

Ilmoittautumiset

Anne Soininen puh. 015 582 1229.
Paikkoja rajoitetusti, ilmoittautumiset
nopeusjärjestyksessä 15.10.2013 mennessä.

Tiedustelut

marko.leppa@ampumaurheiluliitto.fi / 040 510 5323
tai anne.soininen@tanhuvaara.fi.

Seminaariväen & huoltajien ohjelma

PERJANTAI

-17.00 Saapuminen & majoittuminen
Klo 17.00-18.00 Päivällinen
Klo 18.00-20.00 Kuntosalimahdollisuus
Klo 20.15-21.00 Uinti/Tanhuvaara Sport Spa
Klo 21.30-22.00 Iltaapala
Klo 22- Keskustelua ajankohtaisista aiheista, Bar Espilä

LAUANTAI

Klo 07.30-09.00 Aamiainen
Klo 09.00-09.15 Seminaarin avaus
* Tanhuvaaran Urheiluoistoon rehtori Taina Korell
* Marko Leppä, SAL
Klo 09.15-10.15 Uusiutuva kultahipputoiminta, Juhani Forsman
Klo 10.15 Kahvit
Klo 10.30-11.30 Ampujan psyykkinen valmennus,
Psm Sampo Kettunen
Klo 11.45-13.00 Lounas
Klo 13.00-15.00 Siirtyminen tukiammunnasta pystyammuntaan +
Demot: kivääri Mikko Mattila ja pistooli Juhani Forsman
Klo 15.00 Kahvit
Klo 15.15-16.15 Ampujan fyysiset harjoitteet, Pasi Wedman SAL
Klo 16.15-17.15 Ampujan terve ravitsemus, Sami Piisilä, Tanhuvaara
Klo 17.30-18.00 Päivällinen
Klo 19.00-20.30 Uinti/Tanhuvaara Sport Spa
Klo 21.00-21.30 Iltaapala
Klo 21.30- Illanvietto ja karaoke, Bar Espilä

SUNNUNTAI

Klo 07.30-08.30 Aamiainen
Klo 08.30-11.00 Valtakunnalliset kultahippukarsinnat
Klo 11.00-13.00 Lounas

Tilaisuuden järjestävät:

SAL:n valmennus- ja koulutusvaliokunta, SAL:n nuorisovaliokunta
Tanhuvaaran Urheiluoisto, Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura
sekä Leppä.fi.

TANHUVAARAN URHEILUOPISTO

Moinsalmentie 1042, 57230 Savonlinna, 015 582 0000, info@tanhuvaara.fi, www.tanhuvaara.fi

Tapani Lähteinen on poissa

Mäntän Seudun Ampujien yksi tukipylväs, Tapani Lähteinen, kuoli kotonaan 8. syyskuuta. Hän oli syntynyt Vilppulassa 14.12.1939. Vainajaa jäivät kaipaamaan puoliso ja lapset lapsineen.

Lähteinen jätti pysyvät jäljet ampumaurheiluun – erityisesti kotiseurassaan. Tarmokas ja tunnollinen mies ehätti edistää rakasta lajiaan myös piiri-, alue ja liittotasolla. Hän ehti toimia seuran puheenjohtajana, riistamaalijaoston puheenjohtajana, hallituksen jäsenenä ja talousvastaavana.

Nykyinen puheenjohtaja Marko Satokangas kiittää edesmenneitä monista asioista. Erityisesti hän painottaa Lähteisen tarmokkuutta nuorten ohjaajana. Hän oli pidetty urheilijain ohella myös laajassa ystäväpiirissään.

Seurassa on järjestetty ampumakouluja säännöllisesti jo 50 vuoden ajan. Viimeksi kuluneiden kolmen vuosikymmenen ajan Lähteinen oli ampumakoulujen keskeinen huolehtija. Hänen avustuksellaan muutamat henkilöt yltyivät jopa kansainvälisiin arvokisoihin asti.

Lähteinen oli hymyilevä, kannustava, lempeä nuvoja, joka vältti kehuja siirtäen ne ohjattavilleen.

Hän kantoi huolta myös harjoituspaikoista ja oli vahvasti mukana, kun Riistanhoitoyhdistyksen maaperälle rakennettiin Pollarin ampumakeskusta. Sinne pystytettiin myös ilma-asehalli ja nimenomaan siinä hänen panoksensa oli keskeinen. Kun halli oli valmis, se luovutettiin riistanhoitoyhdistykselle, mutta Lähteisellä oli ampujineen tietenkin radalle käyttöoikeus.

– Suomen Ampumaurheiluliitto tarvitsi ja sai Tapani Lähteisen palveluksia kultaisen ansiomerkin arvoisesti. Hän oli monissa hankkeissamme innolla mukana ja oli useiden leiriemme monitoimimies, joka teki aina sen minkä lupasi.

Näin muistaa Erkki Rintakoski, riistamaalilajien takavuosien keskeinen toimija.

Tapani Lähteinen oli seurallinen ja pidetty urheilumies. Ampumaurheilu on menettänyt yhden tukipylväistään. Puoliso, lapset ja lapsenlapset vielä enemmän – huolehtivan miehen, isän ja isoisän.

Matti Erkkilä

Suomen Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja **Alpo Vehanen** täytti 70 vuotta elokuun 31.päivänä. SAL:sta Vehasta kävivät onnittelemassa liittovaltuuston puheenjohtaja Hannu Haapaniemi (kesk.) ja toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi (oik.).

Urheiluampuja-lehti onnittelee myös liiton kunniapuheenjohtajaa!

RAMI VILJAMAA VOITTI ENSIKERTALAISENA 10-GOLFIN

Ampumaurheilijoiden perinteiseen 10-golfiin ensimmäisen kerran osallistunut Rami Viljakainen vei heti voiton.

Kilpailu pelattiin erittäin vaihtelevassa säässä Vihti Golfin kentällä elokuussa. Aamupäivän vesisateen jälkeen sää poutaantui ja lämpeni iltapäiväksi. Kuivempi sää toi mukaan ajoittain melko navakankin tuulen.

10-golf pelataan perinteisesti pistebogey-kilpailuna. Kilpailun korkeimman pistemäärän latasi Turun Seudun Ampujien Rami Viljamaa. Hänen

tuloksensa 45 pistettä on 10-golfin historian korkein.

– Tasoitukseni on 19,6, ja tänne tulessa päätin, että tänään pelataan alle 85 lyöntiä. Onnistuinkin tavoitteessani. Kenttä ja greenit olivat hyvässä kunnossa eikä sadekaan pilannut pelejä. Se on asennekysymys. Täytyy tulla myös ensi vuonna, koska pitäähän voittoa puolustaa, Viljamaa sanoi kiitospuheessaan.

10-golfin toiseksi nousi Harri Marjala 39 pisteellä. Kolmanneksi sijoittui Antti Kajan 38 pisteellään.

Tasoiutukseton lyöntimäärän eli scratch-kilpailun voitti 4,7:n tasoiutuksella pelaava entinen huippuampujamme Harri Marjala. Hän selvitti Vihdin kentän kaksi lyöntiä yli kentän ihannetuloksen eli 74 lyönnillä. Toiseksi sijoittui Viljamaa, joka hävisi kymmenen lyöntiä Marjalalle. Kolmas oli Juha Hirvi kaksi lyöntiä Viljamaasta.

Naisten paras 10-golfissa oli Maarit Lepomäki (34 pistettä), ja kutsuvieraista parhaiten menestyi OKM:n Hannu Tolonen (35).

Pisimmän lyönnin kilpailun voitti Lasse Lehtonen, ja lähimmäksi lippua parhaiten onnistui Seppo Granstedt.

Ensi vuonna Ampumaurheilun 10-golf pelataan Annila Golfen kentällä.

Teksti ja kuva: Risto Aarrekivi

10-golfin tulokset (PB-pisteet): 1) Rami Viljamaa 45, 2) Harri Marjala 39, 3) Antti Kajan 38, 4) Olavi Malminen 37, 5) Juha Hirvi 35, 6) Hannu Tolonen 35, 7) Tapio Kajan 35, 8) Maarit Lepomäki 34, 9) Seppo Granstedt 34, 10) Pekka Kurkinen 33, 11) Lasse Lehtonen 32, 12) Heikki Keskitalo 31, 13) Torsten Viljamaa 30, 14) Markku Molenius 29, 15) Pekka Hartikainen 29, 16) Timo Nurmi 29, 17) Risto Aarrekivi 28, 18) Markku Munne 25, 19) Tapani Lyytinen 25, 20) Ari Koski 25, 21) Timo Riikonen 25, 22) Tommy Wickström 23, 23) Erkki Lario 22, 24) Raimo Rouvinen 19, 25) Pia Aarrekivi 18, 26) Matti Erkkilä 17, 27) Kalevi Palosaari 8.

St Michel Skeet 12.-13.7.2014

Kilpailun nimi: St Michel Skeet **Kilpailupäivät:** 12.-13.7.2014

Kilpailun järjestäjä: Mikkelin Ampujat/haulikkojaosto

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu

Alue: Kaakkois-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: Mikkeli, Kyrönpellon ampumarata

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset:

N, N20, Y15, Y17, Y20, Y, Y50, Y60 ja Y70

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

Skeet 125k + finaali, naiset 75k + finaali. Eräluettelot netissä seuran sivuilla.

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

Ilmoittautumiset 8.7.2014 mennessä sähköpostilla.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Kilpailumaksu 60 e miehet, nuoret 50 e ja naiset 45 e. Maksu paikanpäällä.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Ei ole.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailun johtaja Jani Hotanen, ammunnan johtajat Arto Hamonen ja Panu Valjakka. TA Kari Mikkonen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Jani Hotanen, jani.hotanen@gmail.com, 040 528 1153.

Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com

Opastus kilpailupaikalle: Viitoin.

Harjoittelumahdollisuus: ma-pe klo 17.00-20.00

Varusteiden säilytys: Ei

Pukeutumis- ja peseytymismahdollisuus: Käsienpesu, WC, ei suihkuja.

Kilpailun ravintola: Kanttiini

Majoitus: Ei **Palkinnot:** Tavarapalkinnot

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuu voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

Laadukkaat Oakley varusteet helposti

verkkokaupasta: www.teuvelouhisola.fi

LSA kevyt varsikenkä 118,45€ ja Panel Pack-reppu 97,85€.

Teuvo Louhisola Oy – puh. 09-7249821

Lapua Shooting Center Ase- ja patruunatestauspiste

Testausta rata- tai ampumahallissa sijaitseviin parhaimpimpiin patruunayhdistelmään
Lapuan sekä Lapuan SK 22 patruunoista.

Varaa testiäikä ennakko- tai hintaan 90,- / ase. Testipatruneita sisältyvät
hintaan, ellei toisin sovita.

Patruunahankinnat kannattaa keskittää seurakohtaisesti.

MYYPIT JA AJANVARAUKSET
Valmentaja Asko Nuutinen
+358405864357
asko.nuutinen@biathlon.fi
Vejjo Sivula
+358456770599
veivula@gmail.com

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Läikämme avoinna ma-pe 9.00-17.00
ja sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyymälä

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAAT
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

ampumavaruste.com

Ampumavarusteiden
maahantuonti ja myynti

Kari Perälä
050-378 4122

Esa Kankaanpää
045-674 4580

myynti@ampumavaruste.com
www.ampumavaruste.com

asealan erikoisliike

www.euroase.fi

050-465 4695

WWW.PYSSYPUOTI.FI

0500 497255

Hannu

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2013 neljäs
Urheiluamputa-lehti ilmestyy 2.10.!

Antti Puhakka ja komea pokaali.

ANTTI PUHAKKA KIVÄÄRIN "300M:N KUNKKU"

Antti Puhakka on kiväärin tämän vuoden "300:n kunkku". Hänelle ojennettiin elokuun lopussa Hollolan Hälvälässä käytyjen 300m kiväärin SM-kilpailujen yhteydessä hopeinen pokaali, jonka hän voitti, kun Y-sarjan kolmen kilpailun eli 60 laukauksen makuun, kiväärin 3x40 laukauksen ja vakiokiväärin 3x20 laukauksen kilpailujen pisteet laskettiin yhteen.

Kotkan Ampumaseuraa edustavan Antti Puhakan pisteet olivat 2312. Edellisen vuoden kunkku oli Kari Pennanen tuloksella 2309. Puhakka oli viime vuonna kolmas.

– "Vaparin" lajit olivat vaikeita. Ammuin ne "kakkoskalustolla", ja tuulinen keli oli haastava, Puhakka sanoi. Puhakan mukaan vakio oli sen sijaan perussettiä, vaikka siinäkin vaihteleva tuuli yllätti.

– Kahtena edellisenä vuonna möhlin kunkun tittelin heti makuukisassa, joten nyt oli tietysti kiva saada nimi pokaaliin, tyytyväinen uusi voittaja sanoi.

300:n kunkku -kilpailun kiertopalkinnosta on kilpailtu runsaan kymmenen vuoden ajan. Pokaalin lahjoitti entinen ampuja ja olympiamitalisti Vilho "Ville" Ylönen, joka kuoli vuonna 2000.

300:N KUNKKU -KILPAILU: 1) Antti Puhakka KAS 2312, 2) Juha Rutonen SodA 2308, 3) Toni Matilainen PiekSA 2276, 4) Juho Autio OMAS 2275, 5) Antti Kajan KAMS 2247, 6) Anton Miettinen LeHA 2242, 7) Juha Rinta-Keturi SÄSA 2232, 8) Kalle Leskinen KontU 2230, 9) Juha Haavisto KuusA 2209, 10) Aleksi Lammintausta KaA 2206, 11) Ville Viljaranta KuusA 2180.

TEHORYHMÄN TESTI- JA VALINTALEIRI VIERUMÄELLÄ

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän valintaleiri pidetään Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä 8.-10. marraskuuta.

Viikonlopun aikana nuorille ampujille järjestetään haastattelut, fyysisen kunnon testit sekä leirikilpailu nuorten Suomi–Viro –ilma-asemaaottelun yhteydessä.

Testileirin jälkeen valitaan uudet tehoryhmät valmennuskaudelle 2014. Lähin kilpailullinen tavoite kaikilla valituilla tulee olemaan menestyminen nuorten SM-kilpailuissa. Urheilijan polulla seuraava tavoite on nousta maajoukkueeryhmiin ja määrätietoisesti harjoittelun avulla saavuttaa kansainvälistä menestystä.

Leirin alkaa perjantaina 8.11. kello 17 ja päättyy sunnuntaina 10.11. noin kello 14. Ilmoittautumiset SAL:n nettisivujen kautta. Sieltä löytyvät myös viikonlopun hintatiedot.

SUOMI–VIRO -ILMA-ASEMAAOTTELU VIERUMÄELLÄ

Nuorten kilpailevat ilmapistoolilla ja ilmapistoolilla maaottelussa Viroa vastaan Vierumäellä sunnuntaina 10. marraskuuta.

Maaottelu kisataan tyttöjen ja poikien sarjoissa kolmihenkinen joukkuein. Kilpailut alkavat Vierumäki Areenalla kello 9.00 peruskilpailuin (pojilla 60 ls ja tytöillä 40 ls). Peruskilpailujen jälkeen ammutaan finaalit.

Tarkempi ohjelma löytyy SAL:n nettisivuilta.

ONNITTELUT

90 VUOTTA

Berglund Leo	ESF	7.11.
Peltola Elmar	PAS	1.12.

85 VUOTTA

Rajala Reino	PAS	29.11.
--------------	-----	--------

80 VUOTTA

Vuorinen Martti	K-UAS	5.10.
Kangas Kai	RASSI	10.11.
Mallat Pauli	KuusA	26.11.
Korhonen Matti	NorA	26.11.

75 VUOTTA

Trygg Eero	TSA	25.10.
------------	-----	--------

70 VUOTTA

Tujunen Pekka	KuusA	17.10.
Tuomisto Tapani	TSA	17.10.
Novari Raimo	TSA/SäSA	24.10.
Gustafsson Reijo	HVA	15.11.
Tiitinen Kari	HVA	17.11.

60 VUOTTA

Heikkinen Jukka	ESF	6.10.
Heikkilä Atso	MSA	8.11.
Kansikas Seppo	KuusA	11.11.
Korkalainen Yrjö	KuusA	21.11.
Friberg Ulf	PAS	6.12.
Alho Juha	HVA	7.12.
Sarpaniemi Juha-Pekka	HVA	17.12.

50 VUOTTA

Mälkki Anssi	K-UAS	26.9.
Kallunki Keijo	K-UAS	29.9.
Kettunen Anna	PAS	3.10.
Aarnipuro Juhani	SäSA	10.10.
Aappola Juri	ESF	17.10.
Hartikainen Timo	PAS	19.10.
Siltala Antti	TSA	26.10.
Valjakka Ahti	K-UAS	31.10.
Värmälä Pekka	ESF	25.11.
Sulamaa Pekka	HVA	10.12.
Koppola Matti	ESF	15.12.

Urheiluamputa-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

URHEILUN UNELMA-ARPA — TASAISTA RAHAVIRTAA "VOITTAJALÄHTÖISEMMIN"

Uuden varainhankintakonseptin tavoite on kerätä yli kaksi miljoonaa euroa kaikkien lajien urheiluseuroille sekä lasten ja nuorten urheilun tukemiseen. Urheilun Unelma-Arpa on laajuudessaan seurojen varainhankinnalle uusi avaus.

– Nyt tarvitaan tavoitteellista toimintaa sekä suomalaisen urheilun unelmien toteuttamiseksi että lasten ja nuorten terveen kasvun edistämiseksi. Urheiluseuroissa on taitoa, tahtoa ja sydämen paloa vastata molempiin, Valon pääsihteeri Teemu Japissan sanoo.

Japissanin mukaan uusi arpakonsepti takaa seuralle mahdollisuuden hankkia tasaisesti varoja, koska se voi myydä arpoja ympärivuotisesti.

– Seuralle arpamyyntistä tulotettava osuus on myös suurempi kuin aiemmin. Ja kun olemme omistajana tässä uudessa konseptissa, se on tuottavaa liitolle pitkälläkin aikavälillä, Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Risto Aarreki toteaa.

– Ostajan kannalta uudessa konseptissa on huomattavasti laajempi palkintokanta, mielenkiintoiset, hyvät ja uudenlaiset palkinnot sekä parempi mahdollisuus voittaa. Lisäksi voiton voi nyt itse valita tarjolla olevista kategorioista. Tämä on seuralle helppo tapa hankkia varoja toimintaan ja samalla arvan ostajalle varsin houkutteleva, summaa Aarreki.

Määrätietoiseen työhön tarvitaan jatkuvaa rahavirtaa. Urheilun Unelma-Arpan myyntiaika on rakennettu jatkuvaksi, jotta seurat voivat tukea arpamyyntiä varainhankintaansa mahdollisimman joustavasti läpi vuoden eri lajien sesongit huomioiden.

Esimerkiksi jo 200 myytyä arpaa kerryttää seuran kassaan 600 euroa. Nyt on sopiva aika tehdä arpatilaus, sillä syys-talvikauden arpamyynti alkaa 15. lokakuuta.

VAPAAVALINTAISET VOITOT

Matkalahjakortteja, polkupyöriä, kodinkoneita, työkaluja, autoja ja veneitä...

Kaikkiaan 163 818 palkintoa kattavan Suomen suurimman urheilun tavaratarjontajaisen voitonjako lupaa vähintään joka viidennelle arvalle voiton. Päävoitto (50 000-200 000 euroa), arvotaan kaksi kertaa vuodessa. Muut voitot vaihtelevat viiden euron arvoisista kymmenien tuhansien arvoisiin.

Pikavoittomat, rekisteröidyt arvat osallistuvat 20 000 euron arvoisen kultaharkon arvontaan.

Voitoissa panostetaan valinnanmahdollisuuteen: voittaja voi aina valita voittonsa. Jos mikään ei tunnu sopivan, rahavoitot voi "tallettaa" henkilökohtaiselle voittotilille.

Yksi Urheilun Unelma-Arpa maksaa kuusi euroa, josta urheiluseuralle tuloutuu noin puolet tilaustavasta riippuen. Jokainen arpaostos tarjoaa siten ostajalle mahdollisuuden olla mukana tukemassa toimintaa, jonka kohde on tuttu.

MIKÄ?

Urheilun Unelma-Arpa on Valo ry:n ja kuudentoista urheilujärjestön käynnistämä Suomen suurin ja monipuolisin tilausarpajainen, joka laajenee lokakuussa urheiluseurojen aloittaessa kerta-arpojen myynnin.

Tavoitteena on kerätä yli kaksi miljoonaa euroa kaikkien lajien urheiluseuroille sekä lasten ja nuorten urheilun tukemiseen.

Käytännön toimeenpanija on Urheilun Unelma-Arpa Oy.

www.unelma-arpa.fi

Grande Finale ei järjestetä

Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus on päättänyt, ettei kauden päätöstilaisuutta Grande Finalea järjestetä tänä vuonna. Syynä ovat liiton säästötoimet, joista kerrottiin liittovaltuustolle huhtikuun lopussa.

Liiton palkitsevat vuoden parhaat saavat palkintonsa syksyn liittovaltuuston kokouksen yhteydessä marraskuun 30. päivänä. Jaostot palkitsevat parhaansa syksyn aikana omissa tilaisuuksissaan.

Vuoden viimeinen Urheiluamputa-lehti ilmestyy joulukuun 19. päivänä.

SM-TULOKSET 2013 SEURAAVASSA URHEILUAMPUJASSA

Tämän vuoden SM-kilpailujen tulokset julkaistaan seuraavassa eli vuoden viimeisessä Urheiluamputa-lehdessä. Se ilmestyy joulukuun 19. päivänä.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN pistoolit Hämmerli SP20,22 kuin uusi. Ammuttu noin 4000 laukausta. Olen ensimmäinen omistaja. .32 "raudat" kuin uudet, kahvassa ollut edellisen omistajan jäljiltä "muotoilu"-pakkela, jonka olen poistanut. Laukaisukoneiston kiinnitys vahvistettu by Taipalus Ky. Mukaan RCBS:n holkit. Molemmissa laukut, 2 kpl lippaita, ohjekirjat. Nämä ovat vielä niitä aitoja sveitsiläisiä. Hp yhteensä 1400 €. Voin pitää aseet varattuna lupien hakuprosessin ajan. Vaihdoissa voi ehdottaa 9mm-40 pistoolia/223-338 pulltilukkokivääriä/päällekkäispiippuista tai puolarihaulikkoja. Ota yhteyttä: Ilkka Hautala, ilkka.hautala@kotinet.com tai 045 672 2610

MYYDÄÄN vapaapienoiskivääri Anschütz 1813. Hyväkuntoinen vapaapiekkari. Mukana kahdet tähtäimet, vastavalosuojat, takaiiris väreillä ja vastavalosuojalla. Perälaitte mallista 1913, korjattu BR-tuotteella 2013. Mukana lisäpajinoja, korotuspaloja, puhdistusvälineet, itse tehty laukku ym. Kuvia saa pyydettyä 0500 572 587, roderasanen@gmail.com, www.anttiampuja.blogspot.fi

MYYDÄÄN ilmakivääri Hämmerli AR30. Erinomainen vaihtoehto ensimmäiseksi aseeksi aloittelevalle ampujalle. Hinta 700 €. Sis. laukun ja aseet. Ota yhteyttä: Toni Karhu 040 530 0112 tai karhuperhe@netikka.fi

MYYDÄÄN Pienoiskivääri "Erma" W.K.=Wenzel Karabiner D.R.P.a., väljyys 6. Harvinainen. Tarkka ja hyväkuntoinen kertalaukaisuse. Hyväkuntoinen ja vähänammuttu. Erinomainen myös kiikari/diopteritähdistäimelle. Myydään tarjousten perusteella. Jäske Pertti puh. 045 318 6105

MYYDÄÄN Pienopistooli SAKO 22 LR. Tarkka ja varmatoiminen kilpailuase kolmella peräkahvalla. Ollut omistajalla yli 20 vuotta. Alkuperäinen laukku. Itse ampunut n. 3000 laukausta. Hinta 450 €. Arne Mononen 044 599 4158

MYYDÄÄN Anschütz 8002L ALU S2 tähtäimellä. Vasenkätinen ilmakivääri, jolla ammuttu vajaa 2000 laukausta. Anschütz 7020L/20 tähtäinsarja. Säiliötä voi käyttää vielä pari vuotta. Ase tähtäimeen ostettu vuonna 2007 ja ollut 2009 jälkeen käyttämättä. Aselaukku tulee kaupan päälle. Hintapyyntö ase+tähtäin = 1750 €. Myydään myös Kurt Thune-kolmiasento takki ja housut vasenkätiselle, sekä ampujan kengät. Näiden hinnat neuvoteltavissa ja koot noin 56-58. Tuotteiden sijainti Kuopio. Ota yhteyttä hartsa89_x@hotmail.com ja puhelin 040 0418 513

MYYDÄÄN paineilmapistooli Feinwerkbau P44. Alle 100 laukauksen paineilmapistooli. Mukana kaikki mitä tulee aseeseen mukana. Kaksi säiliötä, joissa merkintä II/13. Kahva on L-koon vasenkätinen. Hinta 1400 €. Ota yhteyttä: Keskisimonen@hotmail.com tai 0440 102 655

MYYDÄÄN Ilmapistooli Walther LP400. Tammikuussa 2013 käyttöön otettu uutta vastaava. Ammuttu 500 ls. M-kahva. Hinta 1400 €. Ota yhteyttä Pertti sinkko 040 8459008 periti-sinkko@kypm.net

KULTAHIPPUAMPUJAT SIIRTYVÄT ENSI KAUDELLA KALETERIVUOSIKAUTEEN

Tukiamunnan ja kultahippukilpailujen sääntöihin tulee kilpailukauteen muutos. Uusi kilpailukausi käsittää aikavälin 1.1.-31.12. Ampuja saa ko. kilpailukauden aikana täyttää enintään sarjan mukaisen maksimi-ian. Muutoin tukiamunnan ja kultahippukilpailujen 2014 säännöt ovat entisten (1.10.2010) päivätyjen mukaiset.

Ilmoittaudu 30.11. mennessä II-tason valmentajakoulutukseen

Ensi vuonna järjestettävän koulutuksen kohderyhmänä ovat ampumaurheiluvalmentajat ja kilpaurheilijat. Lajiosiot ovat haulikko-, kivääri-, pistooli- ja practical-lajeista sekä liikkuvasta maalista. Lajiosiot järjestetään, kun lajiin on ilmoittautunut vähintään viisi henkilöä. Ampumaurheilun valmentajakoulutus on 7.-9.2., 2.-4.5., kolmannen jakson ajankohta on avoin (Suomen Urheiluopisto, Vierumäki).

Lisätiedot: Pasi Wedman, pasi.wedman@ampumaurheiluliitto.fi, 050 435 5945 tai Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi, 040 820 2300

MYYDÄÄN ilmakivääri Anschütz Compressed Air 2002. Vasenkätinen hyväkuntoinen ilmakivääri puutukilla. Ollut omassa käytössä vuodesta 2009 alkaen. Myyn uuden aseensa alta pois. Mukana tulevat tähtäimet, aselaukku, ohjekirjat. paineilmasäiliö (Huom! sääntöjen määrittämä käyttöikä ylittynyt säiliössä) ja paineilman täyttöadaperi. Hinta 850 €. Ota yhteyttä matikontinen@hotmail.com

MYYDÄÄN ratahaulikko Beretta DT 11 trap. Uudenveroinen, ammuttu noin 800 laukausta. Ota yhteyttä: 040 588 8261

MYYDÄÄN Beretta 682 Golt sporting. Vaihdo supistajat ja säätöterä. Ase on kuin uusi. Hinta 1950 €. Ota yhteyttä: 040 590 1444. Myyn aseet tarjousten perusteella: Valmet Sniper, Tourula, n:o 11, cal.308 (lähes käyttämätön), alkup. raudat, ja n:o 14, ammuttu noin 5000 ls ja alkup. piippuaihio, masi-vaim. 308/50. Snaippereissa Laurosen ratatukit, alkup. Tourulan pikav. jalustat ja paljon tarvikkeita. Tikka T3 cal.30-06 rost, Varmin-mallin synt. tukki ja masi-vaim. 308/35, ammuttu alle 100 ls. JJ 91 cal.22 PPC, ammuttu noin 5000 ls, masi- vaim. 308/35. Valmet Tourula rihlakko, cal. 6.5x52R / 16-70. Hieno! Voin lähettää kuvia sähköpostilla. Ota yhteyttä: 040 518 9843.

OSTETAAN villikarjukivääri ja ilmahirvikivääri, esim. Anschütz tai Walther. Pienoiskivääri riistamaaliampuntaan esim. Anschütz 1408, 1808 tai vastaava Walther. Hankkimislupa on. Myös hakusessa ennakkotolppakivääri ilmahirven ampuntaan. Tarjoa. Ota yhteyttä: ilkka.makela@kase.fi tai 040 061 4149

OSTETAAN 10-vuotiaalle pojalle paineilmakivääri, mielellään juniorimalli. Hemmerli, Anschütz tai jokin muu. Ostetaan 8-vuotiaalle pojalle paineilmapistooli, mielellään juniorimalli. Hemmerli, Walther tai Benelli tai joku muu. Olemme etsineet kauan, joten jos ylimääräisiä löytyy, ota rohkeasti yhteyttä: Anu Sakari, anu.sakari@luukku.com tai 0400 942 895

OSTETAAN kiikari, Leupold Premier 8-22x56. Ostetaan hyväkuntoinen kiikari kolmella täplällä (sivussa olevat säädettävissä). sahko.ore@gmail.com tai 0400 616 132

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittle tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteesta:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen:

urheiluamputa@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluamputa-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

SFSM PÅ RÖRLIGT MÅL I INGÅ 15-16.6

Niklas Henriksson, Henrik Holmberg och Jouni Sontag på Ingåbanan.

Tävlingen arrangerades av RS i Ingå och det var arrangörsföreningens skyttar Krister Holmberg i A och Jouko Mutka i A60, samt Boris Stjernberg från BSPA, som lade belag på samtliga mästerskap i sina respektive klasser.

VILDSVIN NORMALLOPP

A: 1) Krister Holmberg RS 584, 2) Henrik Holmberg RS 571, 3) Tarmo Koskela BSPA 563, 4) Mårten Westerlund RS 563, 5) Niklas Hyvärinen RS 562, 6) Jouni Sontag BSPA 556

A16: 1) Daniel Torsell SSG 505

A50: 1) Tapani Koskela BSPA 362, 2) Jan Malmberg ÅSSF 340, 3) Tom Sved SSG 335

A60: 19 Jouko Mutka RS 373, 2) Bror Skogster SSG 342, 3) Bertel Holmström RS 335

A70: 1) Torolf Stjernberg SSG 327 A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 288 **SFSM rek**

Lag: A: 1) RS 1717 A50: 1) RS 1030, 2) BSPA 977, 3) SSG 969

VILDSVIN BLANDLOPP

A: 1) Krister Holmberg RS 392, 2) Niklas Hyvärinen RS 388, 3) Henrik Holmberg RS 378, 4) Mårten Westerlund RS 375, 5) Tarmo Koskela BSPA 373, 6) Jouni Sontag BSPA 364

A50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 353, 2) Tom Sved SSG 346

A60: 1) Jouko Mutka RS 375, 2) Anders Holmberg RS 346, 3) Sven Holmberg 342

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 362 **SFSM rek**

Lag A: 1) RS 1158, 2) BSPA 999 A50: 1) RS 1063

ÄLG DUBBELSK.

A: 1) Krister Holmberg RS 368, 2) Niklas Hyvärinen RS 363, 3) Tarmo Koskela BSPA 362, 4) Henrik Holmberg RS 358, 5) Mårten Westerlund RS 338, 6) Jouni Sontag BSPA 272

A50: 1) Jan Malmberg ÅSSF 318, 2) Tom Sved SSG 305

A60: 1) Jouko Mutka RS 357, 2) Anders Holmberg RS 287, 3) Sven Holmberg RS 281

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 165

Lag A: 1) RS 535, 2) BSPA 371 A50: 1) RS 461

ÄLG ENKELSKOTT

A: 1) Krister Holmberg RS 385, 2) Niklas Hyvärinen RS 373, 3) Tarmo Koskela BSPA 367, 4) Mårten Westerlund RS 364, 5) Henrik Holmberg RS 358, 6) Jouni Sontag BSPA 324

A16: 1) Daniel Torsell SSG 318 SFSM rek.

D: 1) Leena Peltola SSG 254

A50: Tapani Koskela BSPA 367, 2) Jan Malmberg ÅSSF 345, 3) Tom Sved SSG 334

A60: 1) Jouko Mutka RS 361, 2) Erkki Mäkinen BSPA 332, 3) Bror Skogster SSG 322

A70: 1) Torolf Stjernberg SSG 293 A75: 1) Boris Stjernberg 195 **SFSM rek**

Lag A: 1) RS 549 A50: 1) RS 477, 2) BSPA 452, 3) SSG 444

SFSM N-TRAP OCH A-TRAP I PETALAX 27 – 28.7

Tävlingarna genomfördes i strålende solen och sommarvärme, samt med rätt goda resultat.

Tävlingarna löpte perfekt båda dagarna. I N-Trap deltog 28 skyttar och segern i allmänna klassen gick till PSF:s Jonas Forsman.

I A-Trap deltog 30 skyttar och i allmänna klassen gick segern till Marcus Bäckman efter en spännande finalskjutning.

SFSM N-TRAP

A: 1) Jonas Forsman, PSF 95, 2) Marcus Bäckman, RS 88, 3) Rainer Brokvist, PSF 86, 4) Tuomas Tähtinen SSG 81, 5) Harri Nickberg SSG 80, 6) Linus Uneholt PSF 64

A17: 1) Tom Åbonde, PSF 77.

A50: 1) Sauli Turpeinen, ESF 86, 2) Peter Gullans, NSK 83, 3) Mikael Martin, PSF 82,

A60: 1) Rainer Löfström, ESF 88, 2) Anders Stormblad, PSF 87, 3) Rune Lindström, RS 86

A70: 1) Kaj Henriksson, ESF 82, 2) Alvar Rönneback, PSF 77, 3) Martti Teini, ESF 76,

D: 1) Sirpa Halminen, ESF 80, 2) Anita Kasari, ESF 66, 3) Annika Brokvist, PSF 66.

Lagtävling A: 1) PSF 196, 2) SSG 122.

A50: 1) ESF I 191, 2) PSF I 183, 3) ESF II 179, 4) PSF II 175, 5) RS 167.

SFSM AUTOMAT TRAP

A: 1) Marcus Bäckman, RS 88, 2) Jonas Forsman, PSF 87, 3) Rainer Brokvist, PSF 82, 4) Tuomas Tähtinen SSG 73, 5) Jonny Martin 73, 6) Linus Uneholt RSF 37

A17: 1) Tom Åbonde, PSF 66.

A50: 1) Sauli Turpeinen, ESF 74, 2) Tore Ahlbäck, PSF 73, 3) Mikael Martin, PSF 73,

A60: 1) Rune Lindström, RS 79, 2) Matti Haimi, ESF 78, 3) Jarl Österman, RS 78,

A70: 1) Martti Teini, ESF 75, 2) Kaj Henriksson, ESF 55, 3) Raimo Selenius, ESF 51, .

D: 1) Sirpa Halminen, ESF 72, 2) Annika Brokvist, PSF 59, 3) Anita Kasari, ESF 46.

Lagtävling A: 1) PSF, 2) RS 122, 3) SSG 84.

A50: 1) RS 177, 2) ESF I 166, 3) PSF I 159, 4) ESF II 151, 5) PSF II 150.

Marcus Bäckman tog guld och silver i Akl Trap.

SFSM I SKEET OCH SPORTING

SSG arrangerade mästerskapet i Skeet och FSK i Sporting och vardera sköts på Sibobanan den 31.8-1.9. I Sportingtävlingen deltog hela 29 skyttar vilket är glädjande.

SKEET

A: 1) Tuomo Valkeapää SSG 96, 2) Lennart Åkerblom ÅSSF 83, 3) Jarmo Ruuskanen SSG 80

A50: 1) Juha Kytömaa SSG 75, 2) Asko Käsälä SSG 72

A60: 1) Jan la Chapelle FSK 72 A70: 1) Börje Rosenqvist PS-PA 66

D: Rannva Åkerblom ÅSSF 73

SPORTING

A: 1) Matti Luukkanen RS 70, 2) Markku Ojansuu VS-VA 69, 3) Tuomo Valkeapää SSG 65, 4) Pasi

Kumpulainen SSG 65, 5) Kaj Henriksson RS 64, 6) Joakim Ignatius FSK 64

A-55: 1) Juha Kytömaa SSG 68, 2) Matti Nurmi VS-VA 66, 3) Nils Porko VS-VA 65

A-65 1) Matti Paananen SSG 65, 2) Raine Moliis FSK 56, 3) Rainer Stellberg SSG 54

Lagtävling

1) VS-VA 200, 2) RS I 185, 3) RS II 178, 4) SSG I 169, 5) FSK II 158, 6) FSK I 157

SFSM PÅ GEVÄR OCH PISTOL I VASA OCH KARLEBY, 29-30.6

Raseborgs Skyttar var den dominerande föreningen när Svenska Finlands Sportskytteförbunds mästerskapstävlingar avgjordes på pistol och gevär i Vasa och Karleby. Ralf Westerlund tog hela sex stycken mästerskap, med fina resultat både på 50- och 300 meter. Men även andra skyttar från RS, VS-VA, ÅSSF, ESF, KSF och SKB plockade hem många mästerskap.

GEVÄR

50 meter liggande:

S12: 1) Sandra Moring KSF 193, 2) Melinda Moring KSF 190, 3) Martina Aspelin KSF 190.
S14sk.: 1) Cristian Friman ESF 290, 2) Robert Aspelin KSF 280, 3) Casimir Munck KSF 268.
D16: 1) Elin Abrahamsson ÅSSF 377
A 16: 1) Sebastian Långström ESF 388, 2) Cristian Friman ESF 372, 3) Björn Friman ESF 366
D 18: 1) Aina Kivi ESF 564
A 18: 1) Mathias Nordberg ÅSSF 580, 2) Jesse Peurasaari ESF 579
D 20: 1) Elin Liewendahl ÅSSF 573
A20: 1) Aleks Järva ESF 588, 2) Joni Stenström RS 581, 3) Max Westerlund RS 557
D24: 1) Petra Liljeberg KSF 569, 2) Erika Dufvelin RS 569.
A24: 1) Robin Stenström RS 576, 2) Bo Liljeberg KSF 566.
A: 1) Robin Stenström RS 585, 2) Mathias Nordberg ÅSSF 582, 3) Joni Stenström 582, 4) Christer Sandholm KSF 569, 5) Raimo Keski-Hannula VS-VA 565
D: 1) Elin Liewendahl ÅSSF 574, 2) Erika Dufvelin RS 573.
A50: 1) Ralf Aspelin KSF 570, 2) Kai Saarnisto VS-VA 569, 3) Tom Eklund RS 566
A60: 1) Ralf Westerlund RS 591, 2) Christer Sandholm KSF 567, 3) Göran Eklund SKB 565.
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 580, 2) Arto Pihlava VS-VA 574.
Lag A16: 1) ESF 1126 A20: 1) ESF 1731 A24: 1) RS 1707, 2) KSF 1692
A. 1) RS 1740 A50: 1) RS 1737, 2) KSF 1657

3x20sk.:

D16: 1) Elin Abrahamsson ÅSSF 525
A16: 1) Sebastian Långström ESF 558, 2) Cristian Friman ESF 526
D18: Aina Kivi ESF 559
A18: Mathias Nordberg ÅSSF 561
D20: 1) Elin Liewendahl ÅSSF 537
A20: 1) Joni Stenström RS 561, 2) Aleks Järva ESF 557, 3) Max Westerlund RS 521
D24: 1) Erika Dufvelin RS 564, 2) Petra Liljeberg KSF 560.
A24: 1) Robin Stenström RS 563, 2) Bo Liljeberg KSF 527.
D: 1) Erika Dufvelin RS 567.
A: 1) Joni Stenström RS 573, 2) Robin Stenström RS 551, 3) Christer Sandholm KSF 527. 4) Raimo Keski-Hannula VS-VA 522
A50: 1) Tom Eklund RS 515.
A60: 1) Christer Sandholm KSF 545, 2) Ralf Westerlund RS 544
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 521, 2) Arto Pihlava VS-VA 511.
Lag A18: 1) ESF 1643 A20: 1) ÅSSF 1623 A24: 1) RS 1688, 2) KSF 1576
A: 1) RS 1691 A50: 1) RS 1580

300 METER

Frigevär, liggande:

A: 1) Ralf Westerlund RS 596, 2) Kauko Kaartinen RS 588, 3) Raimo Keski-Hannula VS-VA 578, 4) Kai Saarnisto VS-VA 576, 5) Göran Eklund SKB 555, 6) Tom Eklund RS 551
A50: 1) Kai Saarnisto VS-VA 290, 2) Tom Eklund RS 275.
A60: 1) Ralf Westerlund RS 297, 2) Gustaf Strömbäck SKB 290, 3) Göran Eklund SKB 282.
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 296.
Lag A: 1) RS 1735
A50: 1) RS 868

Standardgevär, 30sk.

liggande:
A: 1) Ralf Westerlund RS 296, 2) Raimo Keski-Hannula VS-VA 294, 3) Bo Liljeberg KSF 291, 4) Kauko Kaartinen RS 291, 5) Petra Liljeberg KSF 288, 6) Christer Sandholm KSF 285
A20: 1) Jan Liljeberg KSF 281.
A50: 1) Kai Saarnisto VS-VA 275, 2) Tom Eklund RS 273.
A60: 1) Ralf Westerlund RS 296, 2) Christer Sandholm KSF 285, 3) Gustaf Strömbäck SKB 277.
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 291.
Lag A: 1) RS 860, (23x) 2) KSF 860 (19x)
3x20sk/3x10sk:
A: 1) Raimo Keski-Hannula VS-VA 546, 2) Ralf Westerlund RS 537, 3) Petra Liljeberg KSF 537, 4) Jan Liljeberg KSF 537, 5) Bo Liljeberg KSF 533, 6) Kauko Kaartinen 521
A20: 1) Jan Liljeberg KSF 537.
A50: 1) Tom Eklund RS 253.
A60: 1) Ralf Westerlund RS 274, 2) Christer Sandholm KSF 258.
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 259.
Lag A: 1) KSF 1607, 2) RS1547 A50: RS 786

PISTOL

50 meter, 60 skott:

A: 1) Kasper Förström RS 511, 2) Jan Nyberg RS 501, 3) Ari Sundman VS-VA 482, 4) Thomas Ågren VS-VA 478
A50: 1) Raimo Laine RS 507, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 503, 3) Bernt Björkqvist VS-VA 496.
A60: 1) Henrik Juslin ESF 466, 2) Vidar Fagerström RS 466, 3) Armas Andersson RS 451.
A70: 1) Ulf Fagerström RS 458, 2) Rune Karlsson ÅSSF 438.
Lag A: 1) RS 1515, 2) VS-VA 1456 A50: 1) RS 1416, 2) ÅSSF 1185
Klenpistol, 60sk.:
A: 1) Arto Jussila VS-VA 561, 2) Ari Sundman VS-VA 551, 3) A. Lahtinen VS-VA 546 4) Mikael Friman ESF 544, 5) Kasper Förström RS 516, 6) Thomas Ågren VS-VA 507
A50: 1) Raimo Laine RS 561, 2) Bernt Björkqvist VS-VA 554, 3) Kenneth Mariani-Cerati RS 549.
A60: 1) Bengt Kamis VS-VA 534, 2) Vidar Fagerström RS 529, 3) Henrik Juslin ESF 520,

Joni och Ralf tog vardera flera mästerskap i Vasa och Karleby.

A70: 1) Ulf Fagerström RS 512, 2) Rune Karlsson ÅSSF 508, 3) Pauli Glader VS-VA 477.

Lag A1) VS-VA 1658, 2) RS 1626, 3) ESF 1608 A50: 1) VS-VA 1592, 2) RS 1552, 3) ÅSSF 1268

Standardpistol, 60sk.:

A: 1) Arto Jussila VS-VA 536, 2) Ari Sundman VS-VA 520, 3) Thomas Ågren VS-VA 514, 4) Mikael Friman ESF 512, 5) Kasper Förström RS 475.
A50: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 538, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 530, 3) Raimo Laine RS 526.
A60: 1) Vidar Fagerström RS 515, 2) Henrik Juslin ESF 497, 3) Bengt Kamis VS-VA 492.
A70: 1) Ulf Fagerström RS 493, 2) Rune Karlsson ÅSSF 484.
Lag A: 1) VS-VA 1570, 2) ESF 1520 A50: 1) RS 1571, 2) VS-VA 1499, 3) ÅSSF 1187

Grovpistol, 60sk.:

A: 1) Arto Jussila VS-VA 549 2) A. Lahtinen VS-VA 531, 3) Thomas Ågren VS-VA 501, 4) Kasper Förström RS 488, 5) Mikael Friman ESF 76
A50: 1) Bernt Björkqvist VS-VA 562, 2) Raimo Laine RS 549, 3) Kenneth Mariani-Cerati RS 527.
A60: 1) Vidar Fagerström RS 524, 2) Bengt Kamis VS-VA 516, 3) Henrik Juslin ESF 508.
A70: 1) Ulf Fagerström RS 532, 2) Rune Karlsson ÅSSF 521, 3) Pauli Glader VS-VA 474.
Lag A. VS-VA 1581 A50: 1) RS 1600, 2) VS-VA1518, 3) ÅSSF 1308

Olympiapistol, 60sk.:

A: 1) Ari Sundman VS-VA 499, 2) A. Lahtinen VS-VA 496, 3) Thomas Ågren VS-VA 484, 4) Kasper Förström RS 476, 5) Jan-Erik Juslin VS-VA 467, 6) Jim Åkerholm VS-VA 455
A50: 1) Raimo Laine RS 543, 2) Jan-Erik Juslin VS-VA 419, 3) Peter Hellsten ÅSSF 351.
A60: 1) Henrik Juslin ESF 511, 2) Armas Andersson RS 465, 3) Kristian Norrdahl ÅSSF 343.
A70: 1) Ulf Fagerström RS 520, 2) Tor Prest SKB 449, 3) Rune Karlsson ÅSSF 386.
Lag A: 1) VS-VA I 1438, 2) VS-VA II 1018
A50: 1) RS 1528, 2) ÅSSF 1080

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F. (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karlsvägen 30, 10300 Karis
Östarpåvägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

DT 11

One hit, one shot, one victory.

Uusi DT11. Voittajien valinta. Tasapaino, teho ja tarkkuus käsissäsi.

Beretan uusi päällekkäispiippuinen kilpahaulikko DT11 takaa parhaan tuloksen, nopeimmat laukaukset ja täydellisen tasapainon. Innovatiiviset Steelium Pro –piiput vähentävät rekyyliä ja pienentävät piipunousua sekä parantavat osumakuviota. Vakautta ja ampu-matarkkuutta lisäävän suuremman lukkokehiksen ansiosta Beretta DT11 tarjoaa radalla ampujalle parhaan mahdollisen suorituskyvyn.

 BERETTA

 STEELIUM PRO

W I D E
RECEIVER

sako
FINLAND

SAKO OY, PL 149, 11101 RIIHIMÄKI
SAKO FIRST CLASS
KAUPPIAAT LÖYDÄT
OSOITTEESTA
WWW.SAKOSUOMI.FI

